

Fiskets Gang

2 UKE 4
1985

1910 75 år 1985

INNHOLD — CONTENTS

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

71. ÅRGANG

Nr. 2 – Uke 4 – 1985

**Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133**

Ansv. redaktør:

Sigbjørn Lomelde

Kontorsjef

Redaksjon:

Kari Østervold Toft

Øystein Økland

Per-Marius Larsen

Ekspedisjon:

Dagmar Meling

Froydís Madsen

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet

Postboks 185, 5001 Bergen

Tlf. (05) 23 03 00

Trykt i offset

A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616 05 70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 125,00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 200,00 pr. år. Utland med fly kr. 250,00.

Fiskenfagstudenter kr. 75,00.

PRISTRARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 2400 1/4 kr. 700

1/2 kr. 1300

Eller kr. 3,95 pr. spalte m.m.

Andre annonsealternativer etter avtale

**VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG**

MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE

ISSN 0015-3133

Budsjettnemda for fiskerinæringen:

Driftsresultater for helårsdrevne fiskefartøyer på 13 meter 1.1. og over i 1983

Operating results of whole-year operated fishing vessels of 13 meter and over

39

Kvoteavtaler 1985

Norwegian quotas – a review

46

Sildnæringen samlet til «ett rike»

The herring industry into one union

53

Lovende framtidsprognosar for mange norske fiskeri

Good outlooks in many norwegian fisheries

55

Mange skjær i sjøen for sildeeksporten:

Norge må slåss for videre ekspansjon

Lots of difficulties for further expansion in the export of norwegian herring

57

Representantskapet i Fiskebåtrederernes Forbund

Annual meeting of the Association of Norwegian fishing-vessel owners

58

Fiskeriminister Thor Listau om lønsemada i fiskerinæringa:

– Ikke noko «sesam sesam» som kan løysa problema

The Norwegian Minister of Fisheries Thor Listau looks upon the profitability in fisheries

59

Nye overføringssystemer av fisk

A new generation fish pumps

63

Statistikker

Statistics

74

Førstesidefoto: Lillehavn på Lindesnes (Foto: Thor B. Melhus)

Redaksjonen avslutta: 23.1.85

Budsjettnemnda for fiskerinæringen:

Driftsresultater for helårsdrevne fiskefartøyer på 13 meter l.l. og over i 1983

Gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk for helårsdrevne fartøyer på 13 m. l.l. og over gikk opp fra kr 97.341 i 1982 til kr 109.460 i 1983. Dette er en økning på 12%.

I alt 14 av de 30 fartøygruppene etter driftsform som Budsjetttnemnda anvender hadde høyere gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk i 1983 enn i 1982. De øvrige 16 fartøygrupper etter driftsform hadde nedgang i lønnsevnen i samme tidsrom. Totalt sett viste «sildefiskeriene» en ganske betydelig økning i lønnsevnen pr. årsverk fra 1982 til 1983, mens lønnsevnen pr. årsverk i «torskefiskeriene» var omtrent uendret. Det var ingen nevneverdig forskjell i den gj.sn. lønnsevnen pr. årsverk i «sildefiskeriene» og «torskefiskeriene» i 1983.

Det var de typiske havfiskegruppene (med få unntak) som viste økning i gjennomsnittlig lønnsevne fra 1982 til 1983 mens de fleste typiske kystfiskegruppene gikk tilbake i samme tidsrom.

Høyeste lønnsevne pr. årsverk i 1983 hadde rekefrysetrålerne, fabrikkrålerne og saltfisktrålerne. Den laveste lønnsevne pr. årsverk i 1983 hadde fartøyene fra Trøndelag som drev kystfiske, rekefrysetråler under 50 brt. fra Sør-Norge som drev fiske i kombinasjon med annet fiske, fartøyer fra Nord-Norge som drev bankfiske med line og garn, seinotfartøyene fra Sør-Norge og kystfiskefartøyene fra Vestlandet.

Arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk gikk opp med ca. 14% fra 1982 til 1983, fra kr 131.666 i 1982 til kr 150.080 i 1983. Også her var det havfiskeflåten som lå høyest, og viste størst økning fra 1982.

Dette er noen av konklusjonene i Budsjetttnemnda for fiskerinnæringen sine lønnsomhetsundersøkelser for 1983. «FISKETS GANG» bringer nedenfor et sammendrag av resultatene fra undersøkelsen som omfatter «vanlig godt drevne og vel utstyrt fiskefartøyer på 13 meter lengste lengde eller mer som brukes til fiske året rundt». Førstekonsulent Thor B. Melhus har vært daglig leder for undersøkelsen.

Regnskaper fra 600 fartøyer

Driftsresultatene bygger på opplysninger fra i alt 600 reviderte fartøyregnskaper for 1983. (Det tilsvarende antall i 1982 var 590). De utgjør 35 prosent av samtlige helårsdrevne fartøyer på 13 m l.l. og over. Basert på en særskilt kartlegging utført av Budsjetttnemnda var det i 1982 1675 fartøyer på 13 m l.l. og over som drev helårsfiske i 30 uker eller mer.

Lønnsevne pr. årsverk

Den samlede førstehåndsverdi for de norske fiskerier økte med ca. 5%, fra 4,0 milliarder kroner i 1982 til 4,1 milliarder kroner i 1983.

Gjennomsnittlig bruttoinntekt pr. fartøy i Budsjetttnemndas lønnsomhetsundersøkelse for helårsdrevne fiskefartøyer på 13 m l.l. og over økte fra kr 1.969.450 i 1982 til kr 2.319.678 i 1983, en økning på 18%. I disse tallene inngår foruten fangsttinntekten bl.a. også de kostnadsreduserende tilskudd som i 1983 utgjorde i gjennomsnitt kr. 78.213 pr. fartøy, en økning fra

Rekefrysetrålerne var en av de fartøygruppene som hadde høyest lønnsevne pr. årsverk i 1983.

(Foto: Thor B. Melhus)

kr 60.179 i 1982. Gjennomsnittlig brutto fangstintekt pr. fartøy gikk opp med ca. 17% fra kr 1.863.760 i 1982 til kr 2.179.796 i 1983.

De totale kostnadene pr. fartøy økte med 20 % fra kr 1.400.718 i 1982 til kr 1.676.974 i 1983. Økningen i kostnadene fordelt seg på en rekke poster. Drivstoffomkostninger som alene utgjør omkring 1/4 av kostnadene økte med 11 % fra 1982 til 1984. Kalkulatorisk (beregnet) rente på egenkapitalen gikk opp fra kr 28.912 i 1982 til kr 71.690 i 1983, basert begge år på en realrente som fremkommer ved å trekke inflasjonsraten for vedkommende år fra markedsrenten. (Dette er en beregnet størrelse som ikke kan avleses fra de mottatte regnskapene). Den sterke økningen fra 1982 til 1983 skyldes vesentlig en lavere inflasjonsrate, mens markedsrenten har vært tilnærmet uendret.

Gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk gikk opp med 12 % fra kr 97.341 i 1982 til kr 109.460 i 1983. Gjennomsnittsfartøyet var omtrent av identisk størrelse i de to årene, 117 BRT (23,4 m l.l.) i 1982 og 121 BRT (23,7 m l.l.) i 1983. Av Budsjettnerndas 30 fartøygrupper etter driftsform var det 14 av gruppene som hadde økning i gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk, mens de øvrige 16 gikk ned fra 1982 til 1983.

Fartøyer som drev «sildefiskerier» søkte sin gjennomsnittlige lønnsevne

fra kr 57.919 i 1982 til kr 107.341 (hele 85 % økning) En reduksjon på 33% i den gjennomsnittlige lønnsevne for industrifisktrålerne kunne ikke på langt nær nøytraliseres den sterke økningen i resultatene for ringnotflåten og for brisling- og småsildflåten.

Ringnotsnurperne totalt sett, var representert i 1983 med samme antall regnskaper som i foregående år (69). De minste ringnotsnurperne (under 4000 hl lastekapasitet) og de største ringnotsnurperne (med konsesjonskapasitet på 8 000 hl og over) hadde en høyere lønnsevne pr. årsverk enn de øvrige ringnotsnurperne. Ringnotgruppene omfatter bare ringnotsnurperne som er over konsesjonsgrensen på 90 fots lengste lengde.

For de minste ringnotsnurperne (med lastekapasitet under 4 000 hl) var det først og fremst sildefisket i Nordsjøen/Skagerrak og makrellfisket som bidro til brukbar lønnsomhet. For de største ringnotsnurperne var det gode priser og stort kvantum i loddefisket, og et godt kolmulefiske som var de viktigste årsakene til denne sterke bedringen i lønnsevnen. Ringnotsnurperne med lastekapasitet 4000-5999 hl som hadde lavere lønnsevne enn de øvrige ringnotsnurperne, deltok ikke i kolmulefisket og bare i mindre grad i sildefisket.

Lønnsomheten for kystbrislingfisket gikk betydelig opp igjen fra 1982 til 1983. Resultatene som i 1982 bygget

på 8 regnskaper og i 1983 på 14 regnskaper viste bortimot en dobling av både brutto fangstintekt og lønnsevne i gjennomsnitt pr. årsverk. Men selv i 1983 var gjennomsnittsprisverket for denne gruppen en del under landsgjennomsnittet for helårsdrevne fartøyer på 13 m l.l. og over.

Av de 6 fartøygruppene etter driftsform som hovedsakelig drev «sildefiskerier» hadde 3 av gruppene i 1983 en lønnsevne pr. årsverk som lå tildels langt under landsgjennomsnittet for alle helårsdrevne fartøyer på 13 m l.l. og over. De 3 gruppene var industritrål, kystbrisling og en av ringnotgruppene. En ringnotgruppe lå omtrent på landsgjennomsnittet, mens 2 grupper (ringnotsnurperne under 4000 hl og over 8000 hl lastekapasitet) hadde en lønnsevne pr. årsverk som var tildels godt over gjennomsnittet.

Fartøyene som drev «torskefiskerier» hadde omtrent uendret gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk i 1982 og 1983. Det var imidlertid store variasjoner fra gruppe til gruppe. Den relativt sett største nedgang i lønnsevnen finner en blant fartøyene under 50 BRT som drev reketrål i Sør-Norge hele eller deler av året, og hos banklinefartøyene fra Vestlandet. Saltfisktrålerne og reketrålerne med kombinasjonsdrift fra Nord-Norge viste den relativt største økning i lønnsevne pr. årsverk fra 1982 til 1983.

For saltfisktrålerne kan denne økning-

Noen definisjoner

Resultatene presenteres i tabellene 1, 2 og 3. I tabellene er det også tatt med tall for 1982. Det er ikke foretatt endringer i gruppering og størrelsesavgrensninger fra foregående år. Det tallmateriale som presenteres i tabellene skulle derfor være sammenlignbart.

En mer detaljert gjengivelse av driftsresultatene for 1983 vil bli presentert i en egen publikasjon senere. I publikasjonen vil det bli gjort nærmere rede for beregningsprinsipper og definisjoner av fartøygrupper og begreper som er brukt i dette sammendraget. Her vil vi bare kort forklare enkelte hovedbegreper.

Antall årsverk om bord gir uttrykk for den veide gjennomsnittlige bemanning om bord i fartøyene i løpet

av året. Lengden av et årsverk vil dermed falle sammen med driftstiden (som normalt skal være minst 30 uker pr. år).

Lønnsevne er definert som sum inntekter minus sum kostnader inklusive produktavgift, renter på lånekapital, beregnede renter på egenkapital og beregnede avskrivninger. Kostnadene inkluderer derimot ikke arbeidsgodtgjørelse til mannskapet. Lønnsevnen gir et uttrykk for fartøyets evne til å avlonne den arbeidskraften som er om bord etter at alle kostnadene er dekket. **Lønnsevne pr. årsverk** er framkommet ved å dividere den totale lønnsevnen for fartøyet med antall årsverk utført om bord på fartøyet. **Arbeidsgodtgjørelse** er en størrelse som gir uttrykk for den totale

arbeidsgodtgjørelse til mannskapet om bord på fartøyet. Denne størrelsen omfatter således ikke bare ordinære mannskapslotter og prosenter, men også eventuelle hyrer og ekstralotter og proviant betalt av rederiets andel av delingsfangst. Den inkluderer også eventuelle proviantutgifter ført som fellesutgifter i sesongoppkjørene.

Arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk gir uttrykk for samlet arbeidsgodtgjørelse i gjennomsnitt for de av mannskapet som står om bord i fartøyet hele driftstiden. På fartøyer som driver med utskiftingsmannskaper vil arbeidsgodtgjørelsen pr. mann derfor være lavere enn arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk. Dette gjelder særlig for trålere og bankliniefartøyer.

Tabell 1. Sammendrag driftsresultater 1982 og 1983 for vanlig godt drevne og vel utstyrt fartøyer på 13 meter lengste lengde og over som brukes til fiske året rundt.

Veld gjennomsnitt pr. fartøy.

Fartøygruppe	Totale bruttoinntekter		Totale kostnader		Lønnsevne pr. årsverk		Arbeidsgodtgjørelse		Ant. fart. i kartl. masse	Antall regnskap
	kr.		kr.		pr. årsverk kr.	1982	1983	kr.		
	1982	1983	1982	1983				1983 ³	1982	1983
Alle fartøy	1.969.450	2.319.678	1.400.718	1.676.974	97.341	109.460	131.666	150.080	1.712	590 600
Fartøy i størrelsen:										
13–20,9 m	738.175	787.399	421.398	468.749	83.445	86.642	94.082	102.219	1.082	315 303
21–30,9 m	2.231.479	2.321.440	1.522.155	1.634.280	109.542	110.568	138.652	150.560	277	81 104
31–40,9 m	4.080.166	4.407.059	2.795.800	3.263.197	138.718	125.397	175.875	186.001	149	67 72
41 m og over	7.011.217	7.882.098	5.861.368	6.335.170	81.112	114.832	161.489	190.865	204	127 121
Fartøy med hjemsted i:										
Finnmark	1.580.865	1.970.615	1.081.948	1.441.981	95.568	96.607	128.596	147.823	182	46 35
Troms	2.065.865	2.549.581	1.524.431	1.841.672	94.518	120.799	141.988	173.804	225	67 64
Nordland	1.382.676	1.485.910	923.893	1.010.278	84.600	90.336	110.344	117.727	446	120 136
Trøndelag	1.193.073	1.430.174	858.016	1.016.512	62.790	77.073	94.866	110.568	68	21 27
Møre og Romsdal	3.770.538	4.294.611	2.741.370	3.093.665	113.296	138.210	150.326	174.143	273	138 138
Sogn og Fjordane	2.742.878	1.797.256	1.792.790	1.255.954	124.519	85.193	147.090	123.458	104	34 38
Hordaland	3.132.452	3.273.401	2.636.877	2.710.610	65.387	78.552	137.728	154.800	109	38 39
Rogaland	1.373.689	1.241.499	1.086.493	1.034.085	76.822	60.323	131.065	128.902	140	57 57
Agder/Østlandet	566.476	619.131	361.431	406.281	79.676	90.675	103.427	122.822	165	69 66
Ringnotsnurpere	5.141.574	7.016.675	4.602.815	5.674.397	47.778	117.331	146.010	195.814	128	69 68
Trålere på 200 brt	8.393.991	9.419.130	6.719.131	7.197.163	96.425	132.473	163.002	185.407	71	60 49
Alle fartøy i										
«torskefiskeriene» ¹	1.684.060	1.862.243	1.106.679	1.289.103	107.613	107.891	130.168	140.856	1.413	471 466
Alle fartøy i										
«sildefiskeriene» ²	3.416.278	4.422.924	2.950.308	3.543.789	57.919	107.341	138.404	176.563	247	106 144

¹⁾ Kyst- og bankfiske etter torskeartet fisk, rekefiske, trålere og fabrikkskip.

Hval- og brugdefangst er også inkludert.

²⁾ Fiske med net og trål etter sild, makrell, lodde,brisling, øyepål, tobis, kolmule og polartorsk.

³⁾ Beregnede tall.

gen, til tross for vanskelige avsetningsforhold for saltet sei, forklares ved en stigende produksjon av frossen filet om bord, særlig av sei, som det var bra pris- og markedsforhold for. For kystrekrålerne fra Nord-Norge, som drev i kombinasjon med annet fiske synes årsaken til økningen først og fremst å finnes i en vridning av materialet til større fartøyer enn det som var tilfelle i 1982. En større del av de mottatte regnskapene gjaldt fartøyer tett opp under konsekjonsgrensen på 50 BRT.

Rekrålerne hjemmehørende i Nord-Norge, unntatt de rene kystrektrålerne, hadde en tildels betydelig økning i gjennomsnitt brutto fangstintekt pr. fartøy. Dette korresponderer godt med fiskeristatistikkene, som viser at både kvantum og verdi av rekefangstene i nord økte betydelig fra 1982 til 1983.

Da kostnadene ikke økte i samme takt, fikk enkelte av reketrålgruppene i de nordligste fylkene en betydelig økning i lønnsevne pr. årsverk i samme periode. Dette gjaldt særlig fartøyer under 50 BRT som drev reketråling kombinert med annen redskap i løpet av 1983.

Fartøygruppene som drev kystfiske etter torskeartede fisk i Nord-Norge, hadde med ett unntak en gjennomsnittlig nedgang i lønnsevnen pr. årsverk fra 5% til 30%. Nedgangen synes å ha vært noe større i Nordland enn i de andre fylkene.

Det var fortsatt reketrystrålerne, fabrikkrålerne og saltfisktrålerne som oppnådde den største lønnsevnen pr. årsverk, selv om den ble en del redusert for de to førstnevnte gruppene fra 1982 til 1983. Rekrålerne under 50 brt fra Nord-Norge som fisker i kom-

binasjon med andre redskaper og reketrålerne i Barentshavet over 50 brt (gruppe 018) ligger også forholdsvis høyt.

Reketrystrålerne hadde i 1982 en lønnsevne pr. årsverk (etter ny avskrivningsmetode) på kr. 273.229 basert på oppgaver fra 7 fartøyer av i alt 25 helårsdrevne. I 1983 var lønnsevnen sunket til kr. 243.087. En må imidlertid understreke at lønnsevnen pr. årsverk i denne gruppen ikke var representativ i 1982, idet undersøkelsen Budsjett-nemnda har foretatt viser at gjennomsnittlig fangstintekt pr. fartøy i utvalget dette året var omlag 20% høyere enn det den ville ha vært dersom en hadde fått regnskap fra alle fartøyer i gruppen. Sannsynligvis er 1983 noe mer representativt.

Kystrektrålerne som drev fiske i

Tabell 2. Driftsresultater 1982 og 1983 for vanlig godt drevne og vel utstyrt fartøy på 13 meter lengste og over som brukes til fiske året rundt. Gruppert etter hjemsted og størrelse. Gjennomsnitt pr. fartøy.

Fartøy hjemmehørende i:	Driftstid i uker		Antall årsverk		Totale bruttoinntekter kroner		Totale kostnader kroner		Lønnsevne pr. årsverk kroner		Fiskerlott pr. årsverk kroner		Arbeidsgodtgj. pr. årsverk kroner	
	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983
Finnmark														
13–20,9 m	39,2	40,2	3,9	3,9	875 419	925 062	479 258	551 855	100 962	95 578	104 755	113 077	106 107	113 740
21–30,9 m	39,6	39,0	6,7	6,3	2 242 734	2 240 881	1 520 180	1 549 442	108 492	110 102	131 414	133 187	136 830	141 850
31–40,9 m	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
41 m og over	30,7	32,3	13,3	13,2	6 099 527	7 382 699	5 090 852	6 172 160	76 031	91 834	128 036	151 526	173 661	205 538
Troms														
13–20,9 m	35,9	37,3	3,9	4,3	1 021 655	1 340 847	599 403	783 874	109 109	130 671	118 100	139 831	121 657	143 204
21–30,9 m	37,2	35,8	6,6	6,6	2 525 230	3 212 162	1 808 918	2 165 887	108 255	158 611	147 012	184 871	152 853	199 393
31–40,9 m	39,7	40,3	9,3	8,2	5 163 830	6 189 897	3 748 283	4 549 131	151 656	199 850	167 955	251 998	194 802	279 818
41 m og over	29,5	31,3	13,8	12,6	5 701 825	6 227 409	5 422 035	5 753 580	20 286	37 614	108 986	125 173	140 321	168 407
Nordland														
13–20,9 m	37,5	39,3	4,4	4,2	859 267	825 649	443 556	457 841	94 556	86 906	96 222	94 198	97 241	95 260
21–30,9 m	40,5	35,5	6,8	6,1	2 027 277	2 297 982	1 297 381	1 558 976	107 999	120 610	121 472	149 362	125 976	155 048
31–40,9 m	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
41 m og over	30,0	30,3	13,6	13,4	6 294 021	6 877 907	5 657 297	5 778 873	46 832	81 909	119 012	127 503	154 908	165 558
Nord- og Sør-Trøndelag														
13–20,9 m	43,5	40,7	3,9	3,8	487 494	500 467	282 107	308 697	53 071	50 297	61 440	63 033	63 832	65 684
21–30,9 m	–	40,8	..	8,0	..	2 825 310	..	2 056 945	..	96 480	..	136 055	..	146 459
31–40,9 m	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
41 m og over	19,3	25,4	12,0	12,1	4 101 586	5 767 655	3 339 149	4 362 229	63 325	116 247	87 994	124 093	127 374	171 804
Møre og Romsdal														
13–20,9 m	41,4	42,7	4,1	3,5	615 738	629 975	386 206	396 686	56 625	65 765	68 821	78 704	71 475	82 315
21–30,9 m	40,5	41,7	7,8	7,9	2 562 993	2 640 742	1 640 809	1 822 893	118 768	103 760	133 368	130 410	141 097	140 451
31–40,9 m	38,6	40,8	9,5	9,6	3 998 172	4 663 839	2 695 359	3 406 302	137 829	130 994	154 898	160 753	169 770	184 601
41 m og over	34,5	36,3	15,8	15,3	8 339 560	10 390 831	6 496 291	7 607 248	116 718	181 652	139 230	174 258	169 257	214 529
Sogn og Fjordane														
13–20,9 m	41,8	42,0	4,0	3,9	464 477	578 233	307 941	349 645	38 719	58 138	56 792	75 938	57 449	76 550
21–30,9 m	–	39,9	–	7,2	–	1 293 117	–	1 015 467	–	38 657	–	65 007	–	72 999
31–40,9 m	–	41,8	43,1	11,1	4 934 415	4 475 831	2 910 264	3 205 710	181 874	114 346	180 760	153 780	197 023	167 938
41 m og over	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Hordaland														
13–20,9 m	43,2	40,4	4,5	4,0	503 837	564 404	381 043	374 841	27 588	47 050	45 375	57 066	51 802	63 437
21–30,9 m	42,3	39,5	5,3	4,0	2 052 718	1 695 642	1 485 291	1 293 108	106 174	100 571	132 414	149 879	141 512	156 342
31–40,9 m	43,1	43,9	9,2	9,5	4 895 659	5 009 991	3 236 445	3 509 402	179 471	157 361	197 237	187 763	220 772	212 148
41 m og over	30,3	30,5	11,7	11,8	6 107 525	6 713 964	5 422 349	5 810 492	58 701	76 822	127 596	142 128	161 362	181 210
Rogaland														
13–20,9 m	42,6	41,9	2,5	2,2	496 914	416 979	326 216	329 342	68 887	40 615	94 095	87 232	96 286	89 603
21–30,9 m	44,1	38,7	4,2	3,9	1 768 924	1 619 483	1 364 919	1 285 293	96 530	86 722	134 656	137 641	141 100	144 816
31–40,9 m	40,1	38,6	4,6	4,6	2 442 199	2 434 184	1 896 939	2 087 512	119 706	74 682	166 997	159 326	183 550	175 841
41 m og over	27,1	–	11,2	–	4 640 438	–	4 579 735	–	5 428	–	99 475	–	122 454	–
Agder/Østlandet														
13–20,9 m	44,4	43,4	2,5	2,2	504 254	552 233	318 132	351 250	75 579	90 120	99 431	118 872	100 365	120 185
21–30,9 m	40,4	40,3	4,3	3,8	1 562 024	1 472 080	1 054 221	1 107 923	116 804	94 783	131 023	141 856	131 178	142 341
31–40,9 m	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
41 m og over	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–

kombinasjon med annen redskap i Sør-Norge hadde nedgang i lønnsevnen pr. årsverk. Årsaken til tilbakegangen i lønnsevnen kan bl.a. også ha vært en følge av dårlig makrellfiske på kysten i 1983 og dårlige priser på industrifisk.

Av de nord-norske reketrålerne under 50 BRT (ikke konsesjonspliktige) var det de fartøyene som i somtermånedene drev reketråling i Barentshavet samt fartøyene fra Øst-Finnmark som også i 1983 kunne fremvise de beste resultatene.

Av de konsesjonspliktige reketrålerne (havreketrålere uten fryseri) fra Nord-Norge var det fartøyene fra Troms og Finnmark som gjorde det best. De fleste av fartøyene hadde foruten rekesesongen også bra resultater fra torskefiske med garn om vinteren og fra fiske etter vinterlodde med trål og not.

Banklinefisket fra Vestlandet hadde langt dårligere lønnsomhet i 1983 enn i 1982 (34% nedgang). Priser og av etningsforhold ble sterkt forverret høe.

1982 og var dårlig i hele 1983. Det fremdeles lange- og brosmefisket i Nordsjøen, rundt de britiske øyer og ved Færøyane/Island som var viktigste fiskeri for denne gruppen, men flere av

fartøyene deltok også i torskefisket på bankene utenfor Nord-Norge med autoline på senhøsten og vinteren.

Kystfiskefartøyene fra Sør-Norge som vesentlig drev fiske med garn og snurrevad etter torsk og torskeartet fisk utenfor Vestlandet, viste fremgang i lønnsomhet fra 1982 til 1983 mens seinotflåten fra Sør-Norge viste en nedgang i lønnsomhet fra 1982 til 1983. Lønnsevnen i 1983 for begge gruppene var imidlertid fortsatt blant de laveste av de helårsdrevne fartøyene på 13 m l.l. og over.

Av fartøy som drev trålfiske etter torsk og torskeartet fisk var det fortsatt fabriktrålerne som hadde den beste lønnsomheten. Denne gruppen fikk økt sin lønnsevne noe fra 1982 til 1983. Særlig stor var imidlertid økningen for saltfisktrålerne som fikk lønnsevnen pr. årsverk økt med nesten 100% i nevnte tidsrom. Av trålergruppene var det fortsatt ferskfisktrålerne på 200 BRT og over som hadde den laveste lønnsevne pr. årsverk. Den økte imidlertid fra kr 65.330 i 1982 til kr 92.391 i 1983.

Lønnsevnen pr. årsverk viste i 1983, i motsetning til i 1982, en viss sammenheng med fartøystørrelsen. I 1983 var det fortsatt fartøyene mellom 31 og 40,9 m l.l. som hadde den høyeste

De minste ringnotsnurperne (under 4 000 hl lastekapasitet), samt de største ringnotsnurperne hadde en høyere lønnsevne pr. årsverk enn de øvrige ringnotsnurperne.

(Foto: Thor B. Melhus)

lønnsevne pr. årsverk, mens de minste fartøyene (13–20,9 m l.l.) nå hadde den laveste lønnsevne pr. årsverk. I 1982 var det fartøyene over 41 m l.l., dvs. de største fartøyene, som hadde den laveste gjennomsnittlige lønnsevnen pr. årsverk.

Fylkesvis har det vært økning i lønnsomheten for fartøyene i alle fylker bortsett fra Sogn og Fjordane og Rogaland fra 1982 til 1983. Den største relative fremgang finner en for fartøyene fra Troms med en økning på 28%, mens Sogn og Fjordane gikk tilbake med 32% (pga. banklineflåten). I 1983 var det fartoyer fra Møre og Romsdal og Troms som hadde den høyeste lønnsevne pr. årsverk.

Arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk

Arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk gikk opp med 14% fra kr 131.666 i 1982 til kr 159.080 i 1983. Arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk økte for 21 av gruppene, mens den viste nedgang for de

Tabell 3. Driftsresultater 1982 og 1983 for vanlig godt drevne og vel utstyrt fartøy på 13 meter lengste lengde og over som brukes til fiske året rundt. Gruppert etter driftsform. Gjennomsnitt pr. fartøy.

Driftsform	Antall årsverk	Tidale bruttoninntekter kr.				Totale kostnader kr.	Lønsevne pr. årsverk kr.	Fiskerlott pr. årsverk kr.	Arbeidsgodtgj. pr. årsverk kr.	Ant. fart. i kart. masse	Antall regnskaper	
		1982	1983	1982	1983							
Torskeartet fisk (unntatt rene trålere)												
001 Garn-, juksa og snurrevadfiske på kysten og kystbankene, Finnmark	4,1	4,1	884.100	933.839	466.192	531.301	102.806	97.341	105.163	108.209	106.369	108.891
002 Garn-, juksa og snurrevadfiske på kysten og kystbankene, Troms	4,6	5,5	1.034.081	1.162.632	516.150	640.999	113.355	94.563	112.352	106.756	115.624	108.680
003 Garn-, juksa og snurrevadfiske på kysten og kystbankene, Nordland	4,4	4,4	818.543	819.971	420.793	451.384	89.647	84.195	92.325	94.934	93.621	95.524
004 Linefiske på kysten og kystbankene, Troms og Finnmark	5,2	5,1	1.434.200	1.437.401	862.050	830.067	109.096	119.007	117.984	120.671	122.538	120.673
005 Linefiske på kysten og kystbankene, Nordland	4,5	3,9	928.220	676.254	475.232	398.283	100.859	70.791	104.306	84.641	105.272	85.896
006 Diverse iskenkomb., Trondelag	3,3	2,8	399.089	381.661	241.875	255.989	48.162	45.299	65.579	72.693	66.094	73.744
007 Diverse kystfiske etter torskeartet fisk m.m., Vestlandet	3,5	3,0	507.053	480.353	329.222	304.019	50.186	58.835	67.777	77.942	69.383	78.915
008 Bankfiske, Vestlandet	1,3	1,3	4.803.813	4.323.042	2.804.016	3.021.189	176.385	115.666	177.737	152.572	191.082	163.925
009 Bankfiske med line, gamm m.m., Norge												
010 Seinofiske, Nord-Norge	7,3	7,6	1.607.505	1.616.636	1.096.786	1.192.444	70.074	55.933	100.070	94.082	101.409	97.537
011 Seinofiske, Trondelag og Sør-Norge	7,0	6,6	1.532.188	1.538.509	659.020	882.383	125.335	101.920	101.890	102.030	103.629	104.845
012 Ren retråling, N.-Norge og Trond..	6,1	6,5	945.082	1.003.576	527.728	627.618	68.018	58.039	68.976	67.279	74.990	73.316
013 Reketråling med kombinasjoner, Nord-Norge og Trondelag	2,1	2,0	435.345	402.849	278.776	260.048	75.214	71.816	98.153	95.178	99.537	95.839
014 Ren retråling, Sør-Norge	3,1	3,9	841.339	1.560.676	576.743	932.129	86.205	162.514	110.917	171.778	112.843	175.409
015 Reketråling med kombinasjoner, unntatt i komb. med småhvalfangst og makrellfiske, Sør-Norge	1,9	1,9	424.958	444.503	282.550	317.855	73.319	67.554	104.777	110.076	106.172	111.323
016 Komb drift makrellfiske/reketråling Rogaland, Agder og Østlandet	2,7	2,8	666.274	621.622	441.493	468.169	82.004	53.907	113.690	93.588	113.710	97.947
017 Reketrålingstrålere, hele landet	2,7	2,7	496.771	323.723	345.369	64.444	60.107	90.057	93.852	90.707	95.631	45
018 Havrekeitrålerie uten frisen, Fartøy 50 BRT og over, Hele landet	13,0	12,7	1.0223.848	11.448.856	6.664.847	8.361.658	273.229	243.087	236.114	260.834	269.379	299.323
«Sildfiskerier»												
019 Trålere etter loddde, øyepål, tobis m.m. hele landet												
020 Notiske etter brising m.m. Hele land, Ringnotsnurere med tillatt lastekapasitet inntil 3 999 hl	4,2	4,2	2.203.525	2.182.958	1.657.443	1.812.877	129.605	87.436	161.333	157.396	173.235	168.786
021 Ringnotsnurere med tillatt lastekapasitet 4 000–5 999 hl	4,5	5,3	482.834	924.415	308.656	529.429	38.292	74.677	45.457	75.015	48.087	82.086
022 Ringnotsnurere med tillatt lastekapasitet 6 000–7 999 hl	9,5	9,6	3.328.101	4.499.327	2.554.678	3.185.120	81.114	136.399	104.490	140.033	133.124	182.620
023 Ringnotsnurere med tillatt lastekapasitet 8 000 hl og over	10,9	10,5	4.140.595	5.085.777	3.544.708	4.256.083	54.808	79.229	102.461	128.838	130.967	168.047
024 Ringnotsnurere med tillatt lastekapasitet 8 000 hl og over	11,5	11,6	5.394.625	6.720.863	4.856.085	5.438.160	47.026	110.108	114.036	141.338	146.826	182.251
«Trålere»												
025 Trålere under 200 BRT.												
More og Romsdal	5,0	4,9	1.663.563	2.075.726	1.289.109	1.554.008	74.983	106.861	114.268	146.386	119.976	160.406
Saltfisktrålere	20,6	20,1	9.048.831	11.860.306	7.103.775	8.125.950	94.551	185.394	128.425	168.162	148.850	191.373
200 BRT og over												
027 Ferskfisktrålere												
200 BRT og over												
028 Fabriktrålere												
«Hvalfangst»												
029 Småhval- og brugdefangst.												
Hele landet	5,5	4,9	1.327.104	1.278.337	952.143	940.714	68.340	68.225	97.002	103.258	99.695	108.789
Annet												
030 Andre helårsdrevne fartøy	8,5	10,1	2.887.677	4.759.184	2.034.288	3.349.266	100.028	140.179	114.306	152.401	126.334	180.029

Også saltfisktrålerne hadde relativ høy lønnsevne i 1983.

(Foto: Thor B. Melhus)

den del av flåten hvor utskiftingsmannskap benyttes. Konkrete data for omfanget av bruken av utskiftingsmannskap er ikke tilgjengelig for 1983-materialet.

På grunn av endring i avskrivingsprinsipp fra og med 1982-undersøkelsen, er tallene for totale kostnader og lønnsevne pr. årsverk i denne undersøkelsen, dvs. for 1982 og 1983, ikke sammenlignbare med tilsvarende tall fra publiserte undersøkelser før 1981.

andre gruppene. Det var således en del grupper som hadde økt arbeidsgodtgjørelse til tross for redusert lønnsevne pr. årsverk. Rekefrysetrålerne som også i 1983 hadde en høy lønnsevne, viste økning i arbeidsgodtgjørelsen fra 1982 til 1983.

Ringnotfartøyene på 4000 hl og over, ferskfisktrålerne og industritrålerne hadde i 1983 en arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk som var mer enn kr 70.000 høyere enn gruppens lønnsevne pr. årsverk.

Bare fabrikktrålerne kunne i 1983 vise til en lønnsevne pr. årsverk som var høyere enn arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk for samme gruppe. Dette skulle indikere et brukbart økonomisk resultat for eiere av slike fartøy i 1983.

Rekefrysetrålerne, ringnotfartøyene med lastekapasitet på 8000 hl og over, havreketrålerne uten fryseri, fabrikktrålerne og saltfisktrålerne hadde særlig høy arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk i 1983 (over kr 190.000). Den største økning i arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk fra 1982 til 1983 hadde imidlertid fartøyene som drev notfiske etter kystbrisling og sild i fjordene.

Også i 1982 var det fartøyene som drev seinotfiske i Sør-Norge/Tøndelag samt kystflåten fra Trøndelag, som hadde den laveste arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk.

En vil understreke at for deler av flåten, kanskje særlig for banklinneflåten fra Vestlandet og rekefrysetrålerne, er lengden av et årsverk, regnet i utførte arbeidstimer, en del større enn gjennomsnittet for landets fiskeflåte sett under ett. Dette har medført bruk av utskiftningsmannskap. Arbeidsgodtgjørelsen pr. fisker vil derfor bli lavere enn arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk for

FISKERIDIREKTORATET

Konsulent – budsjett

Ved Fiskeridirektoratet, Administrasjonskontoret, Bergen, er det ledig stilling som 2718 konsulent.

Til stillingen kreves relevant høyere utdannelse og praksis. Ansvarsområdet omfatter i første rekke utarbeidelse av Fiskeridirektoratets budsjett. Dessuten må påregnes en del utrednings- og saksbehandlerarbeid.

Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til kontorsjef Behrens eller kontorsjef Thunem tlf. (05) 23 03 00.

Stillingen lønnes etter ltr. 23 kr 12.400,- pr. mnd. i statens regulativ. Herfra trekkes 2% innskudd i Statens pensjonskasse. For stillingen gjelder 6 mndr. prøvetid.

Søknad mrk. «3/85» med bekreftet avskrift av vitnemål og atester sendes Fiskeridirektoratets personalkontor, postboks 185–186, 5001 Bergen, innen 30.1.85.

Førstesekretær/konsulent

I Fiskeridirektoratet, Kontoret for driftsøkonomiske undersøkelser, er det ledig en fast stilling som førstesekretær/konsulent.

Kontorets arbeidsområder er hovedsakelig lønnsomhetsundersøkelser for fiskefartøyer og lønnsomhets- og statistikkundersøkelser for fiskeoppdrettsanlegg.

Søkere bør ha høyere økonomisk utdannelse.

Stillingen lønnes etter ltr. 16–22 i statens lønnsregulativ med kr 108.880,-/141.900,- brutto pr. år etter kvalifikasjoner. Det trekkes 2% pensjonsinnskudd.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til kontorsjef Nybø, tlf. (05) 23 03 00.

Søknad mrk. «5/85» med bekreftede avskrifter av vitnemål og atester sendes Fiskeridirektoratet, Personalkontoret, boks 185, 5001 Bergen, innen 1.2.1985.

KVOTEAVTALER 1985

Kvoteavtaler for 1985 er inngått med følgende stater DDR, Polen, Portugal, Sverige, EF (delavtale), Færøyene og Sovjetunionen. Dessuten er EF, Norge og Sverige blitt enig om en avtale for fisket i Skagerrak. Spørsmålet om norsk linfiske ved Island samt spørsmålet om regulering av

loddefisket ved Island/Grønland/Jan Mayen (revisjon av TAC for inneværende sesong og anbefaling av en foreløpig TAC for sesongen 1985/86) står igjen. Heller ikke i 1985 har en oppnådd å få i stand en kvoteavtale med Spania.

DDR

DDR og Norge kom på møte i Rostock 10–13. september i fjor til enighet om det øst-tyske fisket i norsk sone i 1985. Kvotene som øst-tyske fiskefartøy kan ta i norsk sone er som følger:

5.000 tonn kolmule

Nord for 62°N (i området utenfor 12 n. mil):	
Uer (Sebastes mentella, i nærmere bestemte områder)	2.800 t
Torsk, hyse og andre arter som bifangst (untatt Sebastes marinus, som er medberegnet i Sebastes mentella) hvor andelen av torsk og hyse ikke får overskride 280 t	380 t
Kolmule (i nærmere bestemte områder)	5.000 t
Fiskerisonen ved Jan Mayen i området utenfor 4 n. mil:	
Kolmule	7.500 t

Overføring av kvotene for kolmule nord for 62°N mellom norsk økonomisk sone og fiskerisonen ved Jan Mayen vil bli vurdert etter søknad fra DDR's side med sikte på å sikre en fleksibel utøvelse av DDR's kolmulefiske.

Hvis ICES' anbefalinger tillater en større totalkvote for kolmule, vil man fra norsk side vurdere hvorvidt det er mulig å øke kvoten for DDR.

Hvis bifangsten i uerfisket overskridet 10% pr. hal skal fangstplassen endres.

I Svalbard-området skal DDR holde sine fiskefartøy i fiskevernszonens på samme nivå som før, men tilpasset de vitenskapelige anbefalinger om totalkvoter og bestandssituasjon i området.

Sovjet

På den 13. sesjonen i Den blandete norsk-sovjetiske fiskerikommisjonen som ble avholdt i Bergen i dagene 19.–23. november 1984 ble partene enige om følgende avtale:

Torsk og hyse

Partene ble enige om å fastsette en TAC for torsk for 1985 på 180.000 tonn pluss 40.000 tonn norsk kysttorsk og 40.000 tonn murmansktorsk.

For hyse ble partene enige om å fastsette en TAC på 50.000 tonn for 1985.

Av totalkvoten for torsk ble Norge tildelt 80.000 tonn pluss 40.000 tonn norsk kysttorsk. Sovjetunionen kan fiske 80.000 tonn pluss 40.000 murmansktorsk. Partene ble enige om en totalkvote for tredjeland for torsk i 1985 på 20.000 tonn, hvorav 4.000 tonn forutsettes tatt i Svalbard-området, og 16.000 tonn i norsk økonomisk sone og sovjetisk økonomisk sone.

Av totalkvoten for hyse ble Norge tildelt 23.000 tonn og samme kvantum til Sovjetunionen. Tredjeland ble tildelt 4.000 tonn hyse for 1985. Partene ble videre enige om gjensidige kvoter for torsk og hyse i Norges økonomiske sone og i Sovjetunionens økonomiske sone. Den sovjetiske part har gitt sitt samtykke til å tildele Norge 40.000 tonn av sin kvote i 1985. Dersom det blir nødvendig vil

– bekreftet minstemål:
torsk 42 cm
hyse 39 cm

partene se på mulighetene for gjensidige overføringer av kvoter for torsk, hyse og andre fiskeslag i løpet av 1985. Partene er enige om at fisket med garn, line og håndredskap bør begrenses av begge land. Partene vil gjennomføre regulerings tiltak i 1985 med sikte på oppnå slike begrensninger i fisket.

Når det gjelder øvrige reguleringer av fisket etter torsk og hyse ble partene enige om å fortsette arbeidet for ytterligere å perfeksjonere de langstidige regulerings tiltak for torske- og hysefisket i Barentshavet. Partene bekreftet den tidligere oppnådde enighet om et minstemål for torsk på 42 cm og for hyse på 39 cm. Det tillates bifangst av fisk under minstemålet i et omfang på inntil 15% av det samlede antall i den enkelte fangst.

Videre kan hver av partene trenne vedtak om lukking av fangstområde i tilfelle det er mer enn 15% torsk og hyse i antall under det fastsatte minstemål i fangstene. Den ene part skal, så vidt mulig, underrette den annen part innen 7 døgn før lukking. I gyteperiodene vil Norge iverksette tiltak for å forbedre gyteforholdene.

Partene ble enige om å fastsette en totalkvote (TAC) for lodde i 1985 på 1.100 tonn. Av denne kvoten kan 550 tusen tonn tas i vintersesongen og i sommer- og høstsesongen 550 tusen tonn.

I løpet av sommeren 1985 skal havforskerne gjennomføre ytterligere undersøkelser av bestanden, og på grunnlag av disse skal partene drøfte en mulig endring av kvoten for sommerloddefisket.

Partene ble enige om at Norge vinteren 1985 kan fiske et loddekvantum inntil 330 tusen tonn og Sovjetunionen inntil 220 tusen tonn.

For sommer- og høstloddefisket 1985 ble partene enige om at Norge kan fiske inntil 330 tusen tonn og Sovjetunionen inntil 220 tusen tonn. Partenes gjensidige fangst i hverandres soner vil i 1985 bli begrenset til et kvantum på 500 tusen tonn. I tilfelle det blir nødvendig å øke dette kvantum i hverandres soner, skal partene konsultere hverandre om dette. Det var enighet om at hver av partene kan tildele tredjeland inntil 20 tusen tonn lodde av sine nasjonale kvoter. I tilfelle en slik tildeling foretas, vil partene informere hverandre om dette. Eventuell restkvote med fradrag for naturlig dødelighet kan overføres til det etterfølgende vinterfiske. Den part som ikke tar ut sin kvote skal gi den annen part rett til å fiske restkvoten.

Partene skal meddele hverandre resultatet av sesongens fangst så snart som mulig.

Partene bekreftet at det er nødvendig å regulere loddefisket i 1985 ved hjelp av en fredningstid 1. mai–31. august. Fra 20. august skal det tillates et fiske med 5 fartøy fra hver part innenfor de nasjonale kvoter for å kartlegge bestanden.

Med hensyn til bifangst av ungfisk under 11 cm var partene enige om å begrense den til 10% av antall individer.

Maskevidden i trålpose og snurpenot skal ikke være mindre enn 16 mm.

Andre bestander

Beskatning av fiskebestander som ikke er kvoteregulert, kan kun skje som bifangst ved fiske av kvoteregulerte fiskeslag. Sovjetunionen vil bli tildelt en part av en slik bifangstkvote på foreløpig 2.500–3.000 tonn i Norges økonomiske sone. Denne bifangstkvoten kan bli økt dersom hensynet til den praktiske avvikling av fisket tilsier det.

Blåkveite

Etter anbefaling fra ICES' fiskerireguleringskomite kan det største tillatte fangstkvantum av blåkveite utgjøre 20.000 tonn i 1985. Av dette vil 15.000 tonn kunne fiskes i Norges økonomiske sone, og den norske part tildeler Sovjetunionen en kvote på 7.000 tonn for 1985.

Uer

Med hensyn til uer opplyste havforskere fra de to parter at etter anbefaling fra ICES' fiskerireguleringskomite kan det største tillatte fangstkvantum av uer (Sebastes mentella og Sebastes marinus) utgjøre sammen 100.000 tonn i 1985. Av dette kvantum kan fisket etter Sebastes mentella utgjøre 85.000 tonn som kan fiskes i avsnitt IIa og IIb. Totalkvoten av Sebastes marinus på 15.000 tonn kan tas i ICES' underområde I og den del av avsnitt IIa hvor det ikke er adgang til et direkte fiske etter Sebastes mentella. Sovjetunionen kan i 1985 tildeles en kvote Sebastes mentella på 61.000 tonn og en kvote på 4.000 tonn Sebastes marinus som bifangst i Norges økonomiske sone.

– loddet fredet fra 1. mai til 31. august

– 100.000 tonn uer i 1985

Fiskets Gang

I et nærmere avgrenset område i Norges økonomiske sone vil det bli tillatt et direkte trålfiske etter Sebastes mentella med en maskevidde på ikke mindre enn 100 mm, og at det er tillatt med en innblanding av torsk, hyse og blåkveite med inntil 10% i hver enkelt fangst.

Kolmule

Sovjet får adgang til å fiske 385.000 tonn kolmule utenfor 4 n.mil i Jan Mayenson og i et nærmere avgrenset område i Norges økonomiske sone.

Under utøvelsen av nevnte fiske skal maskevidden i trålposen ikke være mindre enn 40 mm.

Under fisket av kolmule og andre fiskeslag tillates det en innblanding av vassild (Argentina silus) på inntil 10% i hver fangst. Samlet bifangst av vassild skal ikke overstige 5.000 tonn i 1985.

– 385.000 tonn kolmule til Sovjet

Sei

Sovjetunionen er tildelt en bifangst av sei på inntil 1.000 tonn ved fiske av torsk og hyse i Norges økonomiske sone.

Steinbit

Sovjetiske fartøyer kan i 1985 fiske 3.500 tonn steinbit i Norges økonomiske sone som bifangst.

Sild

Partene utvekslet opplysninger om bestandssituasjonen for atlanto-skandisk sild. Den sovjetiske part viste til pkt. 10 i protokollen fra 6. sesjon i fiskerikommisjonen og uttalte at det fortsatt er nødvendig å opprettholde fullstendig forbud mot fangst av sild. Den norske part opplyste at man ut fra bestandssituasjonen hadde funnet grunnlag for i de senere år å fastsette kvoter for sild i norske kystfarvann, og viste til at ICES har anbefalt en sildekvote i 1985.

Den norske part framhevet at det bør innføres et minstemål for sild på 25 cm i hele bestandens utbredelsesområde.

Sovjetunionen får tillatelse til å drive forsøksfiske etter sild med to snurperfartøy og ett drivgarnsfartøy i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen, begrenset til et kvantum på inntil 1.000 tonn. Formålet med fisket vil være å studere sildas fordeling, samt å avklare forskjellige sider ved sildas biologi. Ved utøvelsen av dette fisket vil man overholde et minstemål på 25 cm som gjelder for Norges økonomiske sone og for fiskerisonen ved Jan Mayen. Den sovjetiske part vil overlevere den norske part resultatene av undersøkelsene.

– sovjetisk sildeforsøk

Akkar

I Norges økonomiske sone kan sovjetiske fartøyer fiske 5000 tonn akkar i 1985. Kvoten kan fiskes med krokredskaper og drivgarn.

Norge har dessuten gitt tillatelse til eksperimentelt trålfiske etter akkar med to fartøy. Ved tråling etter akkar skal maskevidden i trålposen ikke være mindre enn 40 mm og ikke større enn 70 mm.

Hval

Norge får også i 1985 lov å fangste vågehval i sovjetisk økonomisk sone, uten reguleringstiltak utover de vedtak som er truffet i Den internasjonale hvalfangst-kommisjon.

Reker

Partene ble enige om at bifangst av torsk- og hyseyngel under fiske av reker ikke skal overstige 300 eksemplarer pr. tonn reker. Rekefisket skal derfor ikke finne sted i de områder der bifangster av yngel av de nevnte fiskeslag overskridt 300 eksemplarer pr. tonn reker.

Sovjet ønsket også at det bør innføres reguleringstiltak om tillatt bifangst av ueryngel i rekefisket. Fra norsk side ble det vist til at slike tiltak vil skape praktiske problemer for gjennomføringen av rekefisket. Norge vil forsøke å finne tekniske løsninger på dette problemet.

Partene ble enige om at forskerne fra de to land skal fortsette utvidete undersøkelser av rekebestanden og rekens biologi i Barentshavet, og at de skal drøfte resultatene av undersøkelsene for å kunne utarbeide anbefalinger om reguleringstiltak i fall det blir nødvendig.

– Norge får 2.000 tonn reker i sovjetisk sone

Forskerne skal også fortsette undersøkelsene, knyttet til rekefisket i områder med mye yngel og småfisk av torsk og hyse, samt etter nærmere avtale utveksle forslag til tiltak som vil verne yngel og småfisk under rekefisket.

For 1985 ble Norge tildelt en kvote på 2.000 tonn reker i USSR's økonomiske sone. Sovjetunionen kan drive et forsøksfiske begrenset til 750 tonn reker utenfor 4 n.mil i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Sei

I Vesterisen ble Sovjetunionen tildelt en kvote på 3.300 unger av klappmyss og 4.500 unger av grønlandssel. I Østisen kan Norge fange 19.000 grønlandssel. Partene ble enige om reguleringstiltak for selfangsten i Vesterisen og Østisen, samt omfang av fangst for vitenskapelige formål.

Sverige

I utgangspunktet ønsket den svenske delegasjonen en makrellkvote på 600 tonn i norsk økonomisk sone i 1985 og små økninger av kvotene for torsk og hyse. Fra norsk side ble det understreket at bestandssituasjonen for flere av de aktuelle fiskeartene ikke var tilfredsstillende. Partene ble enige om følgende kvoter for svensk fiske i norsk sone for 1985:

makrell	125 tonn som bifangst ved fiske etter torsk, hyse, hvitting, sei og lir
torsk	475 tonn
hyse	
hvitting	
sei	1 730 tonn
lyr	
industrifisk	700 tonn, herav maksimalt 500 tonn sei.
	800 tonn, herav maksimalt 400 tonn brisling.

De forskjellige kvotene av torsk, hyse, hvitting og lyr kan overskrides med 25% under forutsetning av at den totale kvoten av disse artene samt sei ikke overstiger 2905 tonn.

Norge var først veldig villig til å tilby svenskene en kvote på 1100 tonn sild i den norske sonen.

Færøyane

På møtet i København 12.-13. desember i fjor ble Norge og Færøyane enige om følgende avtale:

Fiske i den økonomiske sonen nord for 62°N

Færøyske fiskefartøyer kan fiske 1.900 tonn torsk, 5.000 tonn torsk overført fra den færøyske kvote i Sovjetunionens fiskerisonen, 500 tonn hyse som bifangst, 1000 tonn andre arter (uer, sei blåkveite), 800 tonn sommerlodd, 20.000 tonn lodd overført fra færøysk kvote i Sovjetunionens fiskerisonen (herav kan inntil 10.000 tonn fiskes om vinteren), 7000 tonn makrell og inntil 5.000 tonn kolmule som forsøksfiske i et nærmere avgrenset område.

Færøyene kan også fiske 500 tonn torsk og 200 tonn av andre arter (uer og blåkveite) i fiskevernsonen ved Svalbard.

Fiske i den økonomiske sonen sør for 62°N.

Færøyene kan i 1985 fiske 22.000 tonn øyepål, tobis, kolmule og brisling, hvorav inntil 2000 tonn brisling. Denne kvoten omfatter også bifangster av andre arter, men ikke sei. Videre kan færøyske fartøy fiske 1.700 tonn sei, inklusive bifangster i andre fiskerier. På grunn av den særdeles lave totalkvote i 1985 for makrell i Nordsjøen kunne ikke Norge gi Færøyane makrellkvote.

I fiskevernsonen ved Jan Mayen kan Færøyane ta 5.000 tonn kolmule i 1985.

- makrell bare som bifangst

Forsøksfiske etter kolmule

Fiskets Gang

Fiske i Færøysk sone

Norge kan i 1985 fiske på følgende kvoter i færøyske sone: 7.000 tonn bunnfisk (lange, brosme, sei, blålange). Seifangstene må imidlertid ikke overstige 1.150 tonn. Kvoten omfatter også bifangst av andre bunnfiskarter opptil 1.200 tonn totalt. Videre kan Norge fiske 15.000 tonn makrell og 40.000 tonn kolmule og 150 tonn brugde (lever).

– 40.000 tonn kolmule til Norge fra Færøyane

Portugal

På møtet i Oslo 3. desember 1984 ble Norge og Portugal enige om følgende kvoteavtale for 1985:

uer: Sebastes mentella	3000 tonn
Sebastes marinus	1600 tonn
akkar	5000 tonn
kolmule	3500 tonn

Som bifangst ble det tillatt å fiske 460 tonn torsk, hyse og andre arter.

Polen

I september foregikk forhandlingene mellom Polen og Norge i Polen. Partene ble enige om at polske fiskere kan ta følgende kvarter i norsk sone i 1985:

nord for 62°N:	uer (i bestemte områder)	500 tonn
	bifangst av torsk, hyse og andre	50 tonn
	kolmule i bestemte områder	4000 tonn
sør for 62°N:	hvitting, torsk, hyse og sei,	2000 tonn
	herav maksimum 900 tonn sei	
fiskerisonen ved Jan Mayen:	kolmule	5500 tonn

EF

Norge kom i desember i fjer til enighet med EF om kvotene i det gjensidige fisket i 1985, med unntak av sildkvotene. Avtalen betyr økte kvoter for Norge både av kolmule og banklinefisket i EF-sonen. Dette ble mulig ved økte overføringer til EF av torsk og hyse i Nordsjøen.

– 5.000 tonn akkar

– kolmule ved Jan Mayen

Felles bestander

Totalt uttak av disse bestandene og fordeling mellom partene skal være som følger:

art og ICES område	TAC	total		– i EF's	
		Norge	sone	total	i norsk sone
Torsk IV	250.000	19.000	12.000	231.000	65.000
Hyse IV	207.000	35.600	20.000	171.400	60.000
Sei IV og IIIa	200.000	104.000	65.000	96.000	55.000
Hvitting IV	160.000	16.000	8.000	144.000	20.000
Rødspette IV	200.000	14.000	8.000	186.000	40.000
Makrell IV og IIIa	37.000	26.200	26.200	10.000	10.000
Sild IV og VIIId	–	–	–	–	–

Andre bestander

arts og ICES område		norsk kvote		EF kvote	
		i EF sone	i norsk sone	i norsk sone	i norsk sone
ØYEPÅL (inkl. kolmule) IV		20.000	50.000		
tobis IV		30.000	150.000		
kolmule II, IVa, VIa, VIIb, VII, XIV		200.000	2.000		
blålange IV, Vb, VI, VII, IIa		1.000			
lange IV, Vb, VI, VII, IIa		18.000			
brosme IV, Vb, VI, VII, IIa		8.000			

pigghå IV, VI, VII	1.000
brugde (lever) IV, VI, VII	400
håbrand IV, VI, VII	200
reker IV	400
makrell Ila	1.250
andre IV	7.000
	5.000
	4.000

Inntil 10.000 tonn øyepål av den norske kvoten kan fiskes i området Vla nord for 56°30'N, men dette skal regnes av kvoten av tobis, øyepål og kolmule i område IV. Innenfor den samlede kvoten for øyepål (inkludert kolmule) og tobis i EF-sonen (tilsammen 50.000 tonn) kan den enkelte kvote overfiskes med inntil 20.000. Avtalen begrenser ikke det kvartertum øyepål, tobis og kolmule som norske fiskere kan ta i norsk sone i Nordsjøen. Mellom kvotene av lange og brosme kan det overføres med inntil 2.000 tonn. Innenfor kvotene av blålange, lange og brosme i områdene VI og VII kan hvert fartøy ha bifangst av torsk med inntil 20% til enhver tid.

Bifangsten kan likevel overstige 20% i de første 24 timer etter starten av fiske på et fiskefelt. Den totale bifangsten av torsk til norsk fartøy i områdene VI og VII er begrenset til 1.000 tonn, og bifangsten av torsk inngår i den totale kvoten av lange, brosme og blålange. Ettersom Norge har kvoter av torsk, hyse, sei, hvitting og rødspette i område IV (Nordsjøen) er det i dette området ingen begrensning av fangst/bifangst av andre bunnfiskarter i forbindelse ned linefisket etter lange, blålange og brosme.

Kvoter til EF på eksklusive norske bestander i 1985.

		tonn
norsk arktisk torsk	ICES område I, II	7.500
norsk arktisk hyse	— » —	2.200
sei	— » —	6.000
uer	— » —	6.000
blåkveite	— » —	250
andre (bifangst)	— » —	500

1.700 tonn av hysekvoten er begrenset som bifangst.

Norske kvoter på eksklusive EF-bestander i 1985.

		tonn
makrell	Ila, Vla, VIId,e,f og h	27.000
sild	Vla	5.400
brisling	IV	20.000
reker	NAFO I	450
	ICES XIV	2.050
blåkveite	NAFO I	500
	ICES XIV	500
kveite	NAFO I	200

I EF-sonen i ICES statistikkområde IV i Nordsjøen kan norske fiskere ta inntil 5.000 tonn av fiskeslag som det ikke er bestemt kvote for og som det ikke er nedlagt forbud mot å fiske.

Ved fiske i EF-sonen utenom områdene ved Grønland skal det sendes INN-MELDING og UT-MELDING til EF-kommisjonen. Fartøy som fisker i områdene ved Grønland (NAFO I og ICES XIV) skal i tillegg til INN-MELDING, FANGST-MELDING og UT-MELDING også sende forhåndsmelding om utgang fra sonen med 48 timers varsel. Licensieringsordningen er uendret fra 1984.

Skagerrak

Etter 4 forhandlingsrunder ble Norge, Sverige og EF enige om en avtale for fisket i Skagerrak i 1985. Avtalen gir Norge rett til å fiske 15.000 tonn sild i Skagerrak, pluss en ekstravote på 2.000 tonn kompensasjon for tidligere års overfiske fra Sveriges og EFs side. Norge vil med dette ha mer enn fordoblet sitt disponibele sildekvantum i Skagerrak i forhold til de siste årene.

Avtalen gir forøvrig Norge adgang til å fiske torsk, hyse, hvitting og rødspette i omrent samme omfang som tidligere. Torskekvoten omfatter ikke fiske med

– over 20% bifangst i de første 24 timer etter fiskestart

– norske kvoter på eksklusive EF-bestander

– meldeplikt

15.000 tonn sild til Norge i Skagerrak

passive redskaper innenfor norsk sone, mens den norske brislingkvoten på 4.350 tonn ikke omfatter norsk fiske på tradisjonelt nivå vest for Lindenes.

Sveriges andel av sildekvoten blir 50.000 tonn, det samme gjelder EFs andel.

Svenske fiskere kan ta 15.500 tonn brisling, mens EF-fiskerne kan ta 38.150 tonn.

Svenske fiskere kan drive kystfiske etter makrell på samme nivå som i 1981, mens en del av Norges makrellkvote i Nordsjøen kan tas i Skagerrak med fartøyer under 90 fot.

Partene vil senere ta opp til ny vurdering totalkvoten for brisling, når det foreligger anbefaling fra det internasjonale havforskningsrådet.

Det blir i 1985 forbudt å fiske sild i Skagerrak til annen anvendelse enn til menneskemat.

Trål og ringnot blir ikke tillatt brukt i fisket etter pelagiske arter i Skagerrak fra midnatt natt til søndager til midnatt natt til mandager.

Partene skal sende hverandre fangststatistikker for egne fartøyer hver måned.

Partene er enige om å be det internasjonale havforskningsrådet om en uttalelse om bestandssituasjonen for reker i Skagerrak, og om anbefalt maskevidde i dette fisket. Videre er partene enige om å be rådet om å vurdere tekniske bestemmelser i brislingfisket, som grunnlag for de drøftelser partene er enige om å fortsette om disse spørsmål.

Avtalen for 1985 er en midlertidig løsning, og partene er enige om at den ikke skal foregripe utformingen av fremtidige avtaler. Årets avtale skal være satt i full kraft av alle parter senest 31. mars i år.

FISKERIDIREKTORATET

Fiskerikonsulent – kontrollører midlertidige stillinger

I forbindelse med gjennomføringen av program for overvåking av fiskebestander og fiskefelt i Barentshavet og utenfor Nord-Norge i 1985 skal Fiskeridirektoratet engasjere 1 fiskerikonsulent og 10 kontrollører i 9 måneder.

Fiskerikonsulenten har kontor i Tromsø og skal koordinere arbeidet med overvåking av fiskebestander og fiskefelt. Arbeidet vil bestå i vurderinger i forbindelse med stenging og åpning av fiskefelt og koordinering av arbeidet for 10 kontrollører og engasjerte fartøy.

Søkere til stillingen som fiskerikonsulent bør ha maritim utdannelse. Det kreves god innsikt og erfaring fra fiskerinæringen og praktisk fiske samt kjennskap til saksbehandling. Søkere må kunne delta i toktvirksemhet. Det legges vekt på god skriftlig og muntlig fremstillingsevne. Stillingen lønnes etter ltr. 22 i statens regulativ, kr 141.900 pr. år. Fra lønnen går 2% innskudd i Statens pensjonskasse.

Kontrollørenes arbeidsoppgaver vil bestå i kontroller av fiskefangster om bord i mindre fiskefartøy etter instruks gitt av koordinator i Tromsø. Kontrollørene bør fortrinnsvis være bosatt i fiskerihavner i Nord-Norge. Søkere til kontrollørstillingene bør ha navigasjonsutdannelse, praksis fra fiske og god helse. Stillingerne lønnes etter ltr. 10/15 i statens regulativ, kr 86.403/104.735 pr. år. Fra lønnen går 2% pensjonsinnskudd.

Nærmere opplysninger om stillingene kan fås ved henvendelse til Jens Petter Hansen, tlf. 083 55 622.

Søknad med kopier av vitnemål og atester mrk. «6/85» (fiskerikonsulent) og «7/85» (kontrollør), sendes Fiskeridirektoratet, personalkonto-ret, postboks 185, 5001 Bergen, innen 31. januar 1985.

lån og løyve

«H. Østervold»

A/S Grindhaugs Fiskeriselskap, Åkrehamn, har fått løyve til å overta «H. Østervold». Løyve er gitt under føresetnad av at selskapet sitt fartøy «Elgo», R-310-K, vert trekt ut av konsesjonspliktig fiske innan seks månader etter at «H. Østervold» er overtaken.

Rederiet har samstundes fått løyve til å overføre ringnotkonseksjonen fra «Elgo» til H. Østervold». Lastekapasiteten i ringnotfisket er sett til 6.300 hl. Dette tyder at redrieret og kan tråle etter lodde.

«H. Østervold», H-148-AV, tilhører nå Harald Østervold, Tørangsvåg. Båten var bygd i 1952 og ombygd i 1973. Den er på 912 brt. og lengste lengde er 60,81 m. No har den ringnotkonsesjon samt loddetrålkonseksjon.

«Hordagutt»

Dagfinn Hellen, Urangsvåg, har fått løyve til å tråle etter industri-fisk med m/s «Hordagutt», H-220-B.

«Hordagutt» er bygd i 1979. Bruttotonnasjen er 271 tonn og lengste lengde er 36,55 m. Den har ingen andre konsesjoner.

«Remifisk»

Per Lorentsen, Kårvikhamn, har fått løyve til å overta m/s «Remifisk», T-18-LK. Han har også fått tilslagn om lodde- og reketrål-konseksjon etter overtakelsen.

«Remifisk» tilhører nå Jakob Solstad, Kårvikhamn. Den ble bygd i 1979 og er på 204 brt. Lengste lengde er 32,49 m. Den har reke- og loddetråløyve nå, men Solstad som nå selger kan ikke regne med slike tillatelser dersom han skulle skaffe seg et erstatningsfartøy.

Sildenæringen samlet til «ett rike»

– En sammenslutning av sildelagene vil trolig være en realitet innen 1987.

– Ett sildelag vil bety lavere driftskostnader, en sårt tiltrengt rasjonalisering av førstehåndsomsetningen.

– Oppbyggingen av kompetanse på markeds- og produktutvikling vil bli lettere.

Dette var noen av hovedpoengene i professor Terje Hansen sitt innlegg på årsmøtet i Fiskebåtredernes Forbund i Bergen, der han slo sterkt til lyd for en sammenslåing av de tre sildelagene i Norge. Hansen hevdet videre at Bergen peker seg naturlig ut som administrasjonssted for det nye laget.

En sammenslåing har en lang fortid bak seg på det fiskeripolitiske sakskartet. Dersom professor Terje Hansen sin spådom går i oppfyllelse og det nye laget ser dagens lys i 1987, vil det ha gått 25 år fra saken ble reist for første gang i 1962. – Man forhaster seg således ikke i sildenæringen, var Hansens lakoniske kommentar til det.

Også blant fiskebåtrederne er det et utbredt ønske om at førstehåndsomsetningen nå bør reorganiseres og rasjonaliseres. I et vedtak fra årsmøtet heter det at representantskapet forventer at salgslagene på de kommende årsmøtene til våren legger fram entydige målsettinger og konkrete planer for det videre rasjonaliseringsarbeidet. Det blir sagt rett ut at en forventer at de tre salgslagene gjør prinsippvedtak om at det bør opprettes ett salgsdag for sildesektoren. Dersom dette ikke skjer, ser representantskapet seg nødt til å be styret om en nærmere utredning av spørsmålet om et eget Havlag for den havgående sildeflåten.

Konsumsektoren prioriteres

Det nye sildesalgsdaget – eller Norges Sildesalgsdag som Terje Hansen ville kalle det – kan utrette mest på konsumsektoren. I følge Hansen trenger ikke salgslaget bekymre seg over videreføring og markedsføring av mel – og oljeprodukter. Dette apparatet er idag bra utbygd og han kunne ikke se at salgslaget i praksis kan bidra til noe særlig bedre resultat på den sektoren.

På konsumsektoren er imidlertid situasjonen en annen. Produkt – og

markedsutviklingsaktiviteten er laber. Bl.a. mangler en produksjonsanlegg for enkelte aktuelle sildeprodukter. Et velutviklet markedsapparat er dessuten en mangelvare. Det er nettopp her Norges Sildesalgsdag etter Hansens mening kan gjøre en innsats, slik at konsumanvendelse kan gi fiskerne en vesentlig inntektsøkning i forhold til produksjon av mel og olje.

Førstehåndsomsetningen

Lagets primære oppgave bør – som idag – være å ta seg av førstehåndsomsetningen. Det er bred enighet i næringen om dette. Hansen skilte her mellom to hovedaktiviteter: Førstehåndsomsetning av leveranser fra kystfiskeflåten, samt tilsvarende omsetning av leveranser fra havfiskeflåten. Disse er igjen splittet opp på delaktiviteter etter råstofftype. Han mente at kostnader og inntekter bør føres tilbake til den enkelte hoved- eller delaktivitet, slik at en oppnår en oversikt over det økonomiske resultatet for hver enhet. – I prinsippet bør hver enkelt aktivitet gå i balanse. Ved underskudd bør en imidlertid vurdere kostnadsreduserende tiltak, eventuelt høyere avgift ved levering av det aktuelle råstoffet. Ved overskudd bør redusert avgift vurderes, sa Hansen.

Han reiste dessuten spørsmålet om ikke avgiftssystemet bør legges om. Målet måtte være å få en avgift som bedre reflekterer kostnadene i førstehåndsomsetningen. Denne kan bestå av en verdikomponent pluss en avgift for hver leveranse. Selvsagt var det

Det nye sildesalgsdaget kan utrette mest på konsumsektoren, mener professor Terje Hansen.

ingenting i vegen for å opprettholde et avgiftssystem som gjør at enkelte delaktiviteter går konstant med underskudd og blir subsidiert av andre, mente Hansen.

– Men jeg tror det er farlig at et slikt forhold tildekkes gjennom et mangelfullt økonomisk styringssystem. Tross alt kan det tenkes at et underskudd kan reduseres ved kostnadsbesparende tiltak, hevdet han.

Salgsstyrene vurderes

Også salgsstyrenes funksjon i førstehåndsomsetningen bør i følge Hansen under luppen for kritisk vurdering. Han spurte bl.a. om det i større grad enn tilfellet er i dag var mulig å delegerere myndighet til lagets administrative ledelse – dog slik at større saker må legges fram for lagets styre.

Hansen ønsket også å redusere avgiftsnivået i førstehåndsomsetningen. Han viste til at det har vært antydet potensielle kostnadsinnsparinger på 10 millioner kroner. På den andre siden måtte en regne med bety-

delige utgifter til markeds- og produktutvikling. Men denne satsingen innenfor konsumsektoren må imidlertid oppfattes som en investering i framtidig høyere førstehåndspriser på leveranser til konsum. – Isolert sett skulle disse økte utleggene redusere mulighetene for en reduksjon av avgiften på førstehåndsomsetningen. Med de betydelige finansielle reserver og renteavkastning det nye laget vil få må det likevel være mulig å redusere avgiften med 3/4 til 1 prosent, ha råd til 5 millioner til markeds- og produktutvikling, og gå med overskudd, var Hansens oppskrift.

Aksjeselskap for fabrikkvirksomheten

– All videreforedlingsvirksomhet bør skilles ut i et eget aksjeselskap. På sikt bør dessuten deler av aksjekapitalen tilbys private, hevdet Hansen, som mente en delvis privatisering ville frigjøre betydelig kapital til markeds- og produktutvikling.

– Det bør være en utstrakt desentralisering av beslutningsmyndigheten ned til den enkelte fabrikk – så lenge denne driver innenfor vedtatte budsjetter. Det bør videre gå klart fram hvilke fabrikker man tjener penger på og hvilke som går med tap. I videreforedlingsvirksomheten må det dessuten være en klar forutsetning at lagets fabrikker skal konkurrere på lik linje med private bedrifter.

«Amatørmessig» videreoemsetning

Hansen var i utgangspunktet skeptisk til lagenes engasjement på videreoemsetningssektoren. Erfaringene har vist at innsatsen kan ha vært for amatørmessig. Han var heller ikke fremmed for tanken om at denne type virksomhet er lite egnet for samvirkebedrifter med styrer sammensatt på basis av organisasjonsmessig erfaring, ikke forretningsmessig innsikt. – En absolutt forutsetning for å lykkes er at det må satses på topp profesjonelle markedsføringsfolk. Videreoemsetningen må skilles ut som eget aksjeselskap og det bør igjen gå klart fram hvilke produkter man tjener og taper penger på, mente han.

Professoren hadde ingen patentløsning på hvordan markeds- og produktutviklingsaktiviteten bør organiseres og styres. Han understreket at det er lettere å påpeke behovet enn det i

Det er bred enighet blant fiskebåtrederne om at førstehåndsomsetningen nå bør reorganiseres.

praksis er å bygge opp en slik aktivitet. Men en økt satsing vil trolig bli svært lønnsom dersom en lykkes. Dette ble underbygd med følgende regnestykke: Dersom økt satsing på markeds- og produktutvikling gav en merpris på en krone kiloen for 100.000 tonn sild- og makrellråstoff, som ellers ville gått til oppmaling, vil dette gi fiskeren en brutto merinntekt på 100 millioner kroner. Netto vil dette beløpe seg til 60 millioner kroner.

I forhold til de største norske industri- og finansforetak har salgsfolkene svært «folkerike» styrende organer. Her vil en sammenslåing føre til store økonomiske innsparinger, hevdet Hansen. Han lovet at ledelse og styre de nærmeste årene vil stå overfor store utfordringer, noe som også vil stille store krav. – Det er viktig at man er oppmerksom på dette ved valg av tillitsmenn.

Jeg tror således at man vil være tjent med styremedlemmer hvis styrke mer ligger på forretningsmessig innsikt enn organisasjonsmessig erfaring.

Hovedkontoret til Bergen

Som nevnt innledningsvis mente Hansen at hovedkontoret for det nye laget bør legges til Bergen. Ting som talte for denne plasseringen var at den vesentlige delen av fangstene blir tatt av fartøyer hjemmehørende på Vestlandet. Videre at produkt og markedsutvikling av sild og makrell til konsum

særlig vil være knyttet til videreforedlingsbedrifter i denne landsdelen. Endelig at viktige organer med tilknytning til næringen er lokalisert til Bergen – Nordsildmel, SSF, Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet.

Som en kompensasjon til Nord-Norge kan en satse på et sterkt, muligens utvidet, avdelingskontor i Harstad eller Tromsø. En relativ stor del av lagets finansformue plasseres i nordnorske banker, samt at forskning på loddprodukter ved Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt blir støttet økonomisk. En direkte konsekvens av at hovedkontoret blir lagt til Bergen og avdelingskontoret til Tromsø eller Harstad, vil bli at kontoret i Trondheim må legges ned. I tillegg vil en kritisk måtte vurdere hvilke distrikts- og sesongkontorer som må opprettholdes, sa professor Terje Hansen.

Per-Marius Larsen

Drivgarnsfiske skal vurderast

Fiskerisjefen i Trøndelag har fått bevilget 170 000,- over effektiviseringsmidlene til gjennomføring av et prosjekt for vurdering av laksefiskene med drivgarn i Trøndelag med sikte på klargjøring av lønnsomhetsmessige og samfunnsøkonomiske forhold. Prosjektet skal ta for seg laksefiskets økonomiske betydning i det totale driftsopplegg og klargjøre hvilke reelle alternativer som foreligger for drivgarnfiskerne. Videre vil prosjektet også omfatte drivgarnsfiske som en økonomisk faktor i en regionaløkonomisk modellanalyse. I denne sammenheng tas det sikte på å studere to kommuner, Frøya i Sør-Trøndelag og Vikna i Nord-Trøndelag.

Prosjektet blir satt igang januar 1985 og skal vare 6–7 mnd. Sosiolog Oddmund Otterstad, Trondheim, er ansatt som prosjektleder. Det er videre nedsatt en rådgivningsgruppe bestående av representanter fra Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk, Fylkesfiskarlagene i Trøndelag, Fiskeristyrene i Trøndelag og Fiskerisjefen i Trøndelag.

Med bakgrunn i den senere tids debatt om drivgarnsfisks fremsid vil prosjektet være av meget stor betydning ikke bare for Trøndelag men også for andre drivgarnfiske-distrikter.

Lovende framtidsprognosør for mange norske fiskeri

– En generell styrking av fangstgrunnlaget i torskesektoren. Økt tilgang på torsk og hyse i nord, uendret for sei og kanskje mindre rekeforekomster i Barentshavet.

– Et klart større fangstgrunnlag på sildesektoren på noe lengre sikt. En på kortere sikt svikt i tilgangen på lodde vil bli kompensert ved økte forekomster av sild – både av norsk vårgytende sild og Nordsjøsild.

Det var direktør Gunnar Sætersdal ved Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt som trakk opp disse lovende fremtidsperspektivene på fiskebåtredernes årsmøte i Bergen. Sætersdal koncentrerte seg om perioden fram til 1987–88 – det lengste forskerne er villige til å gå for å kunne gi noenlunde pålitelige prognosør.

Og det ser ut som kjent lysere ut enn på lenge når det gjelder fiskeressurssene i våre havstrøk. Direktør Sætersdal hevdet at den arktiske torskebestanden nå er på veg oppover. Dette skyldes den betydelig bedre rekrutteringen som er registrert de to siste åra. Bestanden, som normalt gir fangster på 800.000 tonn og mer, har over en periode på flere år bare gitt mellom halvparten og tredjedelen av dette kvantumet. – Det foreløpige anslag på tillatt fangst i 1987 ligger på 600.000 tonn. Dette er et høgt tall, sa Sætersdal, som imidlertid minnet fiskebåtrederne om at torsken skal deles med Sovjet. Det er de delings- og bytteordningene vi får med naboen i øst som avgjør hvor stort det norske kvantumet blir.

Han kunne fortelle at de siste rike årsklassene også vil være godt representert i Svalbard-området – et havområde der det har vært lite fisk siden første del av 70-årene. Vi kan altså vente oss en tid med gode forekomster torsk ved Bjørnøya og Vest Spitsbergen. Både forvaltningsmessig i fiskevernsonen og fiskerimessig vil dette skape en ny situasjon.

Hysebestanden øker

Den arktiske hysa er også i ferd med å ta seg opp. Her har årfangsten de to siste åra bare vært ca. 20.000 tonn. Men Sætersdal hadde grunn til å tro at fangsten alt i 1986 kan økes til 100.000 tonn. Totalt regner forskerne med at det i 1987 kan fiskes 800.000 tonn torsk og hyse i området. Dog blir det tatt forbehold om at denne mengden kan bli justert underveis, men tendensen er entydig positiv.

Når det gjelder de to ueverbestandene viser undersøkelser at en trolig fortsatt

Direktør Gunnar Sætersdal ved Havforskningsinstituttet.

året. Bestanden er viktig som byttemiddel i våre internasjonale avtaler. Den vanlige ueren vet en mindre om bestandmessig. Det er økende kommersiell interesse for fisken, men siden midten av 70-årene er fangsten halvert. Forskerne anbefaler at en holder seg på dagens nivå.

For seibestandene har en ikke kunnet skaffe pålitelige mål for rekrutteringen. – Det er rimelig å anta at seihesten nord for Stad vil gi uendret, eller kanskje noe redusert fangstgrunnlag de nærmeste årene. Seien i Nordsjøen er på sin side i vekst og vil gi økte fangstmuligheter, sa Sætersdal.

Situasjonen for det framtidige rekefisket i Barentshavet er noe uklar. – Det ser ut til å ha vært en vekst i bestanden i de årene fisket har utviklet seg, sa Sætersdal, som mente at det ikke var urimelig å sette dette i sammenheng med de ekstremt lave forekomstene vi har hatt av torsk og hyse i området. Disse fiskebeslagene beiter stort på reka og det er sannsynlig at de økende ungfiskbestandene vil gjøre innhogg i rekestammen. Ingen vet hvor fort denne prosessen vil gå.

Ikke varig reduksjon av loddebestanden

Også loddebestanden i Barentshavet vil få føling med den voksende torske- og hysebestanden. – Selv om vi ennå ikke kan tallfeste beiteeffekten av dette på lodda, må vi anta at den kan bli betydelig. Et annet forhold er at vi har fått en forskyning østover av loddas eget beiteområde. Lodda vil de kommende årene gjennomgående holde seg i kaldere områder. Resultatet blir trolig mindre vekst hastighet og forsinket kjønnsmodning, mente Sætersdal. Han kunne ikke konkretisere virkningene på loddebestanden, men fryktet ikke en drastisk og varig reduksjon.

– Vi har tidligere hatt en rimelig god loddebestand med østlig fordeling. Dette samtidig med rike bestander av torsk og hyse. Men i en overgang kan det bli sikt i bestanden, som følge av redusert vekst og forsinket kjønnsmodning. Sætersdal kunne på bakgrunn av dette slå fast at muligheten for svakt fangstgrunnlag de første 3–4 årene var tilstede.

Situasjonen for den norske vårgytende silda er velkjent. Noe betydelig tilskudd til vintersilda kan vi ikke vente før i 1987. Det er også usikkert om og eventuelt når silda vil gjenoppta sitt gamle vandringsmønster med beiting langs polarfronten Island–Jan Mayen–Svalbard.

Silda i Nordsjøen har også tatt seg sterkt opp siden begynnelsen av 80-årene. I 1985 vil bestanden passere 1 million tonn – et langt og viktig skritt mot den normale bestanden på over 3 millioner tonn. – Den videre utviklingen vil i stor grad være avhengig av forvaltningen, sa Sætersdal. Han viste til at en begrensning av yngelfangstingen i den sørlige Nordsjøen og Skagerrak er en

av forutsetningene for at silda forholdsvis raskt kan gjenoppta sin store utbredelse i norsk soneområde i Nordsjøen. Generelt må en likevel kunne forvente en positiv utvikling for denne ressursen de nærmeste årene.

Usikkert for makrell

– En slik optimisme er det ikke grunnlag for når det gjelder utsiktene for makrellbestanden, hevdet Sætersdal.
– Rett nok har den vestlige makrellbestanden holdt et høyt bestandsnivå, til tross for stort overfiske i forhold til de anbefalte kvotene. Men det rapporteres nå om sannsynlig svikt i årsklassen 1982 og 1983.

Han kom også inn på den store interessen det har vært fra norsk side knyttet til påvisningen av den vestlige makrellens vandring nord for 62-graden. – Det er vanskelig å tenke seg at denne breddegraden skulle repre-

sentere en spesiell magisk grense for makrellens vandringer. Innslaget av den vestlige bestanden i forekomstene i Nordsjøen er et spørsmål vi venter å få økende klarhet i de nærmeste årene. Dette vil kunne ha direkte betydning for fangstgrunnlaget vårt på bestanden i fremtiden, var Sætersdals konklusjon.

Han uttrykte dessuten gode fremtidsutsikter for kolmulebestanden. I norskehavet og vest for de britiske øyer er det bl.a. registrert to nye sterke årsklasser i det siste. – Vi kan forhåpentligvis vente at forekomstene i Norskehavet vil ta seg opp igjen om noen år. Disse bruker vi vesentlig til byttehandel med andre land. Videre vil også gyteforekomstene bli sikret – forekomster som utgjør fangstgrunnlaget for fisket vårt i Færøysonen og vest av Storbritannia, sa direktør Gunnar Sætersdal.

F.G. PER-MARIUS LARSEN

Stortingsrepresentant Anders Talleraas:

– Mulig å fornye fiskeflåten

– Det bør være rom for økt fornyelse av fiskeflåten. Dette spesielt for å utvikle ny teknologi for fangst- og fangstbehandling. Dette er også bakgrunnen for den høye utlånsrammen i Statens Fiskarbank på 370 millioner kroner. Det var formannen i Stortingets Sjøfart- og Fiskerikomite, Anders Talleraas, som ordla seg slik på årsmøtet i Fiskebåtdernes Forbund.

Talleraas mente at forholdene nå er endret, i og med den optimismen som preger fiskerinaeringen. Han gav forsamlingen en oversikt over hva Regjeringen og stortingsflertallet har gjort for å bedre fiskefartøyfinansieringen og øke fornyelsen av flåten. Kort oppsummert sa Talleraas følgende:

– Ved bruk av ca. 150 millioner kroner i økte rammer for Statens Fiskarbank til ombygging og nybygging i 1984, er det praktisk talt slutt på at større norske oppdrag går til utlandet.

– Regjeringen har opphevret forbudet mot utskifting av ringnotfartøy og trålere. Det er nå mulig å fornye denne flåten.

– Det blir fortsatt satset store midler på kondemnerings- og salgsstøtteordninger. Den nye kondemnerigsordningen for kystflåten bedrer mulighetene for en betydelig fornyelse av denne.

– Regjeringen arbeider med en plan for fornyelse av fiskeflåten. Når denne foreligger vil man ha et godt grunnlag for å vite hvor stort behovet er for nybygging og ombygging. Regjeringen vil i forbindelse med revisjonen av nasjonalbudsjettet i mai, vurdere om utlånsrammen for Fiskarbanken er stor nok for 1985.

– En ventelig bedre lønnsomhet gir grunnlaget for økt fornyelse. Men det må manes til forsiktighet, slik at lønnsomheten ikke førespilles ved overinvesteringer.

– På grunnlag av Høyres initiativ og Regjeringens godkjennung, er Fiskerkredit i Tromsø kommet i virksomhet. Dette betyr økt kredittgang til næringen. Uansett rammen i Statens Fiskarbank, vil den private delen av kreditmarkedet fortsatt være den viktigste kreditgiver for fiskeflåten, sa Anders Talleraas.

P.M.L.

Småtrålarar

Desse småtrålarane kan ta kvar sin torskekvote på 412 tonn rund vekt nord for 62° i 1985:

«Polarfisk», T-228-LK
«Havøyfisk», F-220-M
«Grøtnes», T-90-T
«Kvaløyfjord», T-70-T
«Senjabuen», T-146-LK
«Tronøy», T-88-B
«Stentor», F-19-BD
«Glanøy», T-854-T
«Finnmarkværing», F-18-NK
«Tromsland», T-9-LK
«Stig Thorbjørn», F-25-M
«Lyshaug», T-61-T
«Mehamnfjord», F-55-G
«Ny-Horizont», T-2-LK
«Ståltor», T-15-T
«Fiskebøen», F-128-NK
«Lysnes», T-40-LK
«Båragutt», N-14-TS
«Bastesen», N-400-BR
«Guldringnes» M-33-G
«Tromstrål II», M-18-EE
«Skaregg», M-193-G
«Vigratrål», M-16-G
«Torberg», M-35-G
«Longvabakk», M-56-H
«Skjongnes», M-72-G
«Nymark», M-70-H
«Eldborgtrål», M-290-A
«Roaldnes», M-37-G
«Reflex», M-24-S
«Frøybanken», M-72-MS
«Janne Marie», T-225-N
«Sommarøybuen», T-81-T
«Holmesund», T-1-I
«Nesefjord», H-10-L

Fisket kan stoppast når totalkvoten på 5.500 tonn er nådd.

Rundfrysetrålarar

Nemnde rundfrysetrålarar kan ta 687 tonn torsk rund vekt nord for 62° i 1985:

«Myrefisk II», N-120-Ø
«Gisund», T-2-H
«Ståltind», N-62-H
«Børtrål IV», N-1-BØ

Mange skjær i sjøen for sildeeksporten:

Norge må slåss for videre ekspansjon

Vi kan vente en forverring av mulighetene til å øke den norske eksporten av sild i fremtiden. Det er derfor ikke behov for å ta ut større fangstkvoter enn det forskerne anbefaler. Den dagen er nær da vi må forlate det generelle prinsippet om at det skal være forbudt å levere sild til oppmaling.

Statssekretær Svein Munkejord i Fiskeridepartementet ser verte fiskebåtrederne en nøktern analyse av de vanskene sildeeksporten kommer til å møtte slåss med i årene som kommer. Han advarte sterkt mot for stor optimisme når det gjelder fortsatt stor norsk ekspansjon på de utenlandske eksportmarkedene. Det var mange skjær i sjøen som måtte passeres før så kan skje.

Statssekretæren tok for seg tre marker som hver for seg byr på store utfordringer og muligheter – men også problemer for en ytterligere norsk fremgang.

– Norge har i dag opparbeidet et meget godt fotfeste for sildeeksport til EF, sa Munkejord og viste til tall som illustrerte dette. I 1978 eksporterte Norge 3.700 tonn sild til EF, noe som utgjorde 5 prosent av disse landenes totale sildeimport fra tredjeland. I 1983 var bildet et helt annet. Da lå eksporten på 29.700 tonn og hadde en markedsandel på 27 prosent.

EF selvforsynt

– Imidlertid er det i økende grad klart at den offisielle politikken i EF på sildesektoren er å definere seg selv som selvforsynt, hevdet Munkejord. Han pekte på at dette også var den, for Norge, ubehagelige konklusjonen på silderapporten EF-kommisjonen la frem i 1984. Norge oppfattes kort og godt som en hovedkonkurrent og må bære følgene av dette. Bl.a. forsøk på å stenge norsk vintaersild ute ved å åpne for tollfri import av 10.000 tonn smør sild i grupper 2 og 3.

Den norske silda har godt ry på seg og blir foretrukket til spesielle anbefalser innen noen av de viktigste markedene i EF. Særlig gjelder dette Danmark, Vest-Tyskland og Nederland.

Her så statssekretæren en viktig påvirkningsmulighet. – Nemlig å bruke enhver anledning til å utnytte EF-importørene som samarbeidspartnere i den løpende påvirkningsprosessen Norge må holde i gang overfor EF's besluttende organer og myndighetene i de enkelte landene.

Stort sovjetisk marked

Et annet viktig og tradisjonelt marked for norsk sild er Øst-Europa – i øyeblikket DDR, Polen og Tsjekkoslovakia. Her mente Munkejord at det er svært viktig å gjøre sitt ytterste for også å komme seg inn på det store sovjetiske markedet for sild. – I Øst-Europa er det forskjellige vansker som gjør seg gjeldende, bl.a. er det knapphet på valuta. Følgelig må man forsøke å finne frem til forsøelige former for barter-avtaler – kan: «trekanthandel-opplegg – for å kunne selge på disse markedene.

Munkejord berømmet det arbeidet som er gjennomført i regi av Norsk Fersk og Frossen sild i DDR på dette området, samt arbeidet som er i gang på tilsvarende måte overfor Polen.

Konklusjonen var at Øst-Europa i overskuelig fremtid ikke vil være høyt betalende markeder. Men landene var tradisjonelle sildekonsumenter der det år om annet kunne omsettes store kvanta – forutsatt at vi maktet å finne fram til de «rette arrangementene», som han kalte det.

Grensen nådd i Japan?

I 1984 har Norge tidoblet eksporten av frossensild til Japan og dermed erobret en betydelig del av markedet. Problemet er at japanerne har strenge importrestriksjoner på sild og Norge er langt ifra alene om å kunne tilby denne varen. Store deler av markedet er i praksis reservert sild fra vestkysten av USA og Canada. Dette er sild som blir foretrukket på grunn av sin spesielle rognkvalitet. På mange måter kan det synes som om den norske eksporten er i ferd med å nå en grense. – Det ryktes at japanske myndigheter har frigitt en ekstra importkvote på 10.000 tonn, men at denne i helhet skal reserveres USA og Canada. Er dette korrekt vil det være en politikk som må sees på som svært betenklig, sa

Vansklig å øke den norske eksporten av sild i fremtiden, tror statssekretær Svein Munkejord i Fiskeridepartementet.

Munkejord. Han lovde at det fra myndighetenes side nå vil bli gjort mye for å påvirke Japan til å øke importkvoten og forsikringer om at de kvotene som settes ikke diskriminerer norske eksportører.

For å få dette til er det viktig at eksportørene kan levere produkter som blir foretrukket. Dette gjelder for samtlige eksportmarkeder.

Totalramme

– I årene framover vil det dessuten bli nødvendig å se handelen med sild og annen fisk innenfor en totalramme for fiskerisamarbeid. Hva dette betyr for de enkelte produkter og samarbeidsland, er det for tidlig å si noe om. Men det er viktig at vi avklarer våre egne standpunkter til dette spørsmålet, sa statssekretæren.

Munkejord slo fast at markedssituasjonen tilsier at det er ingen grunn til å ta ut større kvoter enn havforskerne anbefaler.

– Vi står igjen med tre klare tendenser, mente han.

– Eksportmulighetene vil avhenge av evnen til å levere sild på bestemte tidspunkter – og av topp kvalitet. Silda bør i økende grad gå til oppmaling. Endelig at sildefisket i større grad bør i et havfiske og at denne flåten blir tildelt en høyere andel av en utvidet kvote.

Per-Marius Larsen

Representantskapet i Fiskebåtredernes Forbund

- Støtter Havforskningsinstituttets klare anbefaling om et generelt minstmål på 40 cm på sei. Dette bør innføres nord for 62° N. Samtidig må maskevidden i tråd økes til 110 mm sør for 66° N. Beskatningsmønsteret skyves da over på voksen sei. Det blir videre pekt på at dagens grense for skille mellom seibestandene på 62° N er et unaturlig skille. Det burde vært satt til 62° N.
- Ser med bekymring på selbestandens vekst – og omfang og det innhogg selen gjor i viktige kommersielle fiskebestander. Frykter også en økning i hvalbestanden og tilsvarende nedbeiting av lodde og sild de neste årene. Understreker nødvendigheten av å opprettholde sel- og hvalfangstene i Det nordøstlige Atlanterhav for å kunne holde bestandene på et akseptabelt nivå.
- Påpeker den, etter representantskapets syn, uforholdsmessig store vekt myndighetene legger på havforskernes anbefalinger. Ved fastsettelse av totalkvotene må myndighetene foreta en selvstendig vurdering der også de økonomiske, sysselsettings- og strukturmessige forhold, må tillegges avgjørende vekt – i tillegg til de rent biologiske vurderingene.
- Beklager at EF ikke var villig til å inngå en sildeavtale med Norge for 1985, som ville gitt en akseptabel fordeling av totalkvoten, samt kontroll med EFs ynglefiske. For å oppnå et effektivt vern av sildeyngelen, må en vurdere en reduksjon i det totale brislingfisket. Anbefaler at den norske forhandlingslinjen overfor EF videreføres med sikte på å få en avtale som kan bringe forvaltningen av bestanden inn i forsvarlige avtalemessige former.
- Uttrykker tilfredshet med at Havforskningsinstituttet nå vil iverksette et vitenskapelig forsøksfiske etter makrell i Nordsjøen, med sikte på å klarlegge makrellens vandringsmønster og utbredelsesområde. Et omfattende forsøksfiske vil kunne slå fast at makrell merket vest av Irland inngår i den felles makrellbestanden mellom Norge og EF, og at Norge dermed må få sin rettmessige del av totalkvotene.
- Ser det som avgjørende at en snarest kan finne en endelig løsning i spørsmålet om norsk råderett- og forvaltningsansvar i Svalbardsonen. I mellomtiden må det utenlandske fisket i sonen søkes regulert gjennom fiskeri – og kvoteavtaler med de aktuelle nasjoner. Overvåkingen og eventuelt stenging av spesielt rekefeltene må videreføres for å unngå at store mengder undermåls fisk blir tatt som bifangst i det omfattende kyst- og havrekefisket.
- Bekymrer seg for beskatningen av reker – såvel i områder langs kysten, i Barentshavet og kanskje særlig i bestemte fjordområder ved Svalbard. Maskevidden for alt kyst- og havrekefiske må økes til 40 mm for å unngå for stor innblanding og fangst av rekeyngel. Områder med stor innblanding av rekeyngel må midlertidig kunne stenges. Det bør også innføres minstemål for fangst av reker. Dette gjelder både det norske og utenlandske rekefisket i Svalbardsonen. Effektive kontrolltiltak må settes inn for å håndheve regelverket.
- Frykter at det økende presset for å få tillatelse til å fiske mussa nord for 62° N. Går imot enhver tillatelse til å fiske sild under minstemålet. Dette også av hensyn til vår troverdighet overfor EF i bestrebelsene på å få stoppet EFs ynglefiske på sild. Som følge av den omfattende oppbyggingen av kystsildflåten er en redd for at presset for å fiske mussa og småsild vil øke sterkt når den voksne del av bestanden optar sitt normale vandringsmønster og trekker seg ut av fjord og kystområdene.

Ferskfisktrålarar

Desse fartøya er registrerte som ferskfisktrålarar over 250 brt. og 115' og kan fiske kvoten på 549 tonn torsk rund vekt i år:

«Kerak», M-53-A
«Vadsøjenta», F-2-VS
«Kjøllefjord», F-1-LB
«Persfjord», F-17-BD
«Båtsfjord», F-63-BD
«Varak», M-9-A
«Prestfjord», N-445-Ø
«Lofotrål I», N-1-VV
«Lofotrål II», N-2-VV
«Vestvågøy», N-4-VV
«Ballstad», N-3-VV
«Røstnesvåg», N-14-VV
«Berlevågfisk I», N-8-VV
«Hagb. Kræmer», T-330-T
«Anny Kræmer», T-35-T
«Nord Rollnes», T-3-H
«Kasfjord», T-7-H
«Sør Troms», T-5-H
«Andøytind», N-230-A
«Andøybuen», N-215-A
«Skjervøyfisk», T-667-S
«Ringvassøy», T-23-T
«Tønsnes», T-41-T
«Håkøy 2», T-50-T
«Kraknesson», T-16-T
«Nordkyentrål», F-92-G
«Bugøyfisk», F-200-SV
«Jergul», F-2-H
«Doggi», F-42-H
«Masi», F-68-H
«Rairo», F-69-H
«Raiti», F-74-H
«Stallo», F-84-H
«Skaidi», F-86-H
«Gorgia», F-87-H
«Biggas», F-88-H
«Sørvær», F-136-HV
«Helnes», F-12-NK
«Sarnes», F-26-NK
«Kjølnes», F-32-NK
«Kågsund», T-10-S
«Kågøy», T-165-S
«Andenesfisk I», N-431-A
«Andenesfisk II», N-432-A
«Børål III», N-152-BØ
«Nordtind», N-15-H
«Vestind», N-32-H
«Sortland», N-40-H
«Østtind», N-144-H
«Brestrand», N-41-Ø
«Myrefisk I», N-100-Ø
«Kirkøy», N-110-Ø
«Øksnesfisk I», N-440-Ø
«Vågamøy», N-7-V
«Vågamot», N-9-V

Retningslinjer for bruk av midler over støtteavtalen mellom Staten og Norges Fiskarlag til tiltak for effektivisering.

1. Formål.

I samsvar med HovedavtaLEN for fiskerianringen, inngått 3. juni 1964 mellom Staten og Norges Fiskarlag, skal det ved utforming av støtte tiltak legges vekt på tiltak som kan effektivisere fiske, tilvirkning og omsetning og som kan fremme en rasjonell utvikling av næringen som helhet.

I den årlige avtalen mellom Staten og Norges Fiskarlag om støtteavtak for fiskerne i næringen settes det av et bestemt belop som skal gå til tiltak for effektivisering av fiske, tilvirkning, omsetning og markedsføring.

2. Prioriterede områder for støtte.

- Støtte med effektiviseringsmidler skal fortrinnsvis gis til tiltak som tar sikte på å stimulere til utnyttning av hittil utnyttede fiske slag og til bedre utnyttling av tradisjonelle fiske slag
 - stimulere til lønnsom fiske og lønnsom fiskeproduksjon med økt vekt på høyere grad av videreførelsing
 - stimulere til effektivisering av omsetning og markedsføring.
- Støtte skal først og fremst gå til gjennomføring av risikobetonte prosjekter som representerer en teknisk eller markedsmessig nyhet for norsk fiskerimæring, f.eks. støtte til utvikling av ny teknologi og redskaper, og av nye prosesser og produkter. Støtte gis først og fremst til pilot- og pionerprosjekter hvor resultatene må antas å være til generell nytte for norsk fiskerimæring. Det er ikke tilstrekkelig vilkår for å bli vurdert som støtteberettiget at prosjekter er nytt for den

enkelte søker. Det at en søker har mottatt støtte vil ikke bety at andre kan kreve støtte til samme eller lignende prosjekt. En har forutsatt at resultater fra prosjekter som mottar støtte skal gjøres kjent for andre interesserte (jfr. pkt. 3.3. nedenfor).

Som hovedregel vil ikke prosjekter av ren forskningsmessig karakter bli støttet. Støtte gis heller ikke til prosjekter som vil ha karakter av ren innleks-/driftsstøtte. Støtte gis til dekning av kostnader til prosjekter som er klart definerte og avgrenset i tid. Ordningen omfatter ikke støtte til investeringer i bygg, utstyr m.v. (fysiske investeringer), De tiltak som støttes skal ha en nøkså entydig tilknytning til fiskerimæringen som hovedavtalen mellom Staten og Norges Fiskarlag gleder for.

3. Prioriterte områder for støtte.

- Støtte med effektiviseringsmidler skal fortrinnsvis gis til tiltak som tar sikte på å stimulere til utnyttning av hittil utnyttede fiske slag
- Støtte gis bl.a. til følgende typer prosjekter:
 - utvikling av fangstteknikk og bruk av nye ressurser
 - forprosjekter
 - arbeid med å utvikle, bygge og prøve ut prototyper og pilotanlegg
 - produksjonsforberedelse og overføring av prototyperesultater for å framstille en proseserie
 - overføring av resultater fra pilotanlegg til produksjonsanlegg
 - prøveserie, prøveproduksjon i pilotskala
 - markedsmessige forstudier
 - markedsintroduksjon og prøveproduksjon
 - omstilling til endrede markedsforhold,

- a. Regnskap og eventuelt årsberetning for de tre siste årene
 - b. Utaleiser fra laglige konsulenter m.v.
 - c. Avtaler om samarbeid med andre om gjennomføring av prosjekter.
- Mangelfullt utlyste søknader kan ikke påregnes behandlet.

Departementet gir rettleitung for utlysning av søknader om tilskott.

4. Behandling av søknader.

4.1. Søknader skal normalt være Fiskeridepartementet i hende innen 1. februar og 1. august hvert år. Søknaden sendes til Fiskeridepartementet.

4.2. Fiskeridepartementet avgjør søknadene i samråd med Norges Fiskarlag

4.3. Når det er gitt tilslag om støtte, må den som har fått tilslaget innen 3 måneder etter at meddelelse om tilslag er mottatt bekrefte at tilslaget blir nytta.

4.4. Departementet skal sette en frist for tilslaget. Et ikke tilskottet blitt nytta innen fristen, bortfaller tilslaget og det tilstalte beløp tilbakeløres. Tilslag om sluttet av effektiviseringsmidler vil normalt bare bli gitt for ett år av gangen.

5. Nærmore regler om bruk av tilskott.

5.1. Tilskott av effektiviseringsmidler utbetales normalt etterkosttøviss. A kontrollutbetalingen skal stå i et rimelig forhold til framdriftsplannede for prosjektet. Tilståelse av tilskott gir departementet og Riksrevisionen afgang til å passe til midlene blir nytta etter forutseingene. Oftelege organer skal følge de til enhver tid gjeldende regler for økonomiforvaltning. Private tilskottsmottakere skal legge fram revisorerbeleddede oppgaver for tilskottet utbetales.

Utbetalning av tilskottet finner sted gjennom Fiskeridirektoratets Subsidekontroll. Det skal føres eget regnskap for prosjekter som finansieres av andre kilder enn effektiviseringsmidler.

6. Rapport m.v.

6.1. Fiskeridepartementet og Norges Fiskarlag kan kreve å bli holdt orientert om prosjekters utvikling og framdrift i form av kortfattede rapporter.

6.2. Blir et prosjekt avbrutt eller ikke gjennomført etter de opprinnelige planene kan et gitt tilslag trekkes tilbake eller begrenses til å omfatte deler av et prosjekt.

6.3. Sluttrapporter for prosjekter, årsrapport for tiltak som finansieres av effektiviseringsmidler over flere år, skal sendes i tre eksemplarer til Fiskeridepartementet hvert høysesong senest tre måneder etter at prosjektet er avsluttet, eller innen 1. mars det år som følger etter det året som tilslaget er gitt for.

7. Utbyllende retningslinjer m.v.

Rettleiding for oppsett av søknad

For å sikre at søkerne inneholder de opplysninger som er av betydning for Fiskeridepartementets arbeid med tilslag til disse retningslinjene, og har adgang til å fravike dem i det enkelte tilfellet.

Prosjektene vil variere når det gjelder art, størrelse og ambisjonsnivå. Alle momenter vil derfor ikke være like aktuelle i enhver sammenheng, og søkeren må selv avgjøre

hva som skal svares på og hvordan. Når delgjelder selve prosjektet skal alle momenter utlyses.

Disposition for søknaden

1. I overskriften oppgis prosjekts tittel og soknadsbelopp.
2. Prestasjon av søkeren
 - bemanning (antall forhyrede/ansatte omregnet i helhetsstilling) i hvert av de siste 3 år.
 - næværende fartøy/anlegg/institusjon. Kort beskrivelse av f.eks. storrelse, utrustning, produksjonsutsbyt, lokaler, andre forutsetninger for virksomheten.
 - samarbeidende parter/institusjoner.
3. Generelle bakgrunnsopplysninger.
 - 3.1. For prosjekter innen områder fiske og fangst:
 - hvilken type fiske/fangst er fartoyet beskjelligt med?
 - driftsredskaper som nyttes
 - fartoyets standard i forhold til sammenlignbare fartoyer.
 - 3.2. For prosjekter innen området tilverkning på hovedprodukter og produktgrupper
 - hovedrørstoffer og tilgang på råstoffer
 - bedriftens standard og teknisk kompetanse i forhold til sammenlignbare bedrifter/konkurrenter
 - prosess-/produktutvikling – gi opplysninger (kort) om bedriftens eventuelle prosjekter og kostnader siste 3 år.
 - 3.3. For prosjekter innen områdene omsetning/markedsføring:
 - Dersom omsetning skjer gjennom salgs-

organisasjoner opplyses dette, eventuelt vilkårene for produksjonsomsetning. De opplysningene som ønskes nedenfor vil derfor primært ha aktualitet for bedrifters som driver salg utenom det organiserte salgsapparat

- hvor er bedriftens viktigste markeder for fordeling av salg på hjemmemarked/eksportmarked
- fordeling av salg på de viktigste kundegrupper
- kostnads-/prisutviklingen for de viktigste produkter, og hvilke faktorer som er av spesiell betydning for denne bedriftens innsats på markedstøring siste 3 år
- markedsandeler og viktigste konkurrenter
- utviklingen de seneste årene
- markedsmessige mål og innsats for å nå disse

4. Økonomi.
 - Som vedlegg til søknaden kreves normalt resultatregnskap og balanse samt årssetting fra eier/istye og revisor. Fiskeridepartementet vil forbeholde seg rett til å innhente og ytterligere opplysninger om økonomiske forhold.
5. Prosjekter.
 - 5.1. Bakgrunn, hovedideen og målet for prosjekter.
 - beskriv kort prosjektet, formålet og hvilke resultater som er ventet,
 - hvilken nyhet og hvilken gevinst antar søkeren at prosjekter har a) for søkeren og b) for næringen?

- 5.2. Plan for gjennomføring
 - 5.2.1. – hvordan passer prosjektet inn i næværende virksomhet?

teknologi eller andre vilkår av betydning for fiskerimæringens lønnsomhet og konkurransemessige stilling.

3. Administrering av ordningen.

Vilkår for tilskott.

- 3.1. Effektiviseringsmidlene administreres av Fiskeridepartementet i samråd med Norges Fiskarlag. Støtte ges til prosjekter i offentlig eller privat regi.
 - Støtte med effektiviseringsmidlene ytes til prosjekter i form av tilskott.
 - 3.2. Tilskott med effektiviseringsmidler ges med intill 50% av kostnadene for private sokerne. Departementet, i samråd med Norges Fiskarlag, kan i det enkelte tilfelle fravike denne fordeling, f.eks. i forbindelse med spesielt risikobelønte prosjekter eller forprosjekter for videreføring av ideer.
- 3.3. Ved beregning av slottegrunnlaget for prosjekter fra private sokerne er utgangspunktet at det kun er de bedriftskesterne som kan dokumenteres med tilbud/anbud eller revisorattestert regnskap og driftsbilag som kan gå inn i prosjekts kostnadsgrunnlag. For offentlige institutter kan ges tilskott med intil 100% av kostnadene.
- 3.4. Beregningssgrunnlaget for utmaling av støtten skal først og fremst omfatte de bedriftskesterne kostnader, som kan dokumenteres med fremlægg av tilbud/anbud. Hertil kommer bedriftens egeninnsats i prosjekter. Det må påses at bedriftens alminnelige driftsutgifter ikke blir tatt med. Bedriftens egne utgifter og forberedelser, undersøkelses utført av egne medarbeidere, opplæring og kompetanseoppbygging for øvrig kan tas med i beregningsgrunnlaget, men selv tilskottet må i den enkelte sak legges.

som hovedregel begrenses til 75% av de fakturerete eksterne utgifter som kan kontrolleres ved ubetalingen. Bedriftens egeninnsats som inngår i beregningsgrunnlaget må kunne dokumenteres på annen rimelig måte.

Tilskottet kan ikke i noe tilfelle overstige de fakturerte kostnader.

- 3.3. Ved støtte i form av tilskott gjelder som hovedregel at resultatene av prosjeklet skal gjøres allment tilgjengelige. Er hemmelighold av resultater ønskelig med henblikk på å ta ut patenter eller av drifts- eller forretningsmessige hensyn for øvrig, har Fiskeridepartementet og Norges Fiskarlag adgang til å kreve utbetale beløp tilbakebetalt og kan kalte tilslagn som er gitt tilbake. Etter søknad og etter departementets og Norges Fiskarlags nærmere vurdering i det enkelte tilfelle, vil kravet om tilbakebetaling og tilbakekalling av tilslagn kunne træffes.
- 3.4. Fiskeridepartementet og Norges Fiskarlag gir standardvilkår for bruk av tilskott og kan i det enkelte tilfelle fravike standardvilkårene.

- 3.5. Søknaden.
 - a. Søkerens navn og adresse.
 - b. Presentasjon av prosjektet.
 - c. Opplysninger om kjente tilsvarende prosjekter.
 - d. Opplysninger om samarbeidende instanser og tiltak, om konsulenthjelp og annen bistand.
- e. Kostnadsplan (budsjet) for prosjektet.
- f. Framdriftsplan og tidsplan for prosjektet.
- g. Fullstendig finansieringsplan for prosjekttet, med opplysninger om andre kilder som blir tilslitet søknaden om finansiering. Normalt skal søknaden ha disse vedleggene.

- hvilke endringer i næværende virksomhet, eventuelt nye investeringer kan det bli nødvendig å gjennomføre som følge av prosjekter?
- 5.2.2. - hva slags planer finnes for å unytte resultatene av prosjekter?
- 5.2.3. - framdriftsplan/tidsplan for prosjekter.

- om søkeren stiller bestemt vilkår for behandling av søknaden
- om prosjektet har vært forelagt utenforsæende (f.eks. Fiskerisjefen, Statens Teknologiske Institutt, Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt o.l.) til vurdering
- eventuelle andre vesentlige forhold av betydning for prosjektet.

- 5.2.4. - avtaler som er inngått eller pålagt og andre forutsetninger for gjennomføring av prosjeket (samarbeidspartnere, konsulentbitstand o.l.).**
- 5.3. Kapitalbehov og finansiering.**
- Beregne hva prosjektet kommer til å koste og spesifiser kostnadene mest mulig og a) fordel kostnadene på hovedoppgaver b) for opp eventuelle andre kostnader i prosjektet.

- 5.4. Lønnsomhetsberegning.**
- Beregn eller gi anslag for forventet lønnsomhet for virksomheten dersom prosjektet gjennomføres (innstjeningstid, dekningsbidrag, intern rente o.l.), eller sannsynliggjør på annen måte prosjekts verdi for virksomheten.

5.5. Finansieringsplan for prosjektet.

- Sett opp fullstendig finansieringsplan for prosjektet, med opplysninger om andre kilder som blir tilstiltet søknad om finansiering.
- 5.6. Andre opplysninger.**
Her oppgis f.eks.
- om søkeren har planer på lengre sikt som kan være av betydning for vurdering av prosjektet

- Standard vilkår for tilskott av effektiviseringsmidler.**
- Innen 3 måneder fra Fiskeridepartementets vedtak om tilskottstilsagn må mottaker skriftlig bekrefte at tilsagnet vil bli benyttet og at tilskottsvilkårene er oppfylt.
- Prosjektet/vilkåret må påbegynnes snarest og innen 6 måneder fra departementets vedtak og må fullføres uten unodvendig opphold. Det skal snarest gis meidning om eventuelle forsinkelser. Overholdes ikke fristene, bortfaller tilskagnet med mindre departementet i samråd med Norges Fiskarlag forlenger fristen.
- Tilskottet er innvilget i henhold til de planene og den kostnadsspesifikasjonen som danner grunnlag for søknaden. Endringer av planer og kostnadsrammer må snarest meddeles Fiskeridepartementet.
- Tilsagn om støtte er gitt for ett år. Tilsagnet kan trekkes tilbake eller begrenses til å omfatte en del av prosjektet dersom det blir avbrutt eller ikke gjennomført etter planene.

- 3. Tilskottet utbetales normalt etterskuddsvis. A-kontoufbetalinger skal stå i et rimelig forhold til framdriftsplannede for prosjektet.**
- Før offentlige sokere skjer utbetaling

Forskrift om regulering av fisket etter norsk vågylende sild i 1985. Vilkår for deltagelse.

- om søkeren må være eier eller medeier av det fartøy som skal benyttes.
- Fiskerisjefen kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra dette vilkåret.
- b) Fartoyet må være under 110 fot (33,6 meter) l.l. og ikke ha ringnotillatelse.
- c) Fartoyet må være egnet til og utsyrt for å drive fiske etter norsk vågylende sild med snurpenot eller landnot.

- Vilkår for deltagelse**
- Fiskere som i 1984 hadde tillatelse fra vedkommende fiskerisjef til å delta i fisket etter norsk vågylende sild med notfartøy, kan benytte samme tillatelse til å delta i tilskottet i 1985 dersom følgende vilkår er oppfylt:
- Fiskeren står på blad B i fiskermannattellet vedtak om tilskottstilsagnet til å delta i fisket etter norsk vågylende sild med notfartøy, kan benytte samme tillatelse til å delta i tilskottet i 1984 når:
 - a) Det dreier seg om en naturlig fortsettelse av et fartøys drift.
 - b) Dersom vedkommende fisker har hatt tillatelse til å delta i tilskottet med notfartøy i årene 1978–1980–1981–1982–1983.

- § 1**
- Påmelding**
- Ingen kan delta i notfiske uten å være påmeldt til vedkommende salgsdag.

- § 2**
- Fartøykvoten for notfiske**
- Vilket kvotient som skal benyttes fra vedkommende fiskerisjef.
- § 3**
- Enhetskvoten er beregnet til 100 hl.**
- Deltakende fartøy kan fiske følgende kvoter:

Fartøy under 9 m l.i.3	enhetskvoter
" 9,0–10,49 "	3–1/2 " 300 hl
" 10,5–11,99 "	4 " 350 hl
" 12,0–13,49 "	4–1/2 " 400 hl
" 13,5–14,99 "	5 " 450 hl
" 15,0–16,49 "	5–1/2 " 500 hl
" 16,5–17,99 "	6 " 550 hl
" 18,0–19,49 "	6–1/2 " 600 hl
" 19,5–20,99 "	7 " 650 hl
" 21,0–22,49 "	7–1/2 " 700 hl
" 22,5–36,60 "	8 " 750 hl
" 22,5–36,60 "	8 " 800 hl

§ 4

Eksstraordinære landnotillatelsjer

Personer som hadde eksstraordinær landnotillatelse i 1983 og 1984, kan i 1985 fiske 140 hl sild.

II Kystfisket – andre fartøy.

§ 5

Vilkår for deltagelse.

Fartøy/personer som ikke har kystnotillatelse, ringnotillatelse eller industrirettatelse kan delta i fisket etter sild dersom følgende vilkår er oppfylt:

- Fiskeren må stå i fiskermannstall.
- Fartøyet må være registrert i merkergiisteret og være under 19 m l.l.
- Kravet om at fartøyet må være under 19 m l.l. gjelder ikke for de personer som hadde tillatelse til å delta i garnfisket med store fartøy i ett av årene 1980–1981–1982.
- Fiskeren må eie fartøyet som benyttes.
- Fartøyet må være utsyrt og egnet til fiske med det redskap som skal benyttes.

III Forskjellige bestemmelser.

§ 8

Personer som har overtrådt bestemmelsen i § 15 i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgylende sild i 1984, fastsat ved kgl.res. av 23. desember 1983, om neddreping og dumping av sild i 1984 kan få reduksjon i kvoten eller nektes tillatelse til å delta i dette fisket i 1985.

§ 9

Straffebestemmelser

Den som forsøttig eller uaktsomt overtror denne forskrift eller medvirker hertil straffes i henhold til § 53 i lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 samt § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket.

§ 10

Kraftredelse.

Denne forskrift trer i kraft fra 1. jan. 85 og gjelder til 31. des. 1985.

§6

Redskapsbegrensning

Fartøy som fisker i medhold til § 5 kan også benytte andre redskaper enn garn. Dersom garn benyttes tillates det nyttek maksimalt 4 garn pr. mann om bord, men ikke flere enn 16 garn pr. fartøy.

§ 7

Fartøykvoten

Fartøy som deltar i medhold av § 5 kan fiske følgende maksimalkvoter:

Fartøy under 6m l.l.	30 hl
" 6–7,99 "	60 hl
" 8–10,99 "	90 hl
" 11 m l.l og over	120 hl

av tilskott i henhold til de til enhver tid gjeldende reglementer for økonomivaltning. Private søkeres skal legitimere utgittene ved revisorbekræftete oppgaver om at kostnadene omfattes av det prosjekt og de planer som lå til grunn for tilskagnet.

Tilståelse av tilskott gir departementet og Riksrevisionen adgang til å påse at midlene blir nytter etter forutsetningene.

4. Fiskeridepartementet og Norges Fiskarlag kan kreve å bli holdt orientert om prosjekts utvikling og framdrift i form av kontinuerlige rapporter.

Resultatene av prosjektene, rapporter m.v. skal være alment tilgjengelige. Er hemmelighold ønskelig med henblikk på å ta ut patent eller av drifts- eller forskningsmessige hensyn forøvrig, har Fiskeridepartementet og Norges Fiskarlag adgang til å kreve ubetalte beløp tilbakebetalt og kan inndra tilslagn som er gitt.

Det skal føres regnskap for prosjektet. Regnskapet skal gi uttrykk for prosjekts totale virksomhet, også den som finansieres av andre midler enn effektiviseringsmidlene. For private søkeres skal regnskapet være bekreftet av revisor. Regnskapet skal føres slik at det uten videre kan sammenlignes med de kostnadskalkyler som lå til grunn for søknaden.

Regnskap og sluttrapport for prosjektet skal sendes i tre eksemplarer til Fiskeridepartementet, henholdsvis senest tre måneder etter at prosjektet er avsluttet eller innen 1. mars det år som følger etter det år som tilslagnet er gitt for.

5. Standardvilkår kan fravikes ved andre vilkår.

Forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1985.

Forskrift om regulering av fisket etter sild i Trondheimsfjorden.

Med heimel i § 5, 4,5 og 11 i lov om saltvannsfiske m.v. av 3.juni 1983 nr. 40 og §§ 6 og 8 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket er det ved kgl.res. 21. desember 1984 fastsatt forskrifter om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1985.

§1

Det er forbode å fiske lodde i det nord-austlige Atlanterhavet og i Barentshavet. Utan hinder av forbodet i første ledd kan norske fartøy fra den tida Fiskeridirektøren fastset og fram til 30. april 1984 fiske inntil 3.400.000 hl lodde. Av kvoten i andre ledd kan:

- a) fartøy med ringnotkonsesjon fiske inntil 2.600.000 hl
- b) ringnotfartøy under konseksjonsgrensa fiske inntil 168.000 hl
- c) loddetrålarar fiske inntil 645.000 hl.

§ 2

Kvantumet fastsett i § 1, tredje ledd bokstav a og b vert fordele av Fiskeridirektøren på dei deltakande fartoya med følgjande basiskvotar:

- 1000 hl + 40% av godkjend lastekap. fra 0– 4.000 hl
- + 20% av godkjend lastekap. fra 4.000– 6.000 hl
- + 10% av godkjend lastekap. fra 6.000–10.000 hl
- + 5% av godkjend lastekap. fra 10.000 hl

Kvoten for det einskilde fartøyet kjem fram ved å multiplisere basikvoten for fartøy med den faktoren ein får ved å dividere gruppekvoten i § 1 tredje ledd bokstav a eller b med summen av basiskvotane for fartya i dei respektive gruppene.

Den faktoren som kjem fram etter andre ledene i paragrafen her, må ikkje vere større for den fartigruppa som er nemnd i § 1, tredje leden, bokstav b enn for den fartigruppa som er nemnd i § 1, tredje leden, bokstav a.

- a) fartøy med lastekapasitet under 1.000 hl
- b) fartøy med lastekapasitet mellom 1.000–1.499 hl
- c) fartøy med lastekapasitet mellom 1.500–1.999 hl
- d) fartøy med lastekapasitet mellom 2.000–2.499 hl
- e) fartøy med lastekapasitet over 2.500 hl.

§ 3

Den som skal delta med ringnotfarty under konseksjonsgrensa må ha levert loddet fiska

Fiskeridepartementet har den 21. desember 1984 med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 3.juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. av følgende forskrifter:

§ 6
Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1985, gjerder til 31. desember 1985.

§ 1

Det er forbudt å fiske sild i et område i Trondheimsfjorden avgrenset i vest av en linje mellom Frosetskjær lykt og Røberg lykt.
Uten hinder av forbudet i første ledd kan Fiskeridirektøren tillate fiske av et nærmere fastsatt kvantum sild, og foreta fordeling på redskapsgrupper og fartøy.

§ 2

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det drives fiske med håndsmore (hekling) til eget konsum.

§ 3.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det drives fiske til eget konsum med ett garn på inntil 30 meter regnet pr. husstand.

§ 4

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det drives fiske til eget forbruk av agn. Slik fiske kan bare drives av fiskere som er oppført på blad A eller B i fiskermanntallet og bare med ett fiskeregistrert fartøy og ikke med mer enn to faststående garn med en samlet lengde på inntil 60 meter. Omsetning av fangsten er forbudt.

§ 5

Forsettlig eller uaktisom overtredelse av denne forskrift eller bestemmelser gitt i

<p>§ 5</p> <p>Farty som skal delta i fisket må snarast og seinast innan 27. desember 1984 meldas seg på Fiskeridirektørenes Salgsdag, Trondheim eller Harstad eller Norges Sildessalgslag, Haugesund.</p> <p>Det er forbode for farty som ikke er påmøide å delta i vinterloddefisket i Barentshavet i 1985.</p>	<p>§ 6</p> <p>Farty som ikke har teke til med å fiske innan 4. mars 1985 kan ikke delta i fisket.</p> <p>Fiskeridirektøren kan dispensere frå krvet om sistie standalto i første ledd i denne paragrafen.</p>	<p>§ 7</p> <p>Lastekapasiteten for trålalar og ringnotfarty under konsesjonsgrensa vert fastsett på grunnlag av største levete einskildfangst av lodde, augepål eller tobis i eitt av åra 1982–1984.</p> <p>Dersom eit farty ikkje har levett langstar som fastsetti i første ledd fastset Fiskeridirektøren lastekapasiteten på grunnlag av berekna volum av lasterom. Med lasterom meinast her rom der det er lilete å føre last i bulk.</p>	<p>§ 8</p> <p>Farty kan under fisket mytte faktisk lastekapasitet på alle turar.</p>	<p>§ 9</p> <p>Kvantumet som det einskilde farty kan fiske, kan ikkje overforast til anna farty, men må fiskast og leverast berre av det fartyet som har kvote.</p>
<p>§ 10</p> <p>Ved rognloddeproduksjon er omrekningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn rognlodde vert avrekna med 2 tonn (= 20,62 hl) fersk lodde på fartykvoten.</p> <p>Ved lodderognproduksjon er omrekningsfaktoren 7,58, slik at 1 tonn lodderogn vert avrekna med 7,58 tonn (= 78,14 hl) fersk lodde på kvoten.</p> <p>Summen av alle levete produkt, inklusiv kapp og faks, må ikkje overslige den kvoten det einskilde fartyet har etter §§ 2 og 4 i denne forskrifta.</p>	<p>§ 11</p> <p>Levering av kapp og faks må kontrollerast av Fiskeridirektoratets kontrollverk og først særskilt på sluttsetelen.</p>	<p>§ 12</p> <p>Det er forbode å dumpa fangst av lodde eller ulkaust etter konsumprodusksjon.</p>	<p>§ 13</p> <p>Fiskeridirektøren kan gjje nærmare forskriften om gjennomføring og utnytting av døsse forskrittene.</p>	
<p>§ 14</p> <p>Utan hinder av 2. ledd i denne paragrafen kan Fiskeridirektøren fastsetje kapasiteten for tryseftrålalarane på basis av tryseromkapasitet.</p>	<p>§ 15</p> <p>Det er forbode å fiske lodde under 11 cm. Utan hinder av forbodet i første ledd i denne paragrafen kan kvar landing ha inntil 10% i tal av lodde under minstemalet. Loddefangstar kan innehalde inntil 10% sild av vekta i kvar landing.</p>	<p>§ 16</p> <p>Fiskeridirektøren kan stengje områder dersom innblandinga av sild overstig 10%.</p>		

Rapportering for norske fartøy i fiskevernsonen ved Svalbard.

Fiskeridirektøren vil på nytt understrekke vensonen ved Svalbard til å sende melding om start og avslutning av fisket samt melding om de fangster som tas i sonen (Jfr. kgl res. av 3.6.77, § 4 samt melding fra Fiskeridirektøren J. 70/78, J. 153/79 og J. 104/80.) Meldingen skal sendes pt. telex eller pr. telegram via nærmeste Kystradiostasjon til Fiskeridirektoraten.

Melding om avsluttet fiske
1. avtalekode, 2 radiokallesignal, 3. fartøyets navn, 4. dato for avsluttet fiske, 5. fangstområde, 6. ordet PASSIV, 7. fangstkvanta siden siste fangstmelding i tonn rund vekt spesifisert på fiskeslag, 8. angivelse av antall fiskedager.

Eks.

NORS/LAQA/BØTRÅL III/24.07/20/PAS-SIV/TORSK 30/UEER 2/4/

TELEXADRESSE: 40293
TELEGRAMADRESSE: Fiskeridir.

Meldingen bes sendt på følgende måte:

Melding om fiskestart

1. Avtalekode (som angir at dette dreier seg om norsk fiske i Svalbardsonen), 2. radiokallesignal, 3. fartøyets navn, 4. dato for fiskestart, 5. område for fiskestart (hovedområde tilg. norsk områdeinndeling, se vedlagte (./) kart), 6. ordet AKTIV.

Eks. NORS/LAQA/BØTRÅL III/14.07/20/AKTIV/

Ukenlig fangstmelding

1. avtalekode, 2. radiokallesignal, 3. fartøyets navn, 4. rapporteringsdato, 5. fangstområde, 6. foregående ukes fangstkvanta i tonn rund vekt spesifisert på fiskeslag, 7. angivelse av antall fiskedager.

Eks. NORS/LAQA/BØTRÅL III/20.07/20/TORSK 50/HYSE 10/6/

Forskrift om fiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1985 med konvensjonelle reiskapar, med slike reiskapar i kombinasjon med trål og bifangst av torsk ved anna fiske m.m. (Torskereguleringsforskrifta).

Fiskeridepartementet har den 21. desember 1984 med heime i §§ 4,5 og 13 i lov av 3. juni 1983 om saltvannslike mv. og § 10 i lov av 16. juni 1972 om deltagelsen i fisket fastsatt følgjande forskrifter:

Kap. I.

Periodar med fiskestopp og avgrensing i garnmengda.

§ 1

Fiskestopp.

I området nord for 62°11,2' n.br. er det forbode å fiske etter torsk med andre reiskapar enn ruser og ruser og å ha andre reiskapar enn ruser ståande i sjøen før fisket start 28. mars 1985 kl 2400 til mandag 8. april 1985 kl 2400.

For fiske med snurrevad gjeld forbodsperioden etter første ledd til mandag 9. april 1985 kl 2400.

I området nord for 67° n.br. er det forbode å fiske etter torsk med andre reiskapar enn:

a)

trål, juksa og ruser og å ha andre reiskapar enn ruser stående i sjøen før fiske etter torsk fra fredag 28. juni 1985 kl 2400 til søndag 4. august 1985 kl 2400.
b) trål og ruser og å ha andre reiskapar enn ruser stående i sjøen før fiske etter torsk fra fredag 13. desember 1985 kl 2400 til tysdag 31. desember 1985 kl 2400.

For fiske med snurrevad gjeld forbodsperioden etter tredje ledd a) til mandag 5. august 1985 kl 2400.

§ 2

Sportsfiske.

Forbodel mot fiske etter torsk i § 1 gjeld også sportsfiske. Fiskeridirektøren kan etter søknad dispensere fra dette forboden. Utan hinder av forboden i første ledd kan det likevel fiskast til eige konsum med stong og handsnøre. Fisket må avgrenses til en kvanta av torsk som går med til eigen huslyd sin trøng for fersk fisk i forbodsperioden nemnde i § 1.

Fangst som nemnd i første ledd kan ikke omsetjast eller tilverkast for sal. Fiske med juksa-maskin vert ikke rekna som handsnore etter denne paragrafen.

§ 3

Bifangst.
I periodane med forbod mot fiske etter torsk ifr. § 1, er det forbode å ta store bifangstar i periodene med forbod mot fiske etter andre fiske i Finnmark og 10% i andre kystområde, rekna i vekt av heile fangsten om bord eller ved landing.

§ 4

Garmmengde.
Ingen bål må bruke flere garn enn det som kan roklast dagleg.

Kap. II.

Etter at totalkvoten etter første ledd er oppfiska kan det ved fiske etter andre fiskeslag tilkast 10% bifangst av torsk rekna i vekt av heile langsten i kvar landing. Denne bifangstregelen gjeld for farty som har fiska opp kvoten etter andre ledd før fisket er stoppa etter tredje ledd. Bilangst av torsk som overstig 10% skal rekna som overfiske av kvoten etter andre ledd.

§ 5

Maksimalkvote for farty som fiskar med konvensjonelle reiskapar.

Kvart farty som fiskar torsk med andre reiskapar enn trål kan i 1985 ikkje fiske meir enn 350 tonn torsk rund vekt i området nord for 62° n.br. Farty som har konseksjon for å drive trålfiske etter torsk, jfr. forskrifter om tildeiling av tillateise til å drive liske ned trål av 28. april 1978, og som driv slikt liske i kombinasjon med garn, line eller juksa kan heller ikkje fiske meir enn 350 tonn torsk i nemde områder.

Farty som har fiska opp maksimalkvoten etter første ledd i denne paragrafen kan ved fiske etter andre fiskeslag taka 10% bifangst av torsk rekna i vekt av heile langsten i kvar landing. Bilangst av torsk som overstig 10% skal rekna som overfiske av maksimalkvoten etter første ledd.

§ 7

Kvoteregulering av farty med konseksjon både for reketrålfiske og torsketrålfiske.

Reglane i § 6 gjeld og for farty som kjem inn under § 6 punkt 2 i forskrifter om regulering

av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1985 av 21. desember 1984, som i tillegg til konseksjon for trålfiske etter reker også har konseksjon for trålfiske etter torsk, jfr. forskrifter om tildeiling av tillateise til å drive liske med trål av 28. april 1978.

Kap. III.

§ 6

Kvote for farty med konseksjon for reketrålfiske.

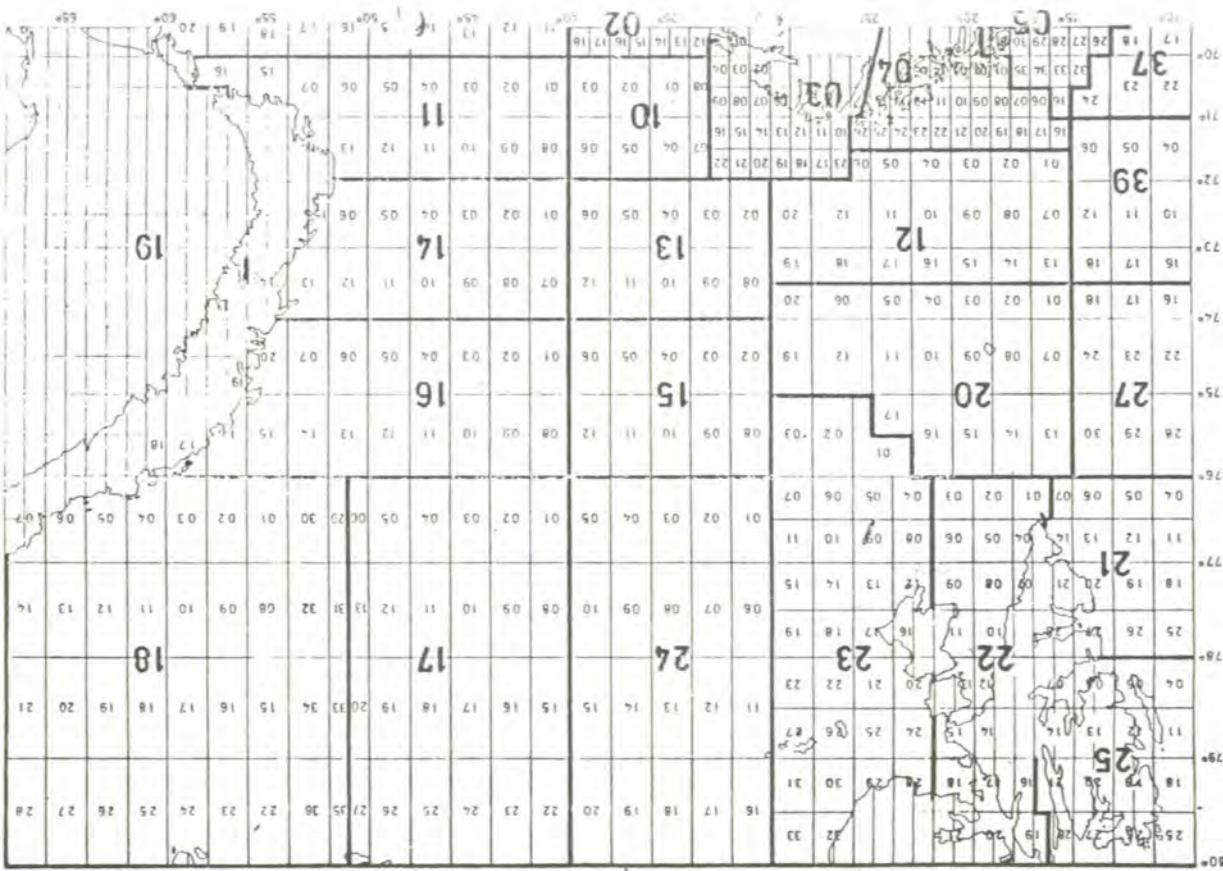
Farty med konseksjon for trålfiske etter reker, jfr. forskriften om adgangen til å drive trålfiske etter reker av 29. juni 1984 (reketrålforskriften), kan i 1985 ikkje fiske meir enn 175 tonn torsk rund vekt med andre reiskap enn trål i norsk sone mellom 62° n.br. og 65° n.br. og i området nord for 65° n.br. og aust for 0-meridianen. Med sonene til andre land er i paragrafen her og i §§ 9 og 10 i denne forskriften meint EF-sona, færøysk sone, islandsk sone og NAO-området.

§ 8

Kvote for farty som driv fiske med garn og line etter botnfisk i andre lands soner.

Farty som driv fiske med garn og line etter torsk, hyse, sei, kvæite, blåkveite, pigghå, håibrand, lange, blålange og brosme i sonene til andre land kan i 1985 ikkje fiske meir enn 175 tonn torsk rund vekt med andre reiskap enn trål i norsk sone mellom 62° n.br. og 65° n.br. og i området nord for 65° n.br. og aust for 0-meridianen.

Med sonene til andre land er i paragrafen her og i §§ 9 og 10 i denne forskriften meint EF-sona, færøysk sone, islandsk sone og NAO-området.

Endring i forskrifter om reketrålfiske. Stenging av kystfiskestrekkningen Vesterålen–Rolvøy.

Fiskeridirektøren har den 12. desember 1984 i medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av reketrålfisket i 1984, førtatt følgende endring i Fiskeridirektørens forskrifter av 24. mai 1984:

1. N 69° 20'	E 16° 00'
2. N 68° 56'	E 16° 00'
3. N 68° 40'	E 16° 57'
4. N 68° 50'	E 17° 50'
5. N 69° 20'	E 17° 50'

§ 1 nr. 3 skal lyde:
I Lyngen, Kvænangen og Loppa begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 40'	E 20° 00'
2. N 69° 56'	E 20° 09'
3. N 70° 17'	E 23° 00'
4. N 71° 00'	E 23° 00'

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 3. februar 1984 med senere endringer.

II

Endringen trer i kraft straks.
Etter disse endringene har forskriften følgende ordlyd:

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål på kyststrekningen Vesterålen – Rolvøy. Forbuddet gjelder i fjordene og på kysten, innenfor 12-milsgransen i Vest-Finnmark, Troms og Vesterålen, begrenset av 71° n.br. i nord og 68° 22' i sør. Unntatt fra forbuddet i første ledd er følgende områder:

- I Malangen mellom 69° 20' n.br. og 69° 40' n.br. og i Malangshola mellom 69° 40' n.br. 69° 55' n.br., begrenset i øst av 18° 21' ø.l.
- I Andfjorden og Vågsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

§ 9

Kap. VI.

Iverksetting.

§ 13	§ 13
Farty som har overfiskena den kvoten som er fastsett i § 8 i denne forskriften kan i 1985 ikke drive fiske med garn og line i sonene til andre land etter dei fiskestaga som er nemnde i § 8. Maksimalkvoten på 350 tonn i § 5 gjeld for farty som ikke fiskar i andre lands soner, jfr. § 8, andre ledd.	Forskrifta her vert sett i verk frå 1. januar 1985, og gjeld til og med 31. desember 1985.

Utan omsyn til forbodet i første ledd kan Fiskeridirektøren gi loyve til farty til å drive slikt fiske i sonene til andre land som nemnd i § 8, når overfiskenet av kvoten etter § 8 blir inndregen av vedkommende salgsdag, jfr. § 7 i lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983.

§ 10

Bifangst.

Farty som har fiska opp kvoten sin etter § 8 kan ved fiske etter andre fiske slag taka 10% bifangst av torsk rekna i vekt av heilefangsten i kvar landing. Bifangstar som overstig 10% skal rekna som overfiske av kvoten etter § 8.

Kap. IV.

Ufyltande dreglar.

§ 11
Fiskeridirektøren kan gi forskrift om gjenomføring og utfylling av denne forskriften.

Kap. V.

Strafferegler.

§ 12
Aktlausse eller forsettlege brot på forskriften og medverknad til slike brot blir straffa med bøter, jfr. §§ 53 og 54 i lov om saltvannsfiske.

forskrift eller bestemmelser gitt i medhold av forskriften. Likeledes er det forbudt å overskride kvoter fastsatt i henhold til denne forskriften.

Uten hinder av forbudet i første ledds annet punktum kan det ved trålske etter sei, blåkveite og uer tas bifangster av torsk med totalt inntil 10% i vekt av fangsten av sei, blåkveite, uer og hyse i hver landing. Ved fiske etter flyndre nord for 73°n.br. og vest for 30°o.l. kan det tas bifangst av torsk med totalt inntil 25% i vekt av fangsten av flyndre i hver landing. Torsk tatt som bifangst i hysefisket kommer til fradrag på fartøyets torskekvote.

§ 8

Fiskestopp Innenfor 12-milsgrensen

Det er forbudt å drive fiske med trål innenfor 12-milsgrensen

- a) nord for 62°n.br. på mandag 8. og tirsdag 9. april 1985
- b) nord for 67°n.br. på søndag 4. og mandag 5. august 1985.

§ 9

Utyllende bestemmelser

Fiskeridirektoren kan gi nærmere forskrifter om gjenomføring og utylling av reglene i denne forskriften.

§ 10

Straffbestemmelser

Overtredelse av bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskriften straffes etter bestemmelsene i §§ 53 og 54 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og § 13 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

Ikrafttrædelse.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1985 og gjelder til og med 31. desember 1985.

Forskrifter for fredning av brisling.

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektoren 24. desember 1984 bestemt:

§ 1

Ved fiske etter flyndre til hermetisk nedlegging i januar måned 1985 i følgende områder:

Østlandsområdet
Innenfor strekningen LINDESNES–SVENSKEGRENSEN.

Trondheimsfjorden
Innenfor en linje fra AGDENES FYR til FLATNES.

Nord-Trøndelag
Området mellom BUHOLMSRÅSA og HELGELANDSFLEÅSA.

§ 2

Tillatelsen er begrenset til å omfatte fanger som inneholder minst 80 prosent brisling over 11,5 cm.

§ 3

Tillatelsen gjelder med virkning fra onsdag 2. januar 1985 kl. 0000.

IV. **Straff.** § 12
Overtrædelse av disse forskrifter straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

V. **Ikrattreden.**
Denne forskrift trer i kraft fra 1. januar 1985 og gjelder inn til videre.

§ 5

Oppdeling av fangstsesongen

20% eller mer av den årskvoten for fisketrålere som er fastsatt i § 3 a i denne forskriften skal fiskes etter 1. september 1985. Fiskeridirektøren kan dispense fra denne bestemmelser for enbåtsrederi.

§ 6

Regulering av fiske med småtråler

1. Fartøy over reketrålkonsesjon

Fartoyer under 150 BRT som ikke har tillatelse til å drive reketrålfiske, jfr. reketrålforskriftene av 29. juni 1984, kan i 1985 fiske inntil 120 tonn torsk rund vekt med trål. Driver slike fartoyer også fiske med garn, line eller juksa, inngår nevnte kvote i totalkvoten på 350 tonn torsk rund vekt etter § 6 i torskereguleringsforskriftene av 21. desember 1984.

Fartoyer på 150 BRT og derover inntil 250 BRT eller inntil 115' l.l. og større fartoyer som driver armet fiske i kombinasjon med tråliske, og som ikke har tillatelse til å drive reketrålfiske, jfr. reketrålforskriften av 29. juni 1984, kan tildeles en kvote på inntil 75% av en fisketrålervote, jfr. § 3 a i forskriften her. Ved fastsettelse av kvote for disse fartoyer kan det tas hensyn til fartoyets storrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter, samt de fastsatte konsejsjonsvilkår for vedkommende fartøy.

2. Fartøy med reketrålkonsesjon

Fartoyer med koncesjon for reketrålfiske og med størrelse inntil 250 BRT eller inntil 115' l.l. og større fartoyer som driver annet fiske i kombinasjon med tråliske etter torsk og reker, kan innenfor den fastsatte kvoten på 175 tonn etter §§ 6 og 7 i torskereguleringsforskriftene av 21. desember 1984 likevel fiske inntil 100 tonn torsk rund vekt etter at fisket er stoppet av Fiskeridirektøren i med-

hold av § 6, 3. ledd i sistnevnte forskrifter. Slike fartoyer over 200 BRT kan av Fiskeridirektøren tildeles en kvote utover 175 tonn og inntil 75% av en fisketrålervote, jfr. § 3 i forskriften her dersom særlige grunner tilslår det. Ved tildeling av slik tilleggskvote skal det legges vekt på fartøyets tidligere deltagelse og på alternative driftsmuligheter, samt på de fastsatte konsejsjonsvilkår for vedkommende fartøy. Slike tilleggskvoter utover 175 tonn skal ikke regnes med i gruppekvoten i § 6 i torskereguleringsforskriftene av 21. desember 1984.

Fiskeridirektøren fastsætter kvotene etter punkt 1 og 2 i denne paragrafen.

3. **Forbud mot tråliske i bestemte tidsrom**
Fartoyer som blir tildelede kvote etter denne paragraf kan ikke drive tråliske nord for 62°n.br. i tiden fra og med torsdag 28. mars 1985 kl. 2400 til mandag 8. april 1985 kl. 2400. Tilsvarende forbud gjelder nord for 67°n.br. fra fredag 28. juni 1985 kl. 2400 til søndag 4. august 1985 kl. 2400 og fra fredag 13. desember 1985 kl. 2400 til tirsdag 31. desember 1985 kl. 2400. Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra forbudet i dette ledd.

Fartoyer som er gitt tillatelse til å drive fiske med trål som også omfatter fiske etter torsk nord for 62°n.br., men som ikke er tildelede kvote av torsk nord for 62°n.br., jfr. §§ 2 og 8 i rålforskriftene av 28. april 1978, kan ikke drive direkte tråliske etter torsk nord for 62°n.br. i de tidsrom som er nevnt i foregående ledd.

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk som er fanget i strid med denne

§ 7

Forbud mot landføring og omsetning av ulovlig fangst torsk

Bifangsbestemmelser

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk som er fanget i strid med denne

Forskrifter om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1985.

Forskrift om regulering av fiske etter sild innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Klovning–Lindesnes i 1985.

Fiskeridepartementet har den 21. desember 1984 med hjemmel i §§ 4, 5, 5a, og 13 i lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av delataksisen i fisket fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Virkemårdde.

Denne forskrift gjelder fiske etter torsk med trål i Norges økonomiske sone nord for 62°n.br. og i området utenfor Norges økonomiske sone mellom 11°v.l. og 63°ø.l. nord for en linje trukket fra 11°v.l. og 63°n.br. rettvisende øst til 4°v.l., derfra rettvisende sør til 62°n.br. og derfra rettvisende øst til norskysten.

§ 2

Registreringsplikt

Fartøy som skal delta i fisket etter torsk med trål nord for 62°n.br. skal på forhånd være registrert hos Fiskeridirektoren. For å kunne bli registrert må fartøyet ha trållatelse etter § 2 første ledd nr. 1 eller nr. 2 i forskrifter av 28. april 1978 om tillatelse til å drive fiske med trål (trålforskriften), gilt med hjemmel i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

Fiskeridirektoren avgjør hvilken gruppe det enkelte registrerte trålfartøy hører under.

§ 3

Kvoterregulering

Fartøy som er registrert etter § 2 kan nord for 62°n.br. i 1985 ikke fiske mer torsk enn følgende kvanta:

- a. Ferskfisktråler over 250 BRT og 115' l.l. (lengste lengde),
549 tonn rund vekt pr. fartøy
- b. Rundrysestråler over 400 BRT
687 tonn rund vekt pr. fartøy
- c. Saltfisktråler over 400 BRT
687 tonn rund vekt pr. fartøy
- d. Fabrikstråler
890 tonn rund vekt pr. fartøy

Den kvoten et fartøy er tildeilt etter denne paragrafen, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker med andre redskaper enn trål.

Fiskeridirektoren kan samtykke i at et fartøys kvote kan fiskes av annet fartøy tilhørende samme rederi eller administrasjonshet og som er tildeilt kvote.

Kvoter som er tildeilt fartøy som har koncesjon for rekkertfiske kan ikke overtoppes til annet fartøy.

Fiskeridirektoren kan ikke kvoten fastsatt i første ledd a og b for fartøy tilhørende rederi som tildeles enhetskvoter etter § 5 a i lov om saltvannsfiske, Jfr. 4 i forskrifter av 21. desember 1984 om enhetskvoter for ferskfisk- og rundfryssestrålerflåten. Fiskeridirektoren kan også justere kvoter fastsatt i første ledd når endring i delataksisen tilstår det.

Fiskeridirektoren avgjør hvilken gruppe det enkelte registrerte trålfartøy hører under.

Fiskeridepartementet har 21. desember 1984 med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske fastsatt følgende forskrifter:

I. Generelt.

§ 1

Det er forbudt å fiske sild innenfor 12 n. mil av grunnlinjene fra Klovning (61°56' N) til Lindesnes.

II. Notfiske.

§ 2

Innenfor grunnlinjene på kyststrekningen fra Klovning (61°56' N) til Lindesnes kan det likevel fiskes sild med net til konsum fra 1. januar 1985.

§ 3

Fartøy som skal nytties må være egnet til og utstyrt for nevnne fiskeri og under 90 fot lengste lengde.

Hovedsmannen for bruket må slå oppfort i fiskarmantallet blad B og øe eller være medeier i bruket. Han må ellers ikke eie eller være medeier i annet bruk som deltar i dette fisket.

Fiskeridirektoren kan i særlige tilfeller dispensere fra kravet til eierforholdet i annet ledd.

§ 4

Fartøy/bruk som skal delta må melde seg til Norges Sildesalslag, Bergen (or avgang til leietet).

§ 5

Det er forbudt å fiske, eller läsette, sild under 20 cm. Utan hinder av (første ledd kan slidefangster ha inntil 10% i vekt av sild under 20 cm).

§ 4

Ekstra kvote for spesielle behov

Fiskeridirektoren kan fordele et kvantum på inntil 2.000 tonn torsk rund vekt, dersom det oppstår et spesielt behov for råstoff til anlegg i næringssvake distrikter.

§ 6
All sild som blir fanget skal lässettes. Norges Sildesalslag kan dispensere fra dette påbud.

§ 7

Fiskeridirektoren kan etter söknad gi tillatelse til oppmaling av hele eller deler av langsten dersom dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kan anvendes til konsum eller agh.

§ 8

Lässatt kvantum som er større enn det bruket/farøyet har adgang til å fiske kan overlates vederlagsfrift til andre deltagende bruk/farøy på feltet og som er utrustet for dette fisket.

III. Agnifiske m.v.

§ 9

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det til egent forbruk av agn fiskes med 2 faststående garn med samlet lengde på inntil 60 m. Dette liske kan bare drives av fiskere som står på blad A eller B i fiskarmantallet og bare fra liskerigregisteret fartøy.

§ 10

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det drives fiske etter sild til konsum for egen husstand med ett garn på inntil 30 m og med h  ndsnore (hekling).

§ 11

Omsetning av sild fisket i medhold av § 9 eller § 10 er ikke tillatt.

§ 14
Fiskeridepartementet kan endre eller oppheve desse forskriftene.

§ 15

Aktlause eller forsettelege brot på reglar gjevne i eller med heimel i desse forskrifterne vert straffa i samsvar med § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 16

Denne forskriften vert sett i verk straks.

Forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1985.

Med heimel i Fiskeridepartementets forskrift av 21. desember 1984, § 1 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1985, har Fiskerdirektøren 3. januar 1985 fastsett:

§ 1

Fisket etter vinterlodde i Barentshavet kan ta til 10. januar 1985.

§ 2

Denne forskriften trer i kraft straks.

Fiskeriminister Thor Listau om lønsemada i fiskerinæringa:

– Ikkje noko «sesam sesam» som kan løysa problema.

- Fiskerinæringa må gjerast meir marknadsorientert og kvalitetsretta.
- Høgast mogleg utnyttingsgrad av råstoffet.
- Produkttilpasning, prosessutvikling og marknadsføring må prioriterast.
- Styrking av utdanning og opplæring i alle ledd.
- Formidling av kunnskapar frå forskningsmiljøa til næringa.
- Vidareføring av sals- og kondemneringsordningane.
- Planmessig fornying av flåten.
- Vidare arbeid med forenkling i lov- og regelverket.
- Liberalisering og forenkling av fiskeeksportlova.

Dette er i stikkordsform nokre av dei områda som styresmaktene har eit særleg ansvar for i utviklinga av norsk fiskerinæring i følge fiskeriminister Thor Listau. På ein konferanse i Oslo nyleg, skipa til av «Norsk Fiskerinæring», gjorde Listau det heilt klart at lønsemada i fiskerinæringa kan betrast, men statsråden understreka samtidig at det ikkje eksisterar noko realistisk enkeltiltak eller noko «sesam sesam» som kan løysa problema i næringa. Listau lova likevel deltarane på konferansen at regjeringa vil leggja vekt på tiltaka som kan føra til ei høgare lønsemad i fiskerinæringa.

– Ein del tilhøve er avhengige av aktiv medverknad frå styresmaktene, men på enkelte område er vi også avhengige av tilhøve ute i verda som vi har litan innverknad på, la Listau til.

Styrka konkurransesett

Det har vore ei hovudoppgåve for regjeringa å styrke konkurransesett i norsk næringsliv, men kostnadsnivået er framleis for høgt samanlikna med land som vi konkurrerer med. I sitt foredrag viste Listau til at prisstigninga no for første gang på mange år er under 6%.

– Det er derfor grunn til å slå fast at regjeringa sin kamp mot pris- og kostnadsstigninga har vore eit viktig middel til å betra lønsemada også i fiskerinæringa. Prisstigninga er framleis høgare i

Noreg enn i mange av dei landa vi konkurrerer med, og det er eit mål for regjeringa å arbeida for ein vidare reduksjon av pris- og kostnadsstigninga. Dersom vi skal klara å oppnå det, er det naudsynt at alle grupper i samfunnet viser moderasjon, både når det gjeld lønsauke og krav til styresmaktene om auka offentlege utgifter, understreka Listau.

Listau fann også grunn til å nemna at både person- og bedriftsbeskatninga er redusert i dei seinare åra. Ei lette i bedriftsbeskatninga har ført til styrke i lønsemada. Listau opplyste at regjeringa vil gå inn for ein vidare reduksjon både i person- og bedriftsbeskatninga. Dette vil få stor betydning for utviklinga av lønsemada i fiskerinæringa som i næringslivet ellers.

– Også andre område i den økonomiske politikken vil vera av stor betydning for lønsemada i fiskerinæringa. Eg kan i stikkordsform her nemna kredittpolitikken, rentepolitikken og valutapolitikken. På alle desse områda har det dei siste åra vorte gjennomført ulike tiltak som på ein positiv måte har styrkt konkurransesett i næringslivet, sa Listau.

Aukun i fangstkvantumet

Trass i lysare utsikter i ressurssituasjon for ein del fiskebestandar advara Fiskeriministeren forsamlings mot at ein for einsidig baserar seg på å betra

Best mogleg kvalitet og best mogleg utnyttingsgrad av råstoffet må til for å betra lønsemada i fiskerinæringa, meiner fiskeriminister Thor Listau.

lønsemada gjennom eit auka fangstkvantum. Han begrunna dette med at det er begrensa kor stort kvantum den enkelte bestanden tåler, og det vil derfor vera naudsynt med begrensningar i fisket også i framtida. Dernest vil auken i fangstkvantumet neppe vera tilstrekkelig til å løysa dei lønsemadproblema som norsk fiskerinæring strir med i dag, meiner Listau.

– Vi skal som kjent også selja den fisken som vert bringa til lands, og vi veit av erfaring at for store kvanta kan skape problem på marknadene, heldt Listau fram. Han trur heller at fiskerinæringa i framtida må leggja større vekt på kvalitet og marknadsbehov. Listau ser det som ei sentral oppgåve, også for styresmaktene, å bidra til å gjera næringa meir marknadsrettet og kvalitetsorientert.

Nye kvalitetsføreskrifter

Fiskeriministeren har ved fleire høve peika på at næringa må leggje større vekt på ein best mogleg utnyttingsgrad av råstoffet og best mogleg kvalitet som tiltak det bør satsast på for å auka lønsemada. Ei god sak kan ikkje gjenta kast ofte nok, og Listau kom også i Oslo inn på desse tema. Han nemnde

mellan anna at Fiskeridepartementet no arbeider med kvalitetsføreskrifter og statsråden vonar at desse vil vera med og betra kvaliteten på norske fiskeprodukt.

På områda r-odukttilpasning, prosessutvikling og marknadsføring har mykje her dei siste åra. I denne samanhengen har effektiviseringsmidlane vore til god hjelpe som støtte til ulike utviklingstiltak. Listau opplyste at departementet no arbeider med å vurdera tiltak som kan forenkla og effektivisera sakshandsaminga i søknader om effektiviseringsmidlar. Når det gjeld støtte til marknadsføringstiltak er det allereie gjennomført visse forenklinger. Fiskeridepartementet er også innstilt på å utvide ordninga med støtte til omstillingstiltak. For 1985 er det sett av 25 millionar kroner til slike omstillingstiltak.

Ansvaret hos bedriftene

– Eg vil likevel understreka at ansvaret for effektivisering, omstilling og utvikling i første rekke bør liggja hos den enkelte bedrift. Styresmaktene kan sjølv sagt yta eit viktig bidrag mellom anna gjennom slike støttetiltak, men det er og blir bedriftene sjølve som må ha og ta initiativet i dette arbeidet, fastslo Listau.

I følgje statsråd Listau er det framleis naudsynt med å prioritera utdanning og opplæring som ein lekk i arbeidet med å styrka lønsemada fiskerinæringa. Det er også naudsynt med ein auka innsats i forskning.

– Og det må verta lagt opp til ordningar som kan føre til at for-

skningsresultata betre vert formidla over til næringa, understreka Listau. På dette området har Fiskeriforskningsrådet no etablert ei ny ordning med støtte til utviklingsprosjekt.

Overkapasiteten i fisket har ført til ein kostnadsvekst som har svekka lønsemada. Regjeringa har derfor lagt stor vekt på tiltak som kan føra til ei betre tilpasning mellom kapasiteten i næringa og forventa ressursar. Sals- og kondemneringsordningane er slike tiltak som har vore nytta, og som er ordningar som vil verta ført vidare.

Oppretthaldta busetjinga

Listau meiner at dersom ein skal redusera kapasiteten til det som er bedriftsøkonomisk rett, så ville ei slik løysing få store konsekvensar for busetjinga i fiskeristrok. Ei målsetjing med fiskeripolitikken er nettopp å oppretthalda busetjinga. Statsråden meiner likevel at det er mogleg å få til ei betre tilpasning av kapasiteten i næringa utan at det går ut over busetjinga. Departementet er derfor innstilt på å vidareføra dei etablerte sals- og kondemneringsordningane.

– Men det vert også ei viktig oppgåve å arbeida vidare med reguleringstiltak med sikte på å hindra at flåten vert påført unødige driftskostander. Sjølv om det er overkapasitet i delar av flåten, er det likevel naudsynt med ei fornying av fiskeflåten, sa Listau, som

Fiskeridepartementet skal setja i gang med å utarbeida ein fornyingsplan for fiskeflåten.

er klar over at mange meiner at auken av utlånsramma i Statens Fiskarbank ikkje er tilstrekkeleg. Han lover no at departementet vil setja i gang arbeidet med å utarbeida ein plan for fornyinga av fiskeflåten. Listau har god tru på at dette kan føra til ein raskara og meir planmessig innsats på dette området.

– Det er også nødvendig å arbeida med forenklingar i lov- og regelverket. Det er ikkje tvil om at mange av reguleringane hindrar ei rasjonell utvikling i fiskerinæringa. Det gjeld mellom anna konsesjonsordningane, sa Listau, som også nemnde at Fiskeridepartementet arbeider med ei liberalisering og forenkling av fiskeeksportlova. Denne saka vil ventegleg verte lagt fram for Stortinget i vårsesjonen.

F.G Øystein Økland

nytt om navn

Fiskerirettlederen i Hadsel og Sortland, **Sverre Johansen**, er tilsatt som merkelovens tilsynsmann i Sortland. Han overtar etter Ingar Eilertsen, Sigerfjord.

Fiskerirettlederen i Brønnøy, Bindal, Vevelstad og Sømna, **Arthur Olsen**, er tilsatt som merkelovens tilsynsmann i Bindal. Han overtar etter Albert Kjellsand, Nordhorsfjord.

Karl Egeland, Orre, er tilsatt som merkelovens tilsynsmann i Klepp. Egeland overtar etter Øystein Reive, Klepp.

Gunnar de Capua er byråsjef ved fiskerkontoret i Fiskeridepartementet så lenge departementet bestemmer.

de Capua har vært i Fiskeridepartementet siden juli 1981. Han startet da som byråsjef ved kontoret for forskning og rettledning. Senere har han vært førstekonsulent ved administrasjonskontoret og omsetningsavdelinga før han ble konstituert som byråsjef i september 1984.

(Foto: Oddgeir Alvheim)

Nybygg til Havforskningsinstituttet

Tirsdag 22. januar 1985 er en merkedag i Fiskeridirektoratets historie. Da tok vi nemlig i bruk nybygget på Nordnes som skal skape bedre arbeidsforhold for en rekke av våre kolleger på Havforskningsinstituttet og ikke minst for personale og studenter på Institutt for Fiskeribiologi.

Nybygget ligger nydelig til noen få hundre meter fra høgblokka i Nordnesparken. Adressen er Nordnesgt. 33, men de fleste vil nok regne området til ytterste del av Strandgaten. De som er heldige å havne på sjøsiden av bygget får utsikt over hele Vågen og Sandviken og kan holde øye med den sjøgående trafikk. På den andre siden av bygget vender vinduene mot Strandgaten, men til gjengjeld har de på den siden «aftensol» (om det er noen trøst).

Allerede tidlig på 70-tallet var behovet for bedre plass stort på Havforskningsinstituttet og det ble diskutert å utvide høgblokka med 10 m. mot nord. Planene var faktisk kommet så langt at det var foreslått bevilget 4 mill. på 1978 budsjettet til nybygg, men bygningsrådet i Bergen sa stopp i september

1977. Bakgrunnen for dette avslaget var blant annet at det ble satt i gang en aksjon for å bevare Nordnesparken.

Som plaster på såret stilte imidlertid kommunen en tomt på 900 m² til disposisjon for nybygg i Nordnesgt. 33. Arkitektfirmaet Halfdag Wiberg tegnet bygget, anbud ble sendt ut i juni 1982 og byggestart var sommeren 1983.

Bygget er på 3 etasjer, pluss loft, underetasje og kjeller med tilfluktsrom. Fra gate-nivå ser det ikke dominerende ut, men rommer til gjengjeld svært mye. På den skrånende tomta er nemlig underetasje og kjeller under gatenivå. Loftet er utstyrt med arker, noe som gjør denne etasjen lys og trivelig og svært godt egnet til kontor.

Og kostnadene? Byggebevilningene var på 22,25 millioner. I tillegg kommer innredning og utstyr for ca. 2,5 mill. Brutto areal er ca. 2.900 m², netto ca. 2.400 m².

Og dette er et kontorbygg. Her er innredet tekniske rom og fiskeprøverom blant annet, men her fins ingen rom for eksperimentelt arbeid. Det skal fortsatt foregå i høgblokka i Nordnesparken.

De «heldige» som får plass i nybygget er ansatte på fiskeavdelingene ved Havforskningsinstituttet, det vil si pelagisk sør og nord og bunnfisk sør og nord. Dessuten skal instituttets EDB-avdeling følge med på lasset. I første etasje skal Institutt for Fiskerifag holde til.

I forbindelse med prosjekteringen av nybygget, ble det opprettet en egen brukergruppe ved Havforskningsinstituttet. Gruppens primære mandat var å få bygget så «skreddersydd» til institutts behov som mulig.

Forsker Erling Bakken har vært formann i gruppen og han sier til Fiskets Gang at bygget innebærer betydelige forbedringer for arbeidssituasjonen på Havforskningsinstituttet. – Sjøl om vi helst hadde sett at instituttet ble samla under ett tak, er vi fullt ut tilfreds med det vi nå har fått, sier han.

Han understreker imidlertid at det er viktig at det blir arbeidet bevisst for å holde god kontakt mellom de to husa på Nordnes slik at det ikke blir to skilte enheter.

F.G. KARI ØSTERVOLD TOFT

Fiskets Gang

Tre meget fornøyde personer utenfor nybygget, til venstre professor Olav Dra-gesund fra Norges Fiskerihogskole. Fiskerihogskolen disponerer 30% av arealet i huset. I midten fiskeriminister Thor Listau og til høgre direktør Gunnar Sætersdal ved Havforskningsinstituttet.

Listau sa i sin tale under åpningen blant annet at det ikke hadde vært mulig å gjennomføre dagens ressursforvaltning uten den ekspertisen Havforskningsinstituttet representerer. Han streket også under at dette bygget, sammen med nybygget til FTFI i Tromsø, representerer en betydelig satsing på fiskeriforskingen.

Gunnar Sætersdal takket blant annet myndighetene, ikke bare på vegne av brukerne av bygget, men også på vegne av fiskebestandene.

Nei, det luktet ikke vondt. Derimot hadde influensaen tatt tak i flere av gjestene under åpningen. Her er det Sigbjørn Mehl som viser gjestene innholdet i en hysemage som et ledd i en interessant omvisning og presentasjon av instituttets avdelinger som nå er flyttet til nybygget. De som hører på er f.v. (delvis skjult) departementsråd Gunnar Gundersen, ass. fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, forskningssjef Lars Midtun, fiskeriminister Thor Listau, ekspedisjonssjef Kjell Raasok og rektor ved Universitetet i Bergen, Arnfinn Graue.

Nye overføringssystemer av fisk

Metodene for overføring av fisk er under løpende vurdering, særlig med tanke på kvalitetsbehandling. Videre står selvsagt lossetid, skadefrekvens og mannskapsbehov sentralt under utvikling av nye overføringssystemer. Häving er og har vært en utbredt lossemetode. Ulike fiskepumper har imidlertid tatt over noe av lossearbeidet og de senere år har det kommet flere typer på markedet.

De såkalte impellerpumpene som brukes ved lasting fra net eller trål i dag er svært effektive. Problemet med denne typen fiskepumpe er imidlertid at den pumper fiskeren for raskt og skader deler av råstoffet.

Vi står foran en ny sildeperiode og når det gjelder lossing av bulk og bulkført sild til konsum eksisterer det ikke en god nok metode i dag. Kravene til kvalitetsbehandling og kapasitet blir ikke tilfredsstilt med de lossesystemene som er forsøkt til nå. Et vesentlig konkurransemiddel på det internasjonale sildemarkedet er nettopp kvalitet og da er det av avgjørende betydning at råstoffet ikke blir kvalitetsforringet ved lossing.

Vinteren 1983 ble en ny pumpemetode for konsumlodde utprøvd ved noen bedrifter i Finnmark. Firma Nils H. Nilsen i Båtsfjord var et av de anleggene som installerte en vakumsugelosser. Det nye utstyret ble brukt til lossing av konsumlodde og resultatet var i aller høyeste grad tilfredsstillende. Det ble i det hele tatt ikke registrert skade på lodda som kunne skrive seg fra lossingen. Prøver som ble tatt ombord i båten og etter lossingen viste ingen forskjell i skadefrekvensen. Til og med torsk på opptil 3 kilo gikk gjennom vakumsugelosseren uten at den fikk ytre skader.

Høy kapasitet

Under utprøvingen av vakumsugelosseren oppnådde Nils H. Nilsen svært høy kapasitet, høyere enn ved grapping. Opptil 450 hl lodde ble losset i timen. Høyest kapasitet ble oppnådd på tankført råstoff. Ettersom kapasiteten var betydelig bedre enn ved grapping førte dette til en tidsbesparelse

FTFI skal funksjonsprøve en ny type fiskepumpe på sitt eget forskningsfartøy «Fjordfangst».

både for båtene og firmaet selv. Lossing med grabb resulterer gjerne også i at fisken nedover i lasta blir noe skadet. Erfaringene med vakumsugelossing av lodde viser at hele lasten kan nytties til konsum. Dermed slipper båtene å gå videre til annen fabrikk med skadet lodde. Lossingen ved Nils H. Nilsen krevde videre bare en mann utenom truckførere.

Vakumsugelosseren består av en tankenhet, en vakumpumpeenhett og en spiralformet pumpeenhett. En slange føres ned i lasten og fisk og vann suges inn i tanken som blir tømt ved hjelp av vakumpumpa. Når tanken er full blir det satt lufttrykk på tanken og fisken trykkes ut igjen og transporteres videre. Anlegget er bygget opp av to tanker som fylles og tømmes vekselvis. Lossingen blir dermed kontinuerlig. Denne vakumsugelosseren krever tilgang på vann. Etter bruk transporteres vannet tilbake igjen til båten og kan brukes på nytt.

Det er det japanske firmaet Kyoei Zoki Co. Ltd. som har utviklet, patentert og produsert denne vakumsugelosseren som altså har gitt gode resultater under pumping av lodde. Importør er Løwener Mohn A/S. I sin markedsføring hevder det japanske firmaet at utstyret kan losse både små og stor fisk som sardiner, makrell og laks.

En ny generasjon fiskepumpe

Også en annen type fiskepumpe er i disse dager i ferd med å gjøre sitt inntog på det norske markedet. Selskapet MARCO Seattle lanserer en ny generasjon fiskepumpe, som de kaller sin Foam Flo-pumpe. I nummer 25 av Fiskets Gang 1984 orienterte vi om denne nye fiskepumpa som også er svært skånsom mot fisken, i likhet med vakumsugelosseren.

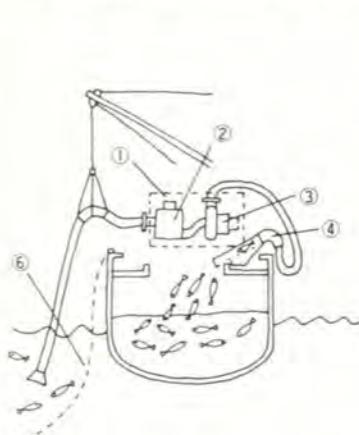
En blanding av innsprøytet vann og luft skaper en gjennomstrømning i et transportrør og fisken blir skyldt mot eventuelle skader. Foam Flo har ingen impellere slik som på de tradisjonelle fiskepumpene. Det eksisterer heller ingen ventil, kompressorhjul eller skarpe knekk som kan skade råstoffet. Denne pumpa har vært utprøvd i USA med svært gode resultater. Laks på opptil 30 kg er blitt pumpet gjennom dette systemet. De mest bemerkelsesverdige resultatene er imidlertid oppnådd i forbindelse med overføring av smolt til og fra mærer.

Funksjonsprøving ved FTFI

Fangstseksjonen ved Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt (FTFI) har fått tilslagn om midler fra Fondet for fiskeleting og forsøk til utprøving av denne fiskepumpa. Hans Jensen ved FTFI forteller til Fiskets Gang at de i løpet av relativt kort tid regner med å bestille utstyret.

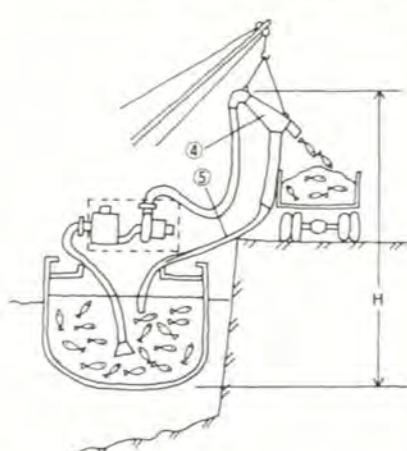
FTFI planlegger å funksjonsprøve

PUMPING UP FISH FROM THE NET

①R801 MODEL (2+3) ②R630 MODEL ③R201 MODEL
④SEPARATOR ⑤WATER RETURN HOSE ⑥NET R630+R201=R801

TRANSFERRING THEM FROM BOAT TO QUAY

Vakumsugelosseren har gitt gode resultater under pumping av lodd.

fiskepumpa først på sitt eget forskningsfartøy «Fjordfangst». Deretter vil anlegget bli montert ombord på et kommersielt ringnotfartøy.

Hans Jensen mener at pumpa i første omgang er mest aktuell for pumping av konsumsild fra not til RSW-tanker ombord og for lossing av sild fra RSW-tankene ombord til mottaksanlegg i land. Han regner også med at det vil være aktuelt å installere fiskepumpa ombord på en seisnurper. Lossing til landanlegg kan forsøkes fra RSW-tank, vanlig lasterom eller tørt fra dekk. Dersom et slikt forsøk blir vellykket regner FTFI med at mottaksanlegg for sei vil vise interesse for denne fiskepumpa. Lossing fra både fartøy og

oppnak av sei fra mær vil forenkles gjennom bruk av denne nye fiskepumpa.

Pumpesystemet leveres i flere forskjellige størrelser alt etter fiskestørrelse og ønsket kapasitet. Overføringshastigheten eller kapasiteten er avhengig av pumpehøyde, størrelse, ruhet og form på fisken og hvor mye vann det er sammen med fisken. Ved pumping av tørr fisk f.eks. går kapasiteten ned. Det som skiller dette pumpesystemet fra vakumsugelosseren er at det ikke krever vann sammen med fisken. Vakumsugelosseren må ha vann under pumpingen.

Øystein Økland

Vakumsugelossing av sild

Erfaringene med bruk av vakumsugelosser under pumping av konsumlodd har vært tilfredsstillende. Skader på lodd som kan skrive seg fra lossingen har vært ubetydelige. I Finnmark har flere mottaksanlegg installert vakumsugelosseren til lossing av lodd til konsum.

Ettersom vi står på terskelen til en ny sildeperiode er det grunn til å spørre om ikke dette overføringssystemet også kan benyttes på sild. Importøren av vakumsugelosseren, Löwener Mohn A/S, og Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt (FTFI) i Tromsø har i samarbeid med Romsdal Havprodukter A/S, Ha-

røysund, installert en vakumsugelosser ved anlegget til Romsdal Havprodukter for lossing av sild.

Etter det Fiskets Gang forstår er til nå to båter med konsumsild losset ved hjelp av denne vakumsugelosseren og resultatene er udelte positive. FTFI skal ta ut prøver av silda for å påvise eventuelle skader forårsaket av lossingen. Det er imidlertid for tidlig å si noe entydig om resultatene ettersom vakumsugelosseren ennå ikke er skikkelig utprøvd på sild.

Øystein Økland

lån og løyve

Per Lund

Per Lund, Nordskot, sitt anlegg er overtatt av Statens Fiskarbok som leier det ut til Brødrene Aasjord A/S, Leines. Fiskeridirektøren har derfor trukket tilbake godkjenningen av anlegget for Per Lund og overført den til Brødrene Aasjord A/S. Anlegget har reg.nr. N-868 under avdeling 01, ferskfiskpakking.

Follafisk A/S

Fiskeridirektøren har godkjent Follafisk A/S, v. Brødrene Aasjord A/S, Segelstein, sitt anlegg for ferskfiskpakking, filetering, frysing, tørrfisk- og saltfisktilvirkning, sildesalting, rekemottak og rekepilling.

Anleggets kapasitet er beregnet til 133 m^3 fryselslagervolum, kjøllager på 50 m^3 og islager på 28 m^3 . Luftfryserkapasiteten er på 23 m^3 og kompressorkapasiteten er 17.000 kcal/h v/- 35°C . Anleggets frysekapsitet er beregnet til 2 tonn i døgnet.

Johan Stangeland

Johan Stangeland, Stavanger, sitt anlegg er ført inn i Fiskeridirektørens register over hermetikkfabrikker og godkjent for produksjon av halvkonserv. Registreringsnummeret er 216.

A/S Tangvågfisk

Fiskeridirektøren har trukket tilbake godkjenningen av A/S Tangvågfisk, v. Gisle Angelsen, Tangstad. Grunnen er at virksomheten ved anlegget er innstilt. Anlegget hadde reg.nr. N-346.

Gisle Angelsen sitt andre anlegg på Tangstad har også mistet godkjenningen sin av samme grunn. Det hadde reg.nr. N-279.

A/S Refsnes Fiskeindustri

A/S Refsnes Fiskeindustri, Revsnes, har inngått leieavtale med Rørvik Fiskeindustri A/S, Nordøyan, Rørvik, for vintersesongene 1985/86/87. Derfor har Fiskeridirektøren forlenget godkjennning av anlegget fram til utgangen av 1987. Reg.nr. er NT-150.

«Mini» oppdrettsmesse i Hammerfest:

«Oppdrett i nord -85»

«Oppdrett i nord -85» er tittelen på en oppdrettsmesse som arrangeres i Hammerfest i dagene 8.-9. februar. Formålet med messen er å stimulere oppdrettsnæringen på såvel utstyrleverandørsiden såvel som den enkelte oppdretter. 30-40 leverandører stiller ut i Isbjørnhallen, samtidig som det arrangeres et fagseminar. Hammerfest markedsforening står som offisiell arrangør for messen, men har med seg en rekke faginstitusjoner på arrangementet. Dette opplyste Kåre Markussen i Hammerfest markedsforening på en pressekonferanse fredag.

Bakgrunnen for initiativet til denne messen er ideen om å fokusere oppdrettsnæringen som en framtidig næring, samtidig som Hammerfest blir fokusert som oppdrettsbyen i Finnmark med et sterkt faglig miljø, såvel som byen også er et av tyngdepunktene innenfor næringen i nord-norsk sammenheng.

Utstilling

Isbjørnhallen er utpekt som utstillingsområde i dagene, som selvsagt er åpen for publikum. Arrangørene håper på offisiell åpning fra sentralt hold

innenfor Fiskeridepartementet, men ennå er ingenting avklart.

Et sted mellom 30-40 leverandører innen næringen kommer til å være representert på messen. Blant disse vil vi finne flere Finnmarks-leverandører. Blant annet vil Finnmark Maritime Service være representert med sin forbåtmessmodell, men også andre firmaer med båter, for og mærer vil selvsagt være tilstede. Dette betyr at alt innen oppdrettsutstyr vil bli representert. Med en slik storstilt satsing håper arrangørene å stimulere nordnorske leverandører for varer og tjenester til oppdrettsnæringen.

Foruten de salgsmessige representantene vil arrangørene i disse dager gå ut med invitasjon til messen til skoler av forskjellige slag, samt organisasjoner i tilknytning til næringen.

Fagseminar.

Messeprogrammet omfatter også et fagseminar, hvor oppdretterne inviteres til diskusjon og foredrag, hvor forskjellige eksperter innen næringen deltar.

Det blir en økonomisk og en teknisk del. Den økonomiske delen omfatter en

etableringsfase samt en økonomistyringsdel. Innenfor etableringsfasen blir konsekvenser/risiko ved etablering berørt. I tillegg vil smoltleveransene også bli tatt opp.

Økonomistyring ved etablering og drift av oppdrettsanlegg vil Sparebanken Nord stå som faglig foreleser på.

Den tekniske delen vil omfatte de praktiske og tekniske sider ved oppdrettsetablering, og her vil naturlig de klimatiske forhold bli berørt og tilpassningsgraden av forskjellige sjøanlegg. Et teknisk utvalg bestående av utstyrleverandører, forskere og Norske Veritas vil også delta i denne sekvensen av seminaret. Her vil blant annet erfaringer fra forskjellige mærer bli berørt.

Forventninger

Foruten å være til hjelp for oppdrettsnæringen håper arrangørene ved denne messen å kunne stimulere nordnorske leverandører til å komme mer med i næringen. Foruten Hammerfest markedsforening som offisiell arrangør, deltar også IPG, VENN, Fiskerilederadministrasjonen i Hammerfest, FAKS og Sparebanken Nord i messegopplegget.

Oppdrett i fokus på messe i Hammerfest.

J-meldinger

J-meldingane vil heretter verta trykte som anna redaksjonelt stoff i Fiskets Gang, og ikkje slik som før då dei vart trykte som bilag. Vi vonar at leserane ikkje vil få større vanskar med å finna fram til j-meldingane etter denne omlegginga.

red.

J. 1/85

Forskrifter om reketrålfiske. Stenging av felt på Helgelandskysten.

Fiskeridirektoren har den 31. desember 1984 i medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 13. desember 1984 om regulering av rekefisket i 1985 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Det er forbudt å bruke reketrål i fjordene og på kysten av Helgeland innenfor en linje begrenset av følgende posisjoner:

1. N 65°11' E 11°55'
2. N 65°17' E 11°55'
3. N 65°30' E 12°29'
4. N 65°35' E 12°31'

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1985.

J. 2/85

Forskrifter om reketrålfiske. Stenging av Varangerfjorden.

Fiskeridirektoren har den 31. desember 1984 i medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 13. desember 1984 om regulering av rekefisket i 1985, fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål i Varangerfjorden innenfor et område avgrenset av en linje trukket fra Hornøy fyr og rettvisende øst langs 70°23' n.br. til Sovjets sone og videre langs grensen mot Sovjet til Grense-Jakobselv.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1985.

J. 3/85

Forskrifter om reketrålfiske. Stenging av kyststrekningen Vesterålen–Rolvsøy.

Fiskeridirektoren har den 31. desember 1984 i medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 13. desember 1984 om regulering av rekefisket i 1985, fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål på kyststrekningen Vesterålen–Rolvsøy. Forbudet gjelder i fjordene og på kysten, innenfor 12-milsgrensen i Vest-Finnmark, Troms og Vesterålen, begrenset av 71° n.br. i nord og 68°22' i sør.

Unntatt fra forbudet i første ledd er følgende områder:

1. I Malangen mellom 69°20' n.br. og 69°40' n.br. og i Malangshola mellom 69°40' n.br. 69°55' n.br., begrenset i øst av 18°21' ø.l.
2. I Andfjorden og Vågsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:
 1. N 69°20' E 16°00'
 2. N 68°56' E 16°00'
 3. N 68°40' E 16°57'
 4. N 68°50' E 17°50'
 5. N 69°20' E 17°50'
3. I Lyngen, Kvænangen og Loppa begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:
 1. N 70°40' E 20°00'
 2. N 69°56' E 20°09'
 3. N 70°17' E 23°00'
 4. N 71°00' E 23°00'

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1985.

J. 4/85

Forskrifter om reketrålfiske. Stenging av Laksefjorden.

Fiskeridirektoren har den 31. desember 1984 i medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 13. desember 1984 om regulering av rekefisket i 1985 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål i Laksefjorden innenfor et område begrenset i nord av en rett linje fra Hellnes (N 71°03' E 26°13') til Nordkyn (N 71°07' E 27°39').

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft den 1. januar 1985.

J. 5/85

Forskrift om trålfrie soner og fleksible områder utenfor 12 n. mil fra grunnlinjene ved det norske fastland.

Fastsatt ved kgl. res. av 14. desember 1984 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 9, § 45, § 47 og § 48.

I Forskriftens virkeområde.

§ 1

Denne forskriften gjelder for fiske som drives utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene utenfor det norske fastland.

II Trålfrie soner.

§ 2

Med trålfri sone menes at det innenfor de grenser og de tidsrom som er fastsatt i § 3 er forbudt å fiske med trål.

§ 3

Det er forbudt å fiske med trål i følgende områder og til følgende tider:

1. På Nordbanken og Øverbanken avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

N 70°55'	E 30°10,5'	(ved fiskerigrensen)
N 71°12'	E 30°43'	
N 70°45'	E 31°50'	
N 70°34'	E 31°29'	(ved fiskerigrensen)

i tiden fra og med 1. oktober til 1. mars:

2. Jennegega-Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

N 68°50'	E 13°50'	(ved fiskerigrensen)
N 69°09'	E 13°37'	
N 69°33'	E 15°32'	
N 70°00'	E 16°28'	
N 70°00'	E 17°28'	(ved fiskerigrensen)

i tiden fra og med 20. oktober til og med 20. mars.

3. På Storegga avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

N 63°00'	E 05°15'
N 63°00'	E 04°53'
N 63°27'	E 05°24'
N 63°27'	E 05°48'

Forbuddet gjelder hele året, og bare for fartoyer større enn 35 meter (112 fot) lengste lengde eller over 200 brt.

§ 4

Fiskeridirektøren kan gjøre unntak fra forbuddet i § 3 for fiske med småmaskel trål etter lodde eller reker, og for enkelte fartøy, når særlige grunner tilskir det.

III Fleksible områder.

§ 5

Med fleksibelt område menes nærmere avgrensede områder der fisket reguleres i bestemte tidsrom, med begrensninger eller forbud mot fiske med bestemte redskapstyper, i hele området eller deler av området. I slike områder kan antall deltagende fartoyer også begrenses.

§ 6

Fleksible områder kan etableres:

- når det på grunn av store ansamlinger av fiskefartøyer eller av andre grunner oppstår stor fare for redskapskollisjoner.
- når det er behov for å gi fiskere med ulike redskaper driftsmuligheter innenfor et område.

Reguleringer etter første ledd bokstav b) kan bare iverksettes når dette kan skje uten at reguleringene i vesentlig grad går ut over andre redskapstyper som allerede er i drift i området. Iverksatte reguleringer kan opprettholdes til fordel for fiskere med faststående redskaper selv om fartøyene for en kortere periode har forlatt feltet for levering av fangst, bunkring eller på grunn av vanskelige værforhold m.v.

§ 7

Fiskeridirektøren gis myndighet til å fastsette at de områder eller deler av de områder som er beskrevet i § 8, skal være fleksible områder.

§ 8

Innenfor følgende områder og innenfor følgende tider kan det etableres fleksible områder:

- På Jennegga-Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

N 70°00'	E 17°28'	(ved fiskerigrensen)
N 70°00'	E 16°28'	
N 70°14'	E 16°58'	
N 70°14'	E 17°56'	(ved fiskerigrensen)

i tiden fra og med 20. oktober til og med 20. mars.

- På Moskenesgrunnen avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

N 68°08'	E 11°52'
N 68°23'	E 10°52'
N 68°42'	E 12°17'
N 68°32'	E 12°46'

i tiden fra og med 1. januar til og med 15. mai.

- På Røstbanken avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

N 67°00'	E 11°41'	(ved fiskerigrensen)
N 67°00'	E 10°52'	
N 67°30'	E 10°41'	
N 67°53'	E 11°15'	
N 67°53'	E 12°00,5'	(ved fiskerigrensen)

i tiden fra og med 1. januar til og med 15. mai.

- På Halterbanken avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

N 64°24'	E 09°00'	(ved fiskerigrensen)
N 64°42'	E 09°00'	
N 64°55'	E 08°20'	
N 64°24'	E 08°20'	(ved fiskerigrensen)

i tiden fra og med 1. januar til og med 31. mai.

§ 9

Melding om vedtak om reguleringer, fastsetting av forbud eller endringer av forbud skal gis minst 12 timer før reguleringen, forbudet eller endringen blir satt i verk. Melding skal gis over bestemte radiofrekvenser eller på annen betryggende måte. Alle fiskefartøyer i området er forpliktet til å lytte på slike radiofrekvenser som er nevnt i første ledd for å motta nødvendig informasjon om reguleringer m.v.

Fiskets Gang

I særlige tilfeller kan Kystvakten midlertidige gjennomføre slike reguleringer som nevnt i §§ 6 og 7. Slike midlertidige reguleringer skal så snart som mulig stadfestes av Fiskeridirektøren.

§ 10

Fiskefartøy som ankommer områder hvor det etter §§ 6 og 7 kan iverksettes reguleringer, skal, før redskap settes ut, kontakte Kystvakten for å få opplysninger om fastsatte reguleringer innenfor området. Fartøy skal rette seg etter anvisninger som gis av Kystvakten, og treffen alle tiltak for å forebygge konflikter. Fiskefartøy som driver med faststående redskaper, skal gi Kystvakten opplysninger om nøyaktige posisjoner av redskaper som settes ut. Dersom ett fartøy eller flere forlater området skal melding om dette sammen med melding om hvorvidt redskap er trukket, gis til Kystvakten.

IV Kontroll og håndhevning.

§ 11

Kystvakten kan stanse, borde, bortvise eller oppbringe fiskefartøy som opptrer i strid med denne forskriften, eller treffen andre tiltak som er nødvendige for håndhevelsen av denne forskriften, jfr. kap. IX i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 12

Den som forsettlig eller uaktsomt overtror denne forskrift straffes med bøter i henhold til kap. X i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. På samme måte straffes medvirkning eller forsøk.

V Delegasjon.

§ 13

Fiskeridepartementet kan endre og oppheve denne forskriften.

VI Inkrafttreden. Oppheving av andre forskrifter.

§ 14

Denne forskrift trer i kraft straks med unntak av § 10 som trer i kraft for de områder og fra det tidspunkt Fiskeridirektøren måtte bestemme.

Samtidig oppheves forskrift om trålfrie soner utenfor den norske fiskerigrense, fastsatt ved kgl.res. av 31. januar 1975 med senere endringer, senest ved kgl.res. av 20. januar 1984.

J. 6/85

Forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985.

I medhold av §§ 4, 5, 6 og 11 i lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 og §§ 6 og 8 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket, er det ved kgl. res. 21.12.1984 fastsatt forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985.

I GENERELLE BESTEMMELSER.

§ 1

Fiske, ilandføring og omsetning.

Det er forbudt å fiske, ilandføre og omsette norsk vårgytende sild nord for Klovningen (61 gr. 56 min. n.br.) i 1985.

§ 2

Oppmaling.

Det er forbudt å levere sild til oppmaling og til for. Fiskeridirektøren kan etter søknad fra vedkommende salsglag i spesielle tilfelle gi dispensasjon fra forbudet i første ledd.

§ 3

Minstemål.

Det er forbudt å låsette, oppa av sjøen eller ilandbringe sild under 25 cm.

Uten hinder av bestemmelsen i første ledd kan sildefangster bestå av inntil 25% i vekt av sild under 25 cm.

II KYSTFISKE.

§ 4

Notfartøy. Gruppekvote m.v.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan notfartøy under 110 fot (33,6 m) l.l. som ikke har ringnottillatelse fiske inntil 338.000 hl norsk vårgytende sild i 1985.

Fiskeridepartementet kan gi nærmere bestemmelser om vilkårene for deltagelse samt fordeling av kvoten på de deltagende fartøy.

§ 5

Kystfiskefartøy.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan kystfiskefartøy som ikke har kystnot-, ringnot- eller industritråltilatelse delta i fiske etter norsk vårgytende sild i 1985.

Fiskeridepartementet kan gi nærmere bestemmelser om vilkårene for deltagelse og fastsette maksimalt fangstkvantum for de enkelte deltagende fartøy, samt gi bestemmelser om redskapsbruk.

§ 6

Agnfisket.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan Fiskeridirektøren gi adgang til å fiske innenfor grunnlinjene med faststående garn til eget forbruk av agn.

Adgangen kan begrenses til bestemte områder, bestemte tidsrom og et bestemt antall garn pr. båt.

Omsetning av sild fisket i medhold av denne paragraf er forbudt.

§ 7

Fritidsfisket.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det drives fiske med håndsnøre (hekling) til eget forbruk. Videre kan det drives fiske til eget forbruk med ett garn på inntil 30 meter regnet pr. husstand.

Omsetning av sild fisket i medhold av denne paragraf er forbudt.

III FISKE MED RINGNOT.

§ 8

Gruppekvote m.v.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan fartøy med ringnottillatelse, jfr. forskrifter av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot, fiske inntil 156.000 hl norsk vårgytende sild i 1985.

Fiskeridirektøren fordeler kvoten på grunnlag av antall påmeldte fartøy.

§ 9

Påmelding.

Ingen kan delta i fisket uten å være påmeldt til vedkommende salsglag.

IV FISKE MED TRÅL.

§ 10

Gruppekvote m.v.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan fartøy med industritråltiltakelse, jfr. § 2 pkt. 3 i forskrifter av 28. april 1978 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, fiske inntil 26.000 hl norsk vårgytende sild i 1985.

Fiskeridirektøren fordeler kvoten på grunnlag av antall påmeldte fartøy.

§ 11

Påmelding.

Ingen kan delta i fisket uten å være påmeldt til vedkommende salgsdag.

V FORSKJELIGE BESTEMMELSER.

§ 12

Bifangst.

Fiskeridirektøren kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i forbindelse med andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50% sild som bifangst regnet etter rommål.

§ 13

Åpningstider og fiskeperioder.

Fiskeridirektøren kan fastsette forskjellige åpningstider og tidsrom for fiske etter sild for de forskjellige fartøy- og redskapsgrupper. Fiskeridirektøren kan avgrense fisket til bestemte områder og stoppe fisket når den enkelte gruppekvote er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren kan fastsette forbud mot fiske etter sild i nærmere avgrensede områder.

§ 14

Begrensning i deltagelsen.

Ingen kan fiske og levere mer enn en kvote eller overskride fastsatt kvote. Hvert fartøy kan bare fiske og levere en kvote.

§ 15

Dumping og neddrepning.

Det er forbudt å kaste ut fangst eller avfall fra fangst. Er sild forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på andre måter forårsaket neddrepning av sild, kan Fiskeridirektøren ved overskridelse av kvote foreta en forholdsmessig avkorting av kvoten eller trekke tillatelsen tilbake.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra forbudet i første ledd.

§ 16

Gjennomføring og kontroll.

Fiskeridirektøren kan gi forskrifter om gjennomføring og kontroll med disse forskriftene, herunder regler om låssetting, prøvetaking og kontroll av fangstene ved ialdføring.

§ 17

Straff.

Forsettlig eller uaktsoem overtrædelse av denne forskriften eller bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften straffes i henhold til § 53 i lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 og § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket.

På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 18

Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet kan endre disse forskriftene.

§ 19

Ikkrafttredelse.

Disse forskrifter trer i kraft fra 1.1.85 og gjelder til 31.12.85.

J. 7/85

Forskrifter om forbud mot fiske etter sild i visse områder i Vågan, Vestvågøy og Vega kommuner i Nordland, Aure og Halsa kommuner i Møre og Romsdal og Hemne kommune i Sør-Trøndelag.

Fiskeridirektøren har 2.1.85 med hjemmel i § 13, tredje ledd i forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985 fastsatt ved kgl. res. av 21.12.84 bestemt:

§ 1

Det er forbudt å fiske sild i følgende områder i Nordland fylke:

Vågan kommune:

Øyhellsundet/Moldøra/Austnesfjorden, sjøkart nr. 69 og 73, innenfor et område begrenset i nordost av en rett linje fra Jernsøylen ved Slåttholmen til Korsnes og i syd av en rett linje fra Nakken til Våtvikneset lykt derfra i en rett linje til Draget lykt, videre i rett linje til Helleodden. Forbuddet gjelder fiske etter sild med not og garn samt ringnot og trål.

Grunnfjorden, sjøkart nr. 69, innenfor en rett linje 247 grader rettvise fra Kobbosstranda på østsiden av Grunnfjorden over Holmene til Kaurbakken på vestsiden av fjorden. Forbuddet gjelder fiske etter sild med not og garn samt ringnot og trål.

Ulvågan, sjøkart nr. 69, innenfor en rett linje fra Fjordneset til Vedbergen. Forbuddet gjelder fiske etter sild med not og garn samt ringnot og trål.

Hopen, sjøkart nr. 73, innenfor et område begrenset av en rett linje vestover fra Hopsneset via Svartskjæret til Storøya. Forbuddet gjelder fiske etter sild med not og garn samt ringnot og trål.

Alterosen, sjøkart nr. 73, innenfor en rett linje fra Rekøys vestliggende punkt (odde) i vestlig retning (langs Klubben) over Jernsøy (tidl. lysblink) i Ørvåg havn og videre i rett linje til fastland i Ørvåg. Forbuddet gjelder fiske etter sild med not og garn samt ringnot og trål.

Vega kommune:

Sølafjorden, sjøkart nr. 54, innenfor et område begrenset av en rett linje fra Nepusundet over Våtvikholmen lykt til Glomskjær, derfra videre til Lammø, derfra rettvise øst til Gullvågsjøen. Forbuddet gjelder fiske etter sild med not og garn samt ringnot og trål.

Det er forbudt å fiske sild i følgende områder i Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag fylke:

Halsa og Hemne kommuner:

I **Valsøyfjorden**, sjøkart nr. 219, innenfor en rett linje fra Oddan til Ytterneset og innenfor en rett linje fra Helgeneset til Otnes. Forbuddet gjelder fiske etter sild med not og garn samt ringnot og trål.

I **Vindefjorden**, sjøkart nr. 219 innenfor en rett linje fra Odden til Bratset og en rett linje fra Lindås til Vikanes. Forbuddet gjelder fiske etter sild med not og garn samt ringnot og trål.

§ 3

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes i henhold til § 53 i lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft fra 2.1.85 til 31.12.85.

J. 8/85

Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985. Agnsildfisket. Bifangst.

Fiskeridirektøren har 28. desember 1984 med hjemmel i §§ 6 og 12 i kgl. res. av 21. desember 1984 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985 bestemt:

I Agnsild.

§ 1

Det er innenfor grunnlinjene nord for Klovnningen (61 gr. 56 min. n.br.) tillatt å fiske sild med garn til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er oppført på blad A eller B i fiskermanntallet og bare med ett fiskeriregistrert fartøy og ikke med mer enn to faststående garn med en samlet lengde på inntil 60 meter. Omsetning av fangsten er forbudt.

II Bifangst.

§ 2

Bifangst av garnfanget sild tatt i forbindelse med andre fiskerier kan omsettes når bifangsten ikke utgjør mer enn 15% i vekt av fangsten av fisk (unntatt sild) ved hver levering.

§ 3

Kvantumet av fisk og sild ved samme levering samt bryggeseddelnummer skal påføres vedkommende salgslags sluttsedler. Fiskernes kopi av sluttseddel skal oppbevares om bord og forevises ved kontroll. Dersom slik sluttseddel ikke kan oppbevares om bord må fisker føre liste over de samme sedler med dato for levering av fangst, fangstkvantum og sluttseddelnummer.

III Generelt.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft fra 1.1.85 og gjelder til 31.12.85.

Bifangster av sild i seinotfisket og trålfisket kan bare omsettes etter søknad til, og med samtykke fra Fiskeridirektøren.

J. 9/85

Forskrifter for utøvelse og kontroll av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985.

Fiskeridirektøren har 28.12.84 med hjemmel i § 16 i kgl. res. av 21.12.1984 bestemt:

§ 1

Virkeområde.

Disse forskrifter gjelder for utøvelse og kontroll av fisket etter norsk vårgytende sild nord for Klovnningen (61°56' n.br.) i 1985.

§ 2

Kontroll.

Fiskeridirektoratets kontrollverk kan påby at fartøy skal fremstilles for kontroll av at de fastsatte vilkår for å drive fiske er oppfylt.

Kontrollen gjennomføres fortinnsvis før fisket påbegynnes.

§ 3

Innmelding, låssetting.

Alle not- og trålfangster skal straks meldes til det salgsdag som har omsetningsretten.

Sild som fanges med not i perioden 1.1.-31.3.85 skal bare låssettes dersom vedkommende salgsdag krever dette. All sild som fanges med not i perioden 1.4.-31.12.85 skal låssettes. Det salgsdag som har omsetningsretten kan dispensere fra dette påbud.

Ved låssetting må det påses at kvantum låsatt sild står i forhold til låsets volum.

§ 4

Misforhold mellom kvote og fangst.

Det enkelte fartøy må ikke fange eller låssette større fangster enn det som må anses nødvendig for å fylle fartøyets fastsatte kvote. Dersom politi og/eller Fiskeridirektoratets kontrollverk finner at det er misforhold mellom de låssette kvantum og angeldende fartøyens kvote, må ansvarshavende på forlangende slippe den overskyttende del av fangsten.

§ 5

Overføring av restkvantum i låset.

Dersom det ved opptak av sild for levering til kjøper viser seg at det vil være et restkvantum igjen i låset etter at vedkommende fartøy har fylt sin kvote, kan dette kvantum etter tillatelse fra Fiskeridirektoratets kontrollverk eller det salgsdag som har omsetningsretten overtas av et annet fartøy som nyter samme redskap. Slik tillatelse kan bare gis når den som skal overta restkvantumet befinner seg på feltet og er utrustet for fisket på angeldende tidspunkt. Overtakelsen må skje uten vederlag.

§ 6

Merking av lås eller steng.

Dersom lås eller steng ikke er merket med vedkommende fartøyens registreringsmerke og det heller ikke på annen måte fremgår hvem som nyter redskapet, kan Fiskeridirektoratets kontrollverk eller politiet slippe den låssette fangsten.

§ 7

Føring av protokoll ved mottaksanlegg.

Ved alle bedrifter som mottar sild skal det i en særskilt protokoll føres fortegnelse over ethvert innkjøpt (ankommet) råstoffparti med angivelse av mottaksdato og leverandør (fangstfartøy og kvotehaver), sluttseddelnummer, fangsdato, fangstkvantum, fangsted og føringarfartøy.

§ 8**Straff.**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer disse bestemmelser eller medvirker hertil straffes i henhold til § 53 i lov om saltvaninnsfiske m.v. av 3. juni 1983 samt § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket.

§ 9**Ikrafttredelse.**

Disse forskrifter trer i kraft fra 1.1.85 og gjelder til 31.12.85.

Merking av redskap.

Fiskeridirektøren vil gjøre oppmerksom på Fiskeridepartementets forskrifter av 5.2.82 (J. 15/84).

Det heter her bl.a. i § 1:

«Identitetsmerking innenfor og utenfor 4 nautiske mil.

Fastst  ende og drivende fiskeredskap som står i sjøen i den norske økonomiske sone, skal være tydelig merket med vedkommende fart  s distriktsmerke. Dersom registreringspliktig fart   ikke nyttes, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse. Minst ett av vakene og redskapet skal være påført merke.

Not eller m  r (pose) som skal brukes til låssetting, merkes som bestemt i første ledd, likevel slik at minst to vak skal være forskriftsmessig merket.

Merking skal foretas på selve redskapet, hvis dette ikke har vak. Med vak menes i denne paragraf også blåser og bøyer.»

Leveranseavtale, garnsild.

Når det gjelder garnsildfisket vil en særlig gjøre oppmerksom på følgende:

For å unngå at garnsildfangster ødelegges, er det viktig at alle som skal fiske sild med garn, sørger for å ha sikret seg avtale om leveranse for de går ut på feltet.

1. KVOTER**Torsk:**

19.000 tonn i ICES statistikkområde IV hvorav inntil 12.000 tonn i EF-sonen.

Hyse:

35.600 tonn i ICES statistikkområde IV hvorav 20.000 tonn i EF-sonen.

Sei:

104.000 tonn i ICES statistikkområdene IV og IIIa hvorav inntil 65.000 tonn i EF-sonen.

Hvitting:

16.000 tonn i ICES statistikkområde IV hvorav inntil 8.000 tonn i EF-sonsen.

Rødspette:

14.000 tonn i ICES statistikkområde IV hvorav inntil 8.000 tonn i EF-sonen.

Øyepål, tobis og kolmule:

I den del av ICES statistikkområde IV som omfattes av EF-sonen kan norske fiskere ta 20.000 tonn øyepål (inkl. kolmule) og 30.000 tonn tobis. Inntil 10.000 tonn øyepål kan fiskes i område Vla nord for 56°30' N, men dette skal regnes av kvoten i område IV. Innenvor den samlede kvote for øyepål (inkl. kolmule) og tobis i EF-sonen (til sammen 50.000) kan den enkelte kvote overfiskes med inntil 20.000 tonn. Avtalen begrenser ikke det kvarntum øyepål, tobis og kolmule norske fiskere kan ta i norsk sone i Nordsjøen.

Kolmule:

200.000 tonn i EF-farvann som omfattes av ICES statistikkområdene II, IVa, Vla (nord for 56°30' N), Vlb, VII (vest av 12° V) og XIV (  st-Grønland). Av denne kvoten kan opp til 40.000 tonn fiskes i område IVa.

Lange, blålange og brosme:

I EF-farvann som omfattes av ICES statistikkområdene IV, Vb, VI, VII og IIa kan det fiskes med line 1.000 tonn blålange, 18.000 tonn lange og 8.000 tonn brosme. Mellom kvotene av lange og brosme kan det overføres med inntil 2.000 tonn.

I områdene VI og VII kan hvert fart   ha bifangst av torsk med inntil 20% til enhver tid. Bifangsten kan likevel overstige 20% til enhver tid. Bifangsten kan likevel overstige 20% i de første 24 timer etter starten av fiske på et fiskefelt. Den totale bifangsten av torsk til norske fart   i områdene VI og VII er begrenset til 1.000 tonn, og bifangsten av torsk inngår i den totale kvoten av lange, blålange og brosme.

Ettersom Norge har kvoter av torsk, hyse, sei, hvitting og rødspette i område IV (Nordsjøen) er det i dette området ingen begrensning av fangst/bifangst av andre bunnfiskarter i forbindelse med linefisket etter lange, blålange og brosme.

Pigghå:

Inntil 1.000 tonn pigghå i EF-farvann som omfattes av ICES statistikkområdene IV, VI og VII.

Brugde:

Inntil 400 brugde-lever i EF-farvann som omfattes av ICES statistikkområdene IV, VI og VII.

H  brann:

Inntil 200 tonn i EF-farvann som omfattes av ICES statistikkområdene IV, VI og VII.

Reke i Nordsjøen:

400 tonn i EF-farvann i ICES statistikkområde IV, jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 257/84.

J. 10/85**Kvoteavtalen for 1985 mellom Norge og Det Europeiske Fellesskap.**

Denne meldingen gir en oversikt over de kvanta av såkalte fellesbestander og eksklusive EF-bestander som norske fiskere kan fiske i henhold til kvoteavtalen. De kvanta som er anført for EF-sonen utgjør andelen av vedkommende fiskeslag som norske fiskere kan fiske i EF-sonen i 1985.

Sild i Nordsjøen omfattes foreløpig ikke av avtalen, jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 250/84.

For noen fiskeslag er det også fastsatt norske reguleringsbestemmelser innenfor de rammer som framgår av kvoteavtalen. I slike tilfeller er det nedenfor vist til de bestemmelser som er gjeldende på det tidspunkt denne meldingen skrives.

For noen fiskeslag (torsk, hyse, sei, hvitting, industrifisk og makrell) har Norge tildelt små kvoter i norsk sone til tredjeland (Sverige, Færøyane og Polen). I slike tilfeller blir det kvarntum som ifølge kvoteavtalen er disponibelt for Norge tilsvarende redusert.

Til slutt er det vist en del andre regler som gjelder for fiske i EF-farvann.

Reke ved Grønland:

450 tonn i NAFO-underområde 1 (Vest-Grønland) sør for 68° n.br. og 2.050 tonn i ICES statistikkområde XIV (Øst-Grønland), jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 12/84.

Kveite:

200 tonn i NAFO-underområde 1 (Vest-Grønland). Kvoten kan bare fiskes med line. Bifangsten av torsk som skal være tillatt vil bli avgjort senere.

Blåkveite:

500 tonn i NAFO-underområde 1 (Vest-Grønland) og 500 tonn i ICES statistikkområde XIV (Øst-Grønland). Kvotene kan bare fiskes med line. Bifangsten av torsk som skal være tillatt vil bli avgjort senere.

Brisling:

20.000 tonn i EF-farvann som omfattes av ICES statistikkområde IV (Nordsjøen). Det er ingen kvoteregulering av havbrisling i norsk sone. Jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 248/84.

Makrell i Nordsjøen:

26.200 tonn i ICES statistikkområdene IV og IIIa. Det er foreløpig forbud mot fiske, med unntak for ringnotfartøy under 70 fot og andre fartøy under 90 fot, jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 247/84.

Vestlig makrell:

27.000 tonn i EF-farvann i ICES statistikkområdene IIa, VIa (nord for 56°30' N) og VIId, VIIe, VIIf og VIIh. Fisket er foreløpig stengt, jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 244/84.

ICES-fiskeristatistiske områder.

Hestmakrell:

Ikke kvoteregulert i norsk sone. I EF-sonen i Nordsjøen inngår hestmakrell i kvoten av «andre fiskeslag». I EF-sonen i områdene VI, VII og Ila inngår hestmakrell i pelagiske fiskeslag som kan tas som unngåelige bifangster.

Sild vest for 4° V:

5.400 tonn i ICES Statistikkområde VIa nord for 56°30' n.br. Ved norsk reguleringbestemmelse er fisket inntil videre forbudt, jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 246/84.

Andre fiskeslag:

I EF-sonen i ICES statistikkområde IV i Nordsjøen kan norske fiskere ta inntil 5.000 tonn av fiskeslag som det ikke er bestemt kvote for og som det ikke er nedsatt forbud mot å fiske.

I ICES statistikkområde VI, VII og Ila kan pelagiske fiskeslag tas som bifangst.

2. BIFANGSTREGULERINGER

Regler for fiske i EF-sonen er fastsatt i Rådets Forordning (EOF) Nr. 171/83 med senere endringer. Oversetting av de aktuelle bestemmelserne for norske fiskere er utsendt i «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 4/84. Det henvises dessuten til J. 191/84, J. 242/84 og J. 13/85.

De norske reglene for bifangster framgår av «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 11/85.

3. RAPPORTERINGSPLIKT OG FØRING AV FANGSTDAGBOK

- Ved fiske i EF-sonen utenom områdene ved Grønland skal det sendes **INN-MELDING, FANGST-MELDING og UT-MELDING** til **EF-Kommisjonen**, Brussel; telex nr.: 24189, og det skal føres norsk fangstdagbok. Utførlig beskrivelse av rapporteringsreglene er sendt ut med «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 3/84. Det skal ikke sendes kopi av meldingene til Fiskeridirektoratet.
- Fartøy som fisker i områdene ved Grønland (NAFO 1 og ICES XIV) skal i tillegg til **INN-MELDING, FANGST-MELDING og UTMELDING** også sende forhåndsmelding om utgang fra sonen med 48 timers varsel. (Jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 3/84). Kopi av meldingene skal sendes Fiskeridirektøren. Disse fartøyene skal i tillegg til den norske fangstdagboken føre den EF-fangstdagboken som er utsendt sammen med lisensdokumentene. EFs kopier av denne fangsdagboken skal sendes til: EEC-Commission
DG XIV, Licences
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussels, Belgia.

4. LISENSER

Licensordningen er uendret fra 1984, og er slik:

- Alt fiske ved Grønland (NAFO 1 og ICES XIV) er underlagt lisens-plikt. Licens-plikten gjelder uansett størrelsen på fartøyet.
- Fiske med **fartøy over 200 bruttotonn** i EF-sonen utenom områdene ved Grønland (altså i Nordsjøen og vest for britiske øyer) er underlagt lisens-plikt.

Eventuelle endringer som følge av at Grønland går ut av EF vil det bli gitt melding om senere.

Fiske med **fartøy som er 200 bruttotonn eller mindre** i EF-sonen utenom områdene ved Grønland er **ikke lisenspliktig**. Bestemmelserne om føring av fangstdagbok og rapporteringsplikt gjelder likevel for disse fartøyene på samme måten som for større fartøy.

Fiskeridirektoratet følger den praksis at ved årsskifte fornyes søknaden om lisens for alle fartøy som var lisensiert ved utgangen av foregående år. Det er derfor bare **fartøy som ikke var lisensiert i det foregående året** som trenger å sende inn søknad om lisens.

Endring av registreringsnummer, navn, eiendomsforhold, tekniske data eller fisket som blir drevet gjør det nødvendig med ny EF-lisans.

Søknaden om lisens skal sendes til Fiskeridirektoratet, som sender den til EF-Kommisjonen. Søknadsskjema fås hos fiskerisjefene. Jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 259/84.

5. REGISTRERING AV FARTØY SOM ER 200 BRT ELLER MINDRE

Fiske i Nordsjøen og vest for de britiske øyer med fartøy som er 200 bruttotonn eller mindre er altså **ikke lisenspliktig**. Det er likevel enighet mellom EF og Norge om å utveksle lister over slike mindre fartøy, og disse fartoyene skal derfor registreres hos Fiskeridirektøren.

Det understrekkes at registreringen ikke må oppfattes som en form for lisensiering, og registreringen vil ikke bety noen endring i fartøyets rettigheter ved fiske i EF-sonen. Det er ikke nødvendig å sende registreringsskjema før fisket i EF-sonen tar til, og om et fartøy på 200 brt eller mindre ikke er med på listen som Norge sender til EF har det ingen betydning for fartøyets rett til å fiske i EF-sonen.

Registreringsskjema fås hos fiskerisjefene. Jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren» J. 259/84.

To kart som viser ICES statistikkområdene er vedlagt.

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-30/12 1984 etter innkomne sluttleder. Tonn råfiskvekt
 (Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskeart	Uke 1		Uke 2		I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	17-23/12 pr. 1983	24-30/12 pr. 1984	17-23/12 pr. 1983	24-30/12 pr. 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefør	Mel og olje		
Priszone 1 - Finnmark ¹	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Torsk	802	0	20 895	20 836	253	18 933	1 335	283	-	-	31	-	-
Skrei	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hyse	76	-	3 268	2 244	123	2 114	2	4	-	-	0	-	-
Sei	65	-	4 466	4 182	31	3 578	530	26	-	-	17	-	-
Brosme	27	-	312	436	19	135	251	31	-	-	-	-	-
Lange	0	-	0	3	-	0	2	-	-	-	-	-	-
Blålange	-	-	-	2	-	-	1	0	-	-	-	-	-
Lyr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hvitting	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Lysing	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kveite	0	-	2	3	2	1	-	-	-	-	-	-	-
Blåkveite	3	-	477	431	42	390	-	-	-	-	-	-	-
Rødspette	2	2	406	618	159	459	-	-	-	-	-	-	-
Div. flyndrefisk	-	-	0	2	-	2	-	-	-	-	-	-	-
Steinbit	9	-	320	303	6	219	-	-	-	-	78	-	-
Uer	13	-	298	743	414	327	1	-	-	-	1	-	-
Rognkjeks	-	-	4	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-
Breiflabb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Makrellstørje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Brugde	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Pigghå	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Skate/Rokke	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-
Ål	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Akkar	-	-	74	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Krabbe	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hummer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sjøkreps	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Reke	627	86	23 681	30 480	2 069	28 410	-	-	-	-	-	-	-
Annet og uspesifisert	65	-	1 334	1 942	512	21	12	-	-	-	1 397	-	-
I alt	1 690	88	55 535	62 225	3 633	54 588	2 135	344	-	-	1 525	-	-
Priszone 2 - Finnmark ¹	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Torsk	543	138	30 568	29 857	755	24 606	2 213	2 249	-	-	34	-	-
Skrei	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hyse	55	6	2 578	1 192	105	1 001	7	78	-	-	1	-	-
Sei	43	8	11 004	11 192	60	7 543	3 351	216	-	-	22	-	-
Brosme	16	1	481	645	60	58	328	200	-	-	-	-	-
Lange	0	0	8	9	-	0	6	2	-	-	-	-	-
Blålange	0	0	3	2	-	0	2	0	-	-	-	-	-
Lyr	-	-	-	0	-	-	-	0	-	-	-	-	-
Hvitting	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Lysing	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kveite	2	0	23	20	18	2	-	-	-	-	-	-	-
Blåkveite	-	-	77	159	1	158	0	-	-	-	1	-	-
Rødspette	3	0	190	365	50	315	-	-	-	-	-	-	-
Div. flyndrefisk	-	-	39	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Steinbit	1	0	278	300	15	285	-	-	-	-	0	-	-
Uer	9	2	615	1 306	997	309	0	-	-	-	-	-	-
Rognkjeks	-	-	-	0	0	-	-	-	-	-	-	-	-
Breiflabb	-	-	0	0	0	0	-	-	-	-	-	-	-
Makrellstørje	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Brugde	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Pigghå	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Skate/Rokke	-	-	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Ål	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Akkar	13	17	2 146	136	32	104	-	-	-	-	-	-	-
Krabbe	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hummer	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sjøkreps	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Reke	423	481	10 963	13 036	1 745	11 287	-	-	-	-	4	-	-
Annet og uspesifisert	16	0	841	4 628	1 469	137	19	90	21	2 694	198	-	-
I alt	1 124	655	59 815	62 847	5 306	45 806	5 926	2 836	21	2 755	198	-	-

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-30/12 1984 etter innkomne sluttleder. Tonn råfiskvekt
 (Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 bruk til							
	17-23/12	24-30/12	pr. 31/12	pr. 30/12	1983	1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefør
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Mel og olje
<i>Priszone 3 - Troms³</i>												
Torsk	821	217	29 202	40 126	1 051	13 093	22 312	3 663	1	6	—	—
Skrei	—	—	—	0	—	—	—	0	—	—	—	—
Hyse	78	3	2 241	2 081	363	1 498	18	197	3	1	—	—
Sei	330	113	22 847	26 085	463	9 466	15 402	679	0	76	—	—
Brosme	198	30	1 689	2 132	62	25	1 513	530	1	0	—	—
Lange	2	1	56	110	3	1	105	1	—	—	—	—
Blålange	3	0	29	17	1	4	12	1	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	3	2	42	50	46	4	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	20	—	1 292	1 783	398	1 385	—	—	—	—	—	—
Rødspette	2	0	11	34	22	12	—	—	0	0	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	2	0	2	—	—	—	—	0	—
Steinbit	8	0	1 067	953	28	909	—	—	0	0	16	—
Uer	105	39	1 148	3 299	2 271	1 023	0	—	0	0	5	—
Rognkjeks	—	—	34	132	0	0	—	—	—	132	—	—
Breiflabb	1	0	2	23	5	8	—	—	—	—	10	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	—	0	1	0	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	2	0	—	0	—	—	—	—	0	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	5	16	6 183	3 894	23	3 254	—	—	—	—	617	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	634	684	32 464	30 727	1 923	28 800	—	—	—	—	4	—
Annet og uspesifisert	127	23	992	9 068	3 835	447	79	364	30	4 312	—	—
I alt ⁶	2 338	1 128	99 302	120 519	10 493	59 933	39 442	5 437	35	5 180	—	—
<i>Priss. 4/5/6 - Nordland³</i>												
Torsk	552	385	23 484	27 128	3 686	14 969	6 895	1 340	230	8	—	—
Skrei	0	129	50 235	44 649	371	14 888	18 298	11 027	64	—	—	—
Hyse	87	43	4 690	5 100	1 755	3 120	13	120	92	—	—	—
Sei	562	402	32 824	37 540	1 621	28 110	6 576	1 103	90	40	—	—
Brosme	96	40	2 126	4 167	67	641	1 765	1 545	149	1	—	—
Lange	13	5	539	797	7	116	645	14	14	—	—	—
Blålange	3	3	120	158	9	31	111	6	1	—	—	—
Lyr	3	2	62	84	68	9	6	0	2	—	—	—
Hvitting	—	—	—	0	—	—	0	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	7	8	135	162	153	9	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	1	—	1 508	1 217	179	997	11	—	—	30	—	—
Rødspette	8	7	170	231	197	34	—	—	—	—	0	—
Div. flyndrefisk	—	0	0	1	0	—	—	—	—	0	—	—
Steinbit	1	1	245	235	67	168	—	—	0	0	—	—
Uer	78	59	2 129	5 621	3 116	2 471	26	—	7	1	2	—
Rognkjeks	—	—	59	0	0	—	—	—	—	0	—	—
Breiflabb	1	1	33	37	22	15	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	—	1	14	14	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	—	3	0	0	0	—	—	—	—	0	—
Ål	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	4	1	2 085	2 296	75	1 253	—	—	—	967	—	—
Krabbe	—	—	68	140	17	—	—	—	123	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Reke	18	11	931	1 067	728	334	—	—	—	5	—	—
Annet og uspesifisert	149	58	2 434	13 322	8 003	861	230	264	46	3 918	—	—
I alt ⁶	1 583	1 154	123 880	143 968	20 154	68 025	34 577	15 420	820	4 971	2	—

Landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-30/12 1984 etter innkomne sluttleder. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt			Kvanta 1984 bruk til					
	17-23/12 1983	24-30/12 pr. 31/12 pr. 1984	30/12 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Priszone 7/8 - Trøndelag⁴											
Torsk	65	34	2 836	2 646	1 139	639	391	406	70	1	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	6	2	314	367	211	134	1	3	19	0	—
Sei	91	18	3 936	5 856	434	2 892	1 895	436	199	0	—
Brosme	35	1	815	1 114	51	15	514	495	38	2	—
Lange	9	1	400	660	7	1	365	281	5	0	—
Blålange	2	0	198	146	1	31	82	33	0	0	—
Lyr	3	2	182	226	157	39	6	0	25	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	3	0	26	29	27	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	—	0	2	—	2	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	7	9	9	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	3	2	2	0	—	—	0	0	—
Uer	15	5	628	415	392	22	1	—	0	—	—
Rognkjeks	—	—	—	0	—	—	—	—	—	0	—
Breiflabb	1	0	9	10	7	3	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	7	6	1	5	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	0	—	8	2	2	—	—	—	—	—	—
Akkar	5	1	161	122	3	100	—	—	—	19	—
Krabbe	—	—	947	1 169	149	—	—	—	1 019	—	—
Hummer	0	0	3	3	3	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	4	—	74	91	74	18	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	17	19	4 224	3 405	144	2 580	1	32	0	647	—
I alt	257	84	14 783	16 280	2 813	6 481	3 256	1 686	1 375	670	—
Priszone 9 - Nordmøre⁵											
Torsk	213	171	1 724	2 034	823	217	892	82	20	—	—
Skrei	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Hyse	38	67	438	771	634	124	3	1	9	—	—
Sei	305	36	5 833	16 047	508	10 300	5 216	18	0	6	—
Brosme	186	41	2 217	5 302	4	0	4 290	1 008	0	—	—
Lange	22	1	1 158	3 763	5	23	3 703	33	—	0	—
Blålange	4	—	308	260	0	1	222	37	—	—	—
Lyr	2	1	179	217	206	3	0	0	8	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	12	20	10	10	—	—	—	—	—
Blåkveite	3	32	95	62	2	60	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	6	12	12	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	2	1	1	0	—	—	—	—	—
Steinbit	3	8	32	28	14	15	—	—	—	—	—
Uer	21	3	338	318	247	70	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	10	15	10	5	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	—	—	—	—	—	—	34	—
Akkar	11	26	12	111	0	77	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	251	294	8	—	—	—	286	—	—
Hummer	0	0	3	5	5	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	—	2	4	4	0	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	8	131	2 253	1 984	85	1 410	0	2	—	486	0
I alt	817	519	14 875	31 249	2 578	12 315	14 327	1 180	323	526	0

¹ Priszone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Priszone 3, hele Troms fylke.

³ Priszone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdebete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Priszone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Priszone 9, Nordmøre.

⁶ Gjelder bare sone 6.

* Sløyd og hodekappet.

Fisk brakt i land i tiden 1/1-30/12 1984 i distriktene til følgende salgsLAG.

Fiskesort	Uke 1		Uke 2		I alt		Kvanta 1984 brukt til					
	17-23/12 pr. 1983	24-30/12 pr. 1984	31/12 pr. 1983	30/12 pr. 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
S/L Hordafisk												
Torsk	3	6	202	192	163	1	27	—	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	3	2	44	170	170	—	0	—	—	—	—	—
Sei	448	485	3 621	4 755	665	3 869	221	—	—	—	—	—
Brosme	2	3	122	156	27	—	130	—	—	—	—	—
Lange	4	4	324	469	33	—	436	—	—	—	—	—
Blålange	1	1	16	10	9	—	1	—	—	—	—	—
Lyr	2	3	113	72	71	—	1	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	3	3	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	1	1	3	9	9	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	2	4	4	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	66	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	4	4	4	—	—	—	—	—	—	—
Drv. flyndrefisk	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	1	4	6	6	—	1	—	—	—	—	—
Uer	0	—	7	5	0	—	5	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	1	11	14	14	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	0	1	199	199	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	12	20	1 300	1 017	1 017	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	0	19	23	23	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	55	56	56	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	10	0	53	73	—	—	—	—	—	73	—	—
Hummer	2	0	6	3	3	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1	2	28	332	47	285	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	2	28	28	28	—	—	—	—	—	—	—
I alt	491	530	6 030	7 603	2 553	4 155	822	—	73	—	—	—

Fiskets Gang

UTGITT AV FISKERIDIREKTØREN
 Postboks 185/186
 5001 BERGEN
 TELEFON (05) 23 03 00

Fiskets Gang er det eneste offisielle blad for norsk fiskerinæring, og blir utgitt hver 14. dag.

I Fiskets Gang vil en finne variert stoff om norske fiskerier, reportasjer og intervju, detaljert statistikk over ilandbrakte fiskekvanta og eksport av fiskeprodukter.

Fiskets Gang inneholder alle nye lover og bestemmelser i forbindelse med norske fiskerier, meldinger fra Fiskeridirektøren og andre meldinger av interesse i forbindelse med fisket.

Rapporter fra Fiskeridirektorats havforskningsinstitutt om utviklingen av fiskebestandene og resultater fra forsøksfiske finnes også i Fiskets Gang.

I spalten «Fiskerinytt fra utlandet» presenteres fiskerinyheter fra hele verden.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 125.— pr. år for de skandinaviske land og kr. 200.— for andre land, med tillegg for luftpost.

Fiskeritagsstudenter kr. 75.—

Til FISKETS GANG, Fiskeridirektoratet, Postboks 185/186, 5001 Bergen

Jeg ønsker å abonnere på FISKETS GANG:

Navn: _____

Adresse: _____

Fisk brakt i land i tiden 1/1–30/12 1984 i distriktene til følgende salgsLAG.

Fiskesort	Uke 1		Uke 2		I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	17-23/12	24-30/12	pr. 1983	pr. 1984	31/12 pr. 1983	30/12 pr. 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefør	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerrakfisk S/L</i>													
Torsk	42	11	1 237		840	564	194	82	—	—	—	—	—
Skrei	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	8	4	145		202	128	73	1	—	—	—	—	—
Sei	17	3	1 197		795	297	461	37	—	—	—	—	—
Brosme	1	0	18		14	3	7	4	—	—	—	—	—
Lange	7	1	226		170	42	95	33	—	—	—	—	—
Blålange	0	0	14		15	4	9	2	—	—	—	—	—
Lyr	10	2	351		250	186	59	4	—	—	—	—	—
Hvitting	1	0	13		18	8	10	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—		0	0	0	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	17		19	19	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	6		5	5	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	2	1	50		55	55	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	6		6	6	—	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	1		1	1	—	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	37		34	34	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	52	5	466		366	366	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	0	40		42	42	—	—	—	—	—	—	—
Ål	2	—	84		92	92	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	19		34	34	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	1	0	16		13	13	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	0	7		4	4	—	—	—	—	—	—	—
Reke	52	17	3 661		2 801	504	3	—	—	2 294	—	—	—
Annet og uspesifisert	11	0	1 037		743	737	6	—	—	—	—	—	—
I alt	208	45	8 649		6 519	3 145	917	162	—	2 294	—	—	—
<i>Rogaland FiskesalgsLAG S/L</i>													
Torsk	17	—	733		663	454	10	199	—	—	—	—	—
Skrei	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	65	—	983		795	795	—	—	—	—	—	—	—
Sei	327	—	5 861		5 959	3 628	1 622	697	—	—	—	—	11
Brosme	0	—	93		67	25	4	37	—	—	—	—	—
Lange	1	—	233		289	29	1	259	—	—	—	—	—
Blålange	0	—	24		19	17	—	2	0	—	—	—	—
Lyr	3	—	240		160	159	—	0	—	—	—	—	—
Hvitting	4	—	17		45	45	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	1	—	84		92	92	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	3		3	3	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	9		9	9	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	5		6	6	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	10		9	9	—	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	4		4	2	—	2	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	—	146		139	139	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	56	—	563		494	494	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	—	33		38	38	—	—	—	—	—	—	—
Ål	0	—	66		61	61	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	12	—	333		367	367	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	13		7	7	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0		0	0	—	—	—	—	—	—	—
Reke	17	—	1 691		1 091	1 091	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	4	—	117		114	114	—	—	—	—	—	—	—
I alt	511	—	11 261		10 430	7 586	1 638	1 196	0	—	11	—	—

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 23/12 1984

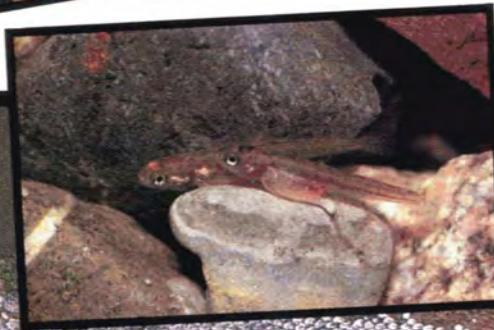
Feitsildfiskernes salgsdag (Nord for Stad)	I ukken		I alt		Kvanta 1984 brukt til							
	17-23/12 1984		Pr. 25/12 1983	Pr. 23/12 1984	Fersk		Frysing		Salting	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Eksport	Innenl.	Konsum	Agn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Feit- og småsild	126	11 534	2 634	756	679	562	—	304	—	21	311	
Nordsjøsild	89	3 482	16 266	233	60	1 241	—	35	—	2 783	11 915	
Kystbrisling	50	3 369	2 789	72	0	93	0	203	2 389	32	—	
Havbrisling	—	560	40	—	—	—	—	0	40	—	—	
Makrell	0	26 509	59 019	1 051	697	8 120	1 202	133	0	3 463	44 353	
Vinterlodde	—	706 216	321 046	—	—	—	—	—	—	10	321 036	
Sommerlodde	49	633 588	663 697	—	—	—	—	—	—	3 347	660 350	
Øyepål	320	4 870	12 191	—	—	—	—	1	—	988	11 203	
Tobis	—	—	6 428	—	—	—	—	—	—	—	6 428	
Kolmule	6 500	35 261	60 170	411	—	43	—	—	—	1 272	58 445	
Hestmakrell	—	—	24	—	—	—	—	—	—	—	—	24
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	7 134	142 5389	114 4305	2 522	1 436	10 058	1 203	675	2 429	11 916	111 4065	
<i>Noregs Sildesalslag</i>												
(Sør for Stadt)												
Vintersild (totalt)	—	1 565	16 605	85	975	13 787	—	—	—	—	—	1 758
Feit- og småsild	86	2 286	3 307	552	—	2 312	—	106	292	8	37	
Nordsjøsild	250	34 606	80 316	2 601	—	9 360	—	—	—	558	67 798	
Kystbrisling	—	5 066	6 844	—	3	—	—	81	6 185	574	—	
Havbrisling	—	11 585	6 424	—	—	—	—	—	1 129	143	5 152	
Vinterlodde	—	31 193	1 335	—	—	—	—	—	—	1 292	43	
Sommerlodde	—	56 411	35 389	—	—	—	—	—	—	1 606	33 784	
Øyepål	207	186 246	156 275	—	—	—	—	—	—	4 559	151 716	
Tobis	—	13 645	28 497	—	—	—	—	—	—	—	28 497	
Kolmule	—	142 143	151 540	—	—	—	—	—	—	—	151 540	
I alt	543	484 746	486 532	3 238	978	25 459	—	188	7 605	8 740	440 324	
<i>Norges Makrellag S/L</i>												
(Sør for Stadt)												
Makrell	—	48 746	50 452	1 666	1 381	17 811	1 017	—	137	98	28 342	
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
I alt	—	48 746	50 452	1 666	1 381	17 811	1 017	—	137	98	28 342	
<i>Samlede kvanta:</i>												
Vintersild	—	1 565	16 605	85	975	13 787	—	—	—	—	—	1 758
Feit- og småsild	213	13 820	5 941	1 308	679	2 874	—	411	292	29	348	
Nordsjøsild	339	38 088	96 582	2 834	60	10 601	—	35	—	3 341	79 713	
Kystbrisling	50	8 435	9 633	72	3	93	0	284	8 574	606	—	
Havbrisling	—	12 145	6 464	—	—	—	—	0	1 169	143	5 152	
Makrell	0	75 256	109 471	2 717	2 078	25 931	2 219	133	138	3 561	72 695	
Vinterlodde	—	737 410	322 382	—	—	—	—	—	—	1 303	321 079	
Sommerlodde	49	689 999	699 087	—	—	—	—	—	—	4 952	694 134	
Øyepål	527	191 116	168 466	—	—	—	—	—	1	—	5 547	162 918
Tobis	—	13 645	34 925	—	—	—	—	—	—	—	34 925	
Kolmule	6 500	177 404	211 710	411	—	43	—	—	—	1 272	209 984	
Hestmakrell	—	—	24	—	—	—	—	—	—	—	—	24
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	7 677	195 8882	168 1289	7 427	3 795	53 328	2 219	863	10 172	20 755	158 2731	

Omrégningsfaktorer kg	Conversion factors kg	Omrégningsfaktorer kg	Conversion factors kg
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97
1 hl fersk polartorsk	97	1 hectolitre fresh polar cod	97
1 hl fersk øyepål	100	1 hectolitre fresh Norway pout	100
		1 hl fersk tobis	100
		1 hl fersk kolmule	92
		1 hl havbrisling (oppmalning)	95
		1 skjeppe brisling (konsum)	17
		1 hectolitre fresh sandeel	100
		1 hectolitre blue whiting	92
		1 hectolitre sprat for meal	95
		1 skjeppe sprat for human consumption	17

JOSTEIN RØTTINGEN

RTEN GÅR

HAVF.

ST 40

STARTFÖR
følger utviklingen

et produkt fra

LEVERES I GRANULAT
1 - 2 - 3 - 4

